

Standaard

Gouldamadine

Kleuromschrijvingen

Uitgegeven door: Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

© Copyright by NBvV, Alle rechten voorbehouden

Uitgave: 2017-2024
Revisie voorjaar 2024

Index Matrixen

INHOUD

INDEX MATRIXEN	2
VOORWOORD 2020-2024	5
FYSIEKE STANDAARD VAN DE GOULDAMADINE	21
RICHTLIJNEN KEUREN GOULDAMADINES	22
SCHAALINDELING	23
KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN	23
DE VERERVING VAN DE KOPKLEUREN	27
GROEN PAARSBORST SERIE M/P:	31
CINNAMON GROEN PAARSBORST SERIE M/P:	33
GROEN EF PASTEL PAARSBORST SERIE M/P:	35
GROEN DF PASTEL PAARSBORST SERIE MAN :	37
GEEL PAARSBORST SERIE M/P:	39
AQUA PAARSBORST SERIE M/P:	41
OMSCHRIJVING IVOOR PAARSBORST SERIE M/P:	43
BLAUW PAARSBORST SERIE M/P:	45
CINNAMON BLAUW PAARSBORST SERIE M/P:	47
BLAUW EF PASTEL PAARSBORST M/P:	49
BLAUW DF PASTEL PAARSBORST MAN SERIE:	51
BLAUW EF PASTEL PAARSBORST POP SERIE:	51
GROEN LILABORST SERIE MAN:	53
CINNAMON LILABORST SERIE MAN:	55
CINNAMON BLAUW LILABORST SERIE MAN:	57
GROEN EF PASTEL LILABORST SERIE MAN:	59
GROEN DF PASTEL LILABORST SERIE MAN:	61
AQUA LILABORST SERIE MAN:	63
BLAUW LILABORST SERIE MAN	65
BLAUW EF PASTEL LILABORST SERIE MAN:	67
BLAUW DF PASTEL LILABORST SERIE MAN:	69
GROEN WITBORST SERIE M/P:	71

CINNAMON WITBORST SERIE M/P:	73
CINNAMON BLAUW WITBORST SERIE M/P:	75
GROEN EF PASTEL WITBORST SERIE MAN:	77
GEEL WITBORST SERIE M/P:	79
AQUA WITBORST SERIE M/P:	81
OMSCHRIJVING GROEN IVOOR WITBORST M/P:	83
BLAUW WITBORST SERIE M/P:	85
WIT WITBORST M/P:	87
SL INO GROEN (LUTINO) SERIE M/P:	89
SL INO BLAUW (ALBINO) SERIE M/P:	91
CINNAMON-INO SERIE M/P:	93
CINNAMON-INO BLAUW SERIE M/P:	95

Inhoud Algemeen (geen hyperlinks)

Voorwoord standaard(en)	3-5
Algemene gegevens	6-10
Erfelijke factoren en hun werking in de gouldamadine	11-15
Mogelijke mutatievormen	16-17
Geslachtsgebonden vererving	18
Autosomale vererving	19
Geslachtsgebonden dominant	20
Ringmaat	21
Fysieke standaard	21-22
Richtlijnen keuren Gouldamadine	22
Schaalindeling gouldamadine	23
Keurtechnische opmerkingen	23-26
Vererving kopkleuren	27-30

De groen gemarkeerde kleurslagen in de index zijn als herkenning omschrijving in de standaard opgenomen maar niet in het vraagprogramma

De geel gemarkeerde kleurslagen zijn als herkenning in de standaard opgenomen en tevens in het vraagprogramma

STANDAARD GOULDAMADINE

Chloebia gouldiae (Gould, 1844)

VOORWOORD 1975

Van alle soorten Australische prachtvinken is de Gouldamadine door zijn rijke kleurschakeringen wel één van de kleurrijkste en meest fascinerende. Het is dan ook juist door die veelkleurigheid dat we bij de Gouldamadine vele kleurmutaties kunnen verwachten, in het aan de gang zijnde domesticatieproces. Deze grote variatie van mogelijke kleurmutaties is echter alleen mogelijk door de verscheidenheid in de kleurvormende melaninen en carotenoïden welke in de bevedering aanwezig zijn.

Het hoofdstuk "vederstructuur" dat uitgebreid behandeld zal worden, geeft ons een inzicht in de verdere ontwikkelingsmogelijkheden van de Gouldkweek. Door kennis van de vererving van deze kleurmutaties zal het voor de kweker mogelijk zijn door middel van combinaties het kleur- en tekeningsscala aanzienlijk uit te breiden.

Voor vele kwekers is de Gouldamadine nog steeds een probleemvogel. Nog veelvuldig komt het voor dat het uitbroeden van de eieren en het grootbrengen van de jongen door pleegouders wordt gedaan met dikwijls funeste gevolgen voor het nageslacht.

Herfst 1975. De TC. van de N.B.v.V.
Aangepast oktober 1982

VOORWOORD 1997

De kweek van de Gouldamadine heeft een zo grote vlucht genomen dat een aantal leden het wenselijk achtte dat er een speciaalclub Gouldamadines opgericht werd. Op 23-11-1985 werd deze speciaalclub, aanvankelijk genoemd doelgroep, opgericht onder de naam: Speciaalclub Natuurbroed Gouldamadine Nederland.

Mede hierdoor heeft de kweek met deze vogelsoort een nog grotere vlucht genomen en is er een behoorlijk aantal mutaties en mutatiecombinaties ontstaan, waardoor de destijds in 1975 vastgestelde en in 1982 herziene uitgave van de standaardseisen sterk verouderd is. Deze volledig herziene uitgave komt dan ook in de plaats van die verouderde standaardseisen.

De naamgeving van de Gouldamadine heeft daarbij eveneens een wijziging ondergaan. Zo wordt de geelkop, in navolging van wat internationaal aangenomen is, oranjekop genoemd. Bovendien wordt de borstkleur van de vogel telkens genoemd.

Deze standaard van de Gouldamadine bevat een algemeen deel, waarin opgenomen de beschrijving van de opgetreden mutaties, en een specifiek deel met fysieke eigenschappen, kleur- en tekeningomschrijvingen van alle gevraagde kleurslagen, voorzien van de keurtechnische aanwijzingen.

De inbreng van de TC van eerder genoemde speciaalclub is van grote waarde geweest en daarvoor hartelijk dank.

Zoals elke standaard zal ook deze standaard periodiek herzien, bijgewerkt en/of uitgebreid moeten worden. Dit mag geen bezwaar zijn daar de uitgave geschiedt in een losbladig systeem.

Tenslotte spreekt de KMV-TP de hoop uit dat deze herziene standaard stimulerend mag werken op de ontwikkelingen bij de kweek en de keuring van de Gouldamadine.

Bergen op Zoom, juni 1997.

De Keurmeestersvereniging Tropische vogels etc.
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

VOORWOORD 2006.

In de periode van 1997 tot 2006 heeft de lilaborstmutatie een vaste plaats verworven en is ook de cinnamonmutatie vastgelegd. Beide mutaties zijn nu ook te bewonderen op de diverse tentoonstellingen, De TC-SnGN heeft hiervoor een geheel nieuwe standaard geschreven. De TC is zoveel mogelijk uitgegaan van bestaande vogels en heeft daaraan deze standaard getoetst.

De oude standaard heeft ook enkele kleine aanpassingen ondergaan, maar is verder intact gebleven. Wel is de lay-out veranderd. Door gebruik te maken van een tabellenstructuur zijn de verschillende kleurslagen nu onderling veel beter vergelijkbaar.

We hopen met deze herziene uitgave, voor de komende jaren, een volwaardige standaard voor de liefhebber en keurmeester beschikbaar te hebben. Waarnodig kunnen er tussentijdse wijzigingen worden aangebracht om zo de ontwikkeling van de mutaties en/of kleurslagen in de komende jaren te volgen.

De Keurmeestervereniging Tropische vogels en Parkieten dankt langs deze weg de TC-SnGN dan ook voor haar inbreng en medewerking.

Nijmegen, december 2006.

De Keurmeestervereniging Tropische vogels en parkieten,
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers.

VOORWOORD 2017

De oude standaard heeft enkele aanpassingen ondergaan maar is verder grotendeel intact gebleven. De benaming lichtgroen en hemelsblauw zijn gewijzigd in groen en blauw, lutino en albino in sl.ino groen en sl.ino blauw.

De benamingen lichtgroen pastel gewijzigd in EF en DF groenpastel.

Toegevoegd zijn een aantal poppen omschrijvingen die in de vorige standaard ontbraken of nu anders genoemd worden. Voorts is de keus gemaakt om de DF pastel witborst groen en de blauwe kleurslagen als geel respectievelijk als wit in de standaard op te nemen. De EF pastel groen en blauw witborst poppen eveneens als geel en wit in deze standaard op te nemen.

De benaming zeegroen gewijzigd in Aqua (zeegroen).

De standaard is nu wat benamingen betreft gelijk aan de ons omliggende landen.

De notatie van de gameten is aangepast, in plaats van de X en Y notatie is de internationale notatie van Z voor de man en de W voor de pop nu opgenomen. (Zie verder het onderdeel Erfelijke factoren en hun werking van de Gouldamadine.)

We hopen met deze herziene uitgave, voor de komende jaren, een volwaardige standaard voor de liefhebber en keurmeester beschikbaar te hebben. Waar nodig kunnen er tussentijdse wijzigingen worden aangebracht om zo de ontwikkeling van de mutaties en/of kleurslagen in de komende jaren te volgen.

De Keurmeestervereniging Tropische vogels en Parkieten dankt langs deze weg de TC-SNGN dan ook voor haar inbreng en medewerking.

Utrecht, voorjaar 2017.

De Technische Commissie Tropische vogels en parkieten,
van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

VOORWOORD 2020-2021

Ringmaten verwijderd met verwijzing naar de vogelindex op de NBvV website.

Omschrijving theoretische punten toekenning verwijderde met verwijzing naar Keurmeester richtlijnen keuren.

Onder KTA 's terug koppeling naar index gemaakt.

Omschrijving KTA lilaborst poppen aangevuld.

Utrecht Zomer 2021

[Terug naar index](#)

VOORWOORD 2020-2024

Algemeen:

Layout matrixen aangepast voor een betere leesbaarheid.

Wetenschappelijke benaming aangepast naar *Chloeobia gouldiae* (Gould, 1844)

Volgorde matrixen aangepast naar de volgorde van het vraagprogramma.

Van sommige matrixen de herkenning omschrijving opgenomen.

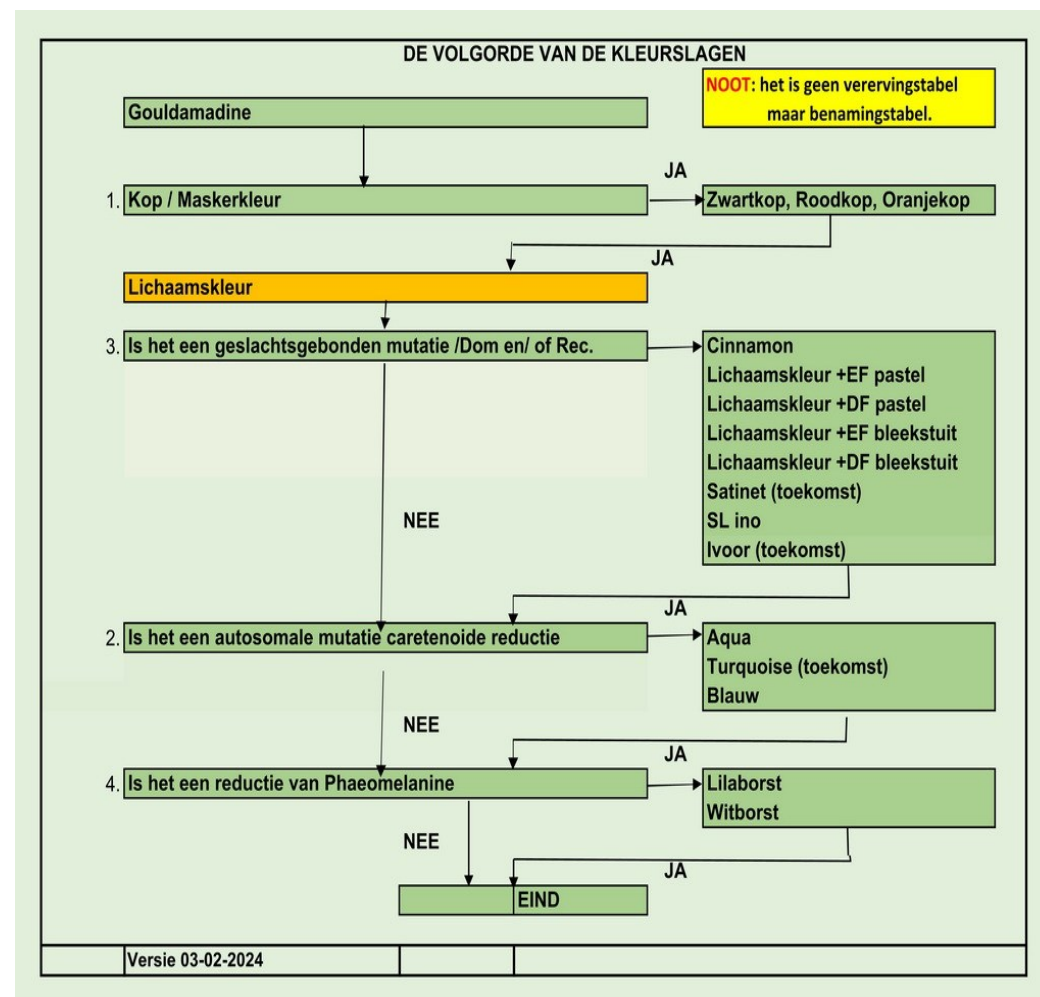
In samenwerking met de speciaalclub SNGN zijn onderstaande kleurslagen opgenomen in de standaard en in het vraagprogramma 2025-2029

Kleurslag matrixen toegevoegd:

- Cinnamon blauw serie
- Cinnamon groen lilaborst serie
- Cinnamon blauw witborst serie
- Cinnamon-ino serie
- Cinnamon-ino blauw serie
- Geel witborst serie
- Herkenning omschrijving Groen Ivoor serie paarsborst
- Herkenning omschrijving Groen Ivoor serie witborst
- Beslisboom volgorde van kleurslagen
- Aanpassing benaming groen DF pastel witborst naar Geel witborst.

Voorjaar 2024

[Terug naar index](#)

ALGEMENE GEGEVENS.

De Gouldamadine is een polymorfe soort en toont tevens dimorfismische verschillen in de bevedering tussen de seksen. Onder polymorfisme verstaat men het verschijnsel dat in de populatie verschillende kleurvormen in de bevedering voorkomen en de exemplaren met deze afwijkende kleurvormen onderling een normaal broedcontact onderhouden. Bij deze onderlinge kleurverschillen gaat het niet om uitzonderlijke mutatieve kleurverschillen, maar om kleurverschillen die meer of minder in een vaste verhouding tot elkaar in de populatie voorkomen. Bij de Gouldamadine komen deze kleurverschillen in de kleur van de kop tot uiting; deze kan variëren van zwart tot rood en diverse schakeringen oranje. In de natuur ligt bij de poppen de verhouding roodkop tot zwartkop op ongeveer 1:3, bij de mannen 1:4. In de wildvorm komt de oranjekop zelden voor, daar de oranjekop meer een mutatieve verandering is dan een polymorfe.

Bij dergelijke polymorfe soorten is geen sprake van rasvorming. Rasvorming houdt in dat het broedcontact tussen exemplaren van verschillende rassen verbroken is, terwijl het broedcontact tussen de verschillend gekleurde exemplaren van een polymorfe soort normaal onderhouden wordt en de verhouding van de verschillende gekleurde exemplaren constant blijft. De oorzaak van deze kleurvariëaties is echter erfelijk en wordt verder behandeld in de hoofdstukken vederstructuur en vererving.

Vederstructuur.

De zo gevarieerde kleurschakeringen van de Gouldamadine doen vermoeden dat de aanwezige kleurstoffen in de bevedering eveneens aanzienlijk gevarieerd zijn. Dit is echter niet zo; de aanwezige kleurstoffen in de bevedering zijn beperkter dan het uiterlijk van de vogel zou doen vermoeden.

Deze kleurstoffen zijn:

Carotenoïden.

- Geel luteïne in de groene en gele bevedering.
- Rood canthaxanthine in de kopbevedering van de roodkop en luteïne-epoxide in de kopbevedering van de oranjekop.

Melaninen.

- Zwart eumelanine. Dit is in hoge concentratie aanwezig in de zwarte tekening van de kop en in de vleugel- en staartpennen. Daarnaast komt het in een geringe hoeveelheid voor in de groene en blauwe lichaamsbevedering.
- Roodbruin phaeomelanine. Dit is in hoge concentratie aanwezig in de borstbevedering van de paarsborst. Daarnaast is het in nagenoeg de gehele overige bevedering, in een geringe concentratie, aanwezig.

Overige kleurbeïnvloedende factoren zijn:

- De baardbouw: algemeen type of pronktype (ornamentele type).

- Structurele kleuren: Die worden overigens ook bepaald door de bouw van de baarden.

Al deze kleurbepalende factoren vormen op zichzelf staand of in combinatie met elkaar het zo gevarieerde kleurenschaal van de Gouldamadine. De chemische structuur van het carotenoïde in de bevedering van de Gouldamadine is vastgesteld door prof. O. Völker. Later is dit nog uitgebreid door Brush en Seifried (vooral het oranjekop carotenoïde). Het onderzoek door Beckmann verricht beperkt zich uitsluitend tot het waarnemen van de in de bevedering aanwezige kleurstoffen, hun distributie en concentratie, en de baardbouw. Het histologisch onderzoek van de bevedering werd verricht door dr. L. Auber, verbonden aan het Schotse Nationale museum te Edinburgh.

Mannelijke kopbevedering.

Voor de kopkleur zijn drie verschillende kleurvarianten bekend. Deze zijn:

- 1) Zwartkop.
- 2) Roodkop.
- 3) Oranjekop.

Zwartkop.

Van de zwartkop Gouldamadine ziet u in fig. 1 een kopveertje getekend en in fig. 1a een dwarsdoorsnede van een baard van een dergelijk kopveertje.

De baarden van een zwartkopvariant zijn over hun gehele lengte van het algemene type. Haakjesvorming vindt over de gehele lengte van de baarden plaats. Zowel in de baarden als in de haakjes bevindt zich een sterke concentratie van zwarte eumelaninestaafjes.

Bij sommige baarden, waar aan de ental (binnenzijde) een iets zwakkere eumelanisatie optreedt, zien we een flauw "tyndall-effect" optreden, wat de zwarte totaalkleur een iets blauwe gloed geeft.

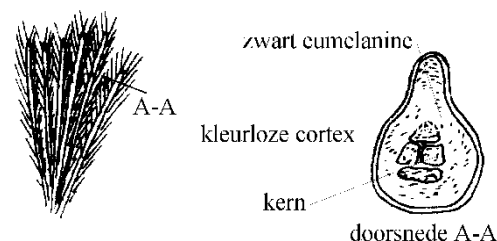

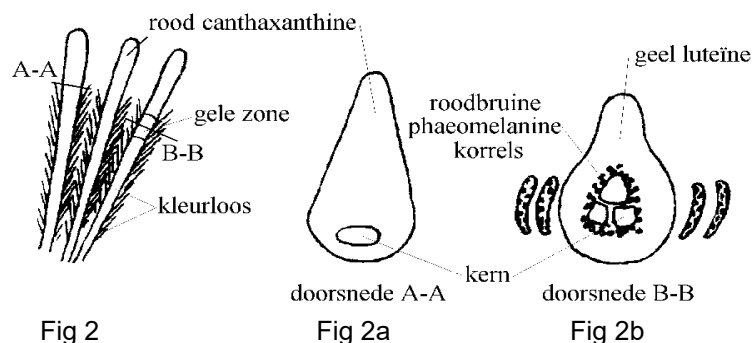
Fig. 1

Fig. 1a

[Terug naar index](#)

Roodkop.

Wij gaan ervan uit dat de kopbevedering van de roodkop gouldamadine uitsluitend rood canthaxanthine bevat in het kleurbepalende deel van de baard. In fig. 2 ziet u een kopveertje van een roodkop man getekend; fig. 2a is een dwarsdoorsnede over het uiteinde (distal) van de baard en fig. 2b toont een dwarsdoorsnede over het midden van de baard. De kopveertjes hebben een totaallengte van ongeveer 3,5 mm. Deze lengte kan echter binnen een nauwe marge variëren. Het distaleinde van de baard, waaraan zich geen haakjes bevinden, is ongeveer 1 mm lang; dit deel van de baard is kleurbepalend.

In fig. 2 ziet u dat het distaleinde van de baard rood is; daarop volgt een smalle zone met een gele kleur. De haakjes die zich aan dit gedeelte bevinden zijn kleurloos. Het basiseinde van de baard is kleurloos, evenals de haakjes die zich aan dat deel bevinden. De gele baardzone in het midden is als het ware een overgangszone tussen rood en kleurloos. De begrenzing van de kleuren is niet scherp, maar verloopt via rood- oranje- geel- bleekgeel naar kleurloos.

In de dwarsdoorsneden 2a en 2b zien we dat het baardtype aan het distaleinde ornamentaal is, overgaand in het middendeel van de baard in het algemene type. Daar de reflecterende kern in het ornamentale type baard i.v.m. de baarddikte klein is, verdiept dit als het ware de kleur.

In de baard van de kopbevedering zien we dus, gerekend vanaf de baardbasis, geen luteïnevorming (kleurloos), luteïnevorming (gele zone) en dan pas de omzetting van het gele luteïne in het rode canthaxanthine. Bij de ontwikkeling van de veer ontwikkelen de baardtoppen zich het eerst. Gedurende dit ontwikkelingsstadium vindt dus in de baardtop de omzetting van het uit de voeding opgenomen luteïne in rood canthaxanthine plaats. Naarmate de groei van de baard vordert, vermindert die omzetting geleidelijk en krijgen we via een oranje overgangszone de gele zone, welke uitsluitend door het carotenoïde luteïne gekleurd wordt. Bij verdere groei (dus ontwikkeling) van de baard neemt

echter de concentratie van luteïnekristallen af totdat de luteïnevorming in de baard geheel ophoudt en we de kleurloze baardbasissen krijgen.

Evenals bij de kapoetsensijs, waar de rode kleur een mengkleur is van het rode carotenoïde canthaxanthine en het gele kanariexanthofyl, zou ook het distaleinde van de baarden van de kopbevedering van de roodkop gouldamadine een mengkleur kunnen zijn van het rode canthaxanthine en de gele luteïnekristallen.

Voor een goed begrip van het bovenstaande het volgende:

Het carotenoïde canthaxanthine wordt niet via de voeding opgenomen. Wat de vogel wel via de voeding opneemt is het gele carotenoïde luteïne en het oranje carotenoïde bètacaroteen, dat in de meeste zaden en in groenvoer aanwezig is. Via een enzymwerking in de cellen die zich in de zone van differentiatie bevinden (omgeving van de veerzakjes) wordt uit de chemische stof luteïne een andere stof canthaxanthine gevormd, welke zich in het generaliseerde deel van de zich ontwikkelde baard vastzet en de kleur vormt.

De diepte van de carotenoïde kleur hangt geheel af van het aantal geconjugeerde dubbele bindingen in de moleculaire bouw. Hoe meer geconjugeerde dubbele bindingen, hoe meer de kleur verschuift van geel naar rood. Bij de roodkop kennen we verschillende nuances rood, variërend van diepscharlakenrood tot oranje-rood. Misschien is hier het vermoeden wel gerechtvaardigd om de vorming van de diepe rode kleur toe te schrijven aan de vorming van zuiver canthaxanthine en de lichtere nuances aan een bijmenging van phaeomelanine.

Oranjekop.

De oranjekop gouldamadine is in tegenstelling tot de roodkop en de zwartkop geen zelfstandige polymorfe verschijning, maar een zuivere mutatieve vorm die door de verandering van een erfelijke factor geen rood canthaxanthine afzet in de kopbevedering maar het oranje luteïne-epoxide.

In de dwarsdoorsnede fig. 2b ziet u om de kern phaeomelaninekorrels getekend; deze zijn zowel bij de roodkop als bij de oranjekop aanwezig.

Onder de microscoop gezien zien wij dat bij de oranjekop de kleur van de baarden oranje is, maar de baardbasissen zijn veel donkerder van kleur en de haakjes aan de baardbasissen zijn roodbruin. De combinatie roodbruine haakjes, veroorzaakt door de aanwezigheid van roodbruin phaeomelanine, en de oranje baarden geeft oranje als kopkleur. Deze kleur kan in diepte variëren, wat afhankelijk is van de concentratie roodbruine phaeomelaninekorrels in de basis.

Door een mutatie zoals de witborst kan echter de oxidatie van het roodbruine phaeomelanine verhinderd worden. Deze mutatie tast echter de vorming van het oranje luteïne-epoxide niet aan. Door het wegvallen van het roodbruine phaeomelanine krijgen we de combinatie oranje baarden en kleurloze basissen van deze baarden met als kopkleur oranje.

Het dimorfisme van de kopbevedering.

De kopbevedering van zowel de roodkop als de oranjekop Gouldamadine toont bij vele exemplaren een donkere ondergrond welke in intensiteit varieert.

Fig 3.

In fig. 3 ziet u een deel van een kopveertje van een roodkop Gouldamadine pop getekend. De haakjesloze baardtoppen zijn evenals bij de man van het ornamentale type, maar over het algemeen iets korter dan die van de man. De haakjes die zich aan de baarden bevinden bevatten echter zwart eumelanine, wat in de mannelijke kopbevedering niet het geval is. Daar zijn de haakjes die zich op de overeenkomstige plaats bevinden kleurloos. Deze zwarte haakjes bij de poppen veroorzaken de donkere ondergrond van de kopkleur, zowel bij de roodkop als de oranjekop variant. Vele feiten wijzen er echter op dat indien we selectief steeds roodkop x roodkop paren, deze zwarte ondergrond bij de roodkop poppen aanzienlijk teruggedrongen kan worden. Daaruit kunnen we dan ook concluderen dat de paring zwartkop x roodkop of roodkop x zwartkop voor het kweken van goed gekleurde roodkop poppen niet aan te bevelen is. Ditzelfde geldt ook voor de oranjekop.

De paring van de zuivere roodkop x de zuivere roodkop kan ook niet oneindig voortgezet worden, omdat dan de distaleinden van de veer steeds korter worden. Hierdoor wordt het masker doorzichtig.

Bij de zwartkop variant zien we in de kopbevedering geen dimorfismische verschillen tussen man en pop.

[Terug naar index](#)

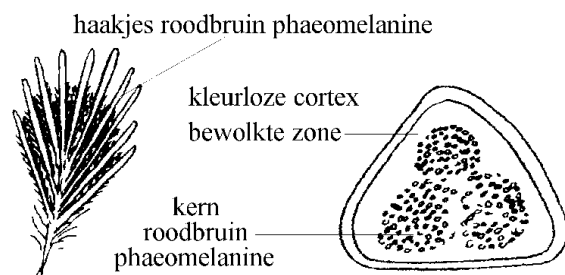

Fig. 4

Fig 4a.

In fig. 4 ziet u een borstveertje van een mannelijk exemplaar getekend.

Paarse borstvlak.

Indien we een paarse kleurstof in deze veervelden verwachten, zullen we vergeefs zoeken; deze is niet aanwezig. De enige kleurstof die in de bevedering van dit veerveld aanwezig is, is het roodbruine phaeomelanine. De bouw van deze baarden is zodanig, dat er interferentie optreedt in de bewolkte zone (sponszone; Onze Vogels 1991 pagina 297) en er een blauwkleuring van het licht plaats vindt. Deze structuurkleur, gecombineerd met de roodbruine ondergrond, geeft als totaal kleur paars.

Ook hier ziet u weer dat de toppen van de baarden geen haakjes bezitten. Deze haakjesloze baardtoppen zijn bij de man ongeveer 3 mm lang. De kleur daarvan is Paars en wordt naar de basis van de baard toe steeds donkerder van kleur. Drie millimeter vanaf de top van de baard begint de haakjesvorming. Deze haakjes zijn roodbruin van kleur, veroorzaakt door de vorming van phaeomelaninekorrels. Hoewel de paarse kleur van de baardtoppen kleurbepalend is, vormen de roodbruine haakjes als het ware een roodbruine ondergrond die de paarse kleur enigszins beïnvloedt. En zo, zij het in beperkte mate, meewerkt aan de vorming van de totaal kleur van de borstvlak.

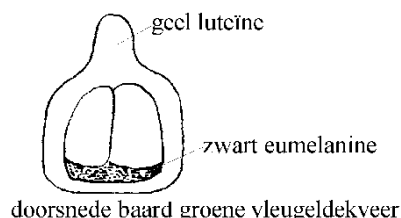
Fig. 4a toont u een dwarsdoorsnede van zo'n haakjesloze baardtop. De gang van zaken is nu als volgt: Het daglicht valt op de buitenkant van de baard en dringt door de kleurloze cortex heen. Daarna dringen de lichtstralen door de kleurloze bewolkte zone en vallen op de absorberende laag roodbruine phaeomelaninekorrels die zich om de spiegelende kern bevinden. In de bewolkte zone bevinden zich uiterst kleine gaatjes (vacuoles) die in diameter corresponderen met de golflengte van de blauwe lichtstralen. Het gevolg daarvan is dat de blauwe lichtstralen, die deel uitmaken van het spectrum, niet op de absorberende laag melaninekorrels vallen, maar verstrooid worden en als blauw licht weer naar buiten treden. Van al de overige lichtstralen uit het spectrum die op een absorberende melaninelag vallen, wordt een deel daarvan via de spiegelende kern en overeenkomende met de atomaire structuur van de phaeomelaninekorrel, eveneens teruggekaatst. Dit teruggekaatste licht nemen we als roodbruin waar, maar deze stralen vermengen zich echter met de verstrooide blauwe lichtstralen. Deze combinatie roodbruin en blauw nemen we als paars waar. Deze paarse kleur wordt echter enigszins beïnvloed door het effect van de roodbruine haakjes.

In de bevedering van de borstvlak bevindt zich geen carotenoïde maar alleen roodbruin phaeomelanine.

Groene en blauwe veervelden.

Ook de groene kleur van het vleugeldek is een samengestelde kleur; de kleurcomponenten zijn grasgroene baarden en zwarte haakjes. Zouden deze zwarte haakjes kleurloos zijn, dan zou de groene kleur van het vleugeldek ongeveer dezelfde nuance groen hebben als de borstkleur van een goed gekleurde lichtgroene grasparkiet. Door de zwarte haakjes wordt de totaal kleur echter aanzienlijk verdonkerd.

In fig. 6 ziet u een dwarsdoorsnede getekend van een baard van een vleugeldekveertje. De kleur van de groene baard is op zichzelf ook alweer een samengestelde kleur, nl. de combinatie van de blauwstructuur en geel luteïne.

doorsnede baard groene vleugeldekveer

Fig. 6

Aan de basis van de modulaire cellen (de kern) bevindt zich een groep zwarte eumelaninestaafjes die alle lichtstralen, behalve de blauwe, absorberen. De blauwe lichtstralen worden verspreid in een kleurloze zone waarin zich uiterst fijne vacuoles bevinden, waardoor de structuurkleur weer optreedt.

Deze blauwe lichtstralen worden dus niet door de absorberende melaninelag geabsorbeerd maar verspreid en treden door de cortex weer naar buiten. In de dikke cortex bevindt zich echter geel luteïne, waarna de blauwe en gele lichtstralen worden waargenomen als een groene kleur.

Bij de blauwe veervelden zoals de stuitbevedering en de ring om de nek, zijn de baarden van een zuivere hemelsblauwe kleur. De uiteinden van de baarden bezitten geen haakjes die de totaalkleur beïnvloeden. De keelband is hemelsblauw, de stuit iets donkerder; dit wordt veroorzaakt door de aanwezige zwarte haakjes. Hoe donkerder het blauw is dat we waarnemen, des te korter zijn de haakjesloze distaluiteinden van de baarden, want dan is de invloed van de zwarte haakjes op de totaalkleur groter.

De blauwe kleur ontstaat door het wegvallen van het gele luteïne uit de cortex. Groen is de blauwstructuur plus geel luteïne, blauw is de blauwstructuur zonder geel luteïne. Beide kleuren hebben als absorberende ondergrond het zwarte eumelanine. Bij de Paarse borstvlék bestaat de absorberende ondergrond uit roodbruin phaeomelanine.

Gele buikkleur.

Deze wordt veroorzaakt door de aanwezigheid van geel luteïne in de baarden van de buikbevedering. De haakjes die zich aan de baarden bevinden zijn in lengte zeer gereduceerd. De baarden zijn van het ornamentale type met een zeer kleine kern, zie fig. 7. In de flanken is ook wat phaeomelanine aanwezig dat de kleur een beetje goudgeel maakt.

Dimorfismische verschillen tussen man en pop.

Onder dimorfismische verschillen verstaan we de verschillen in kleur en tekening tussen man en pop van dezelfde soort. Bij de gouldamadine zien we de volgende opvallende verschillen. De kopkleur van zowel roodkop als oranjekop pop toont

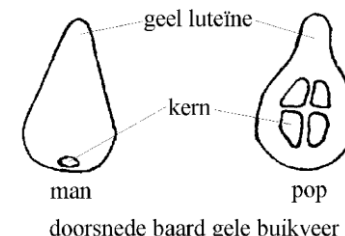
veel zwart, wat echter door selectieve kweek te verbeteren is, doch deze verschillen zijn al behandeld. De paarse tot lichtpaarse borstvlék van de pop is zwakker van kleur dan van de man, wat ook het geval is met de gele buikkleur. Ook de kleur van het vleugeldek van de pop is van een andere nuance groen dan van de man. De bevedering van de pop is het primitieve kleur- en tekeningspatroon waaruit het mannelijk kleur- en tekeningspatroon zich in de loop van een langdurig evolutieproces heeft ontwikkeld. Genetisch bezit de man ook de erfelijke factoren die het vrouwelijke primitievere vederpak bepalen. De briljante mannelijke kleurschakering wordt echter bepaald door extra factoren die zich in de **Z**-chromosomen bevinden. Deze moeten dan paarsgewijs aanwezig zijn om hun werking te kunnen uitoefenen, wat wel bij de man het geval is (die bezit immers twee **Z**-chromosomen) maar niet bij de pop. In dit licht bezien heeft het geen zin te streven naar een fellere gele buikkleur bij de pop of een borstvlékkleur die, die van de man benadert. Daar het voor de kweker wel belangrijk is te weten hoe deze dimorfismische verschillen in de bevedering zich hebben ontwikkeld, zullen we deze verschillen in het kort behandelen.

Paarse borstvlék.

De zwakkere kleur van de borstvlék van de pop wordt veroorzaakt door de kortere haakjesloze uiteinden van de baarden. In fig. 4 ziet u een baard van een borstveer van een man getekend. De paarse haakjesloze top is bij de man ongeveer 3 mm lang, bij de poppen zijn deze paarse haakjesloze toppen ongeveer 1 mm lang. Deze baardtoppen zijn bij de man en bij de pop precies gelijk van kleur, n.l. paars, maar door de kortere uiteinden speelt de roodbruine ondergrond bij de pop een veel grotere rol dan bij de man. Bij de man overheerst de paarse kleur van de baardtoppen, bij de pop overheerst meer de ondergrond, gevormd door de roodbruine haakjes.

Gele buikkleur.

Indien we een baard van een buikveertje van zowel de man als de pop doorsnijden (dwarsdoorsnede) en deze onder de microscoop bestuderen, zien we dat de kleur van het gele luteïne dat zich zowel in de baard van de man als van de pop bevindt niet van gelijke kleursterkte is. Maar uiterlijk zien we dat de buikkleur van de pop veel fletser is dan die van de man. Dit kleurverschil wordt enerzijds veroorzaakt door een lagere concentratie luteïne, anderzijds door een

verschillend type baard. Zowel bij de man als bij de pop is de baard van het ornamentale type. Alleen is het haakjesloze gedeelte bij de pop korter, waardoor het overgrote deel van de veer van het algemene type is.

Fig. 7

In fig. 7 ziet u doorsneden van beide baardtypes getekend.

U ziet dat bij de baard van de pop de terugspiegelende kern verhoudingsgewijs veel groter is dan bij de kern van de baard van de man. Dus de kern van de baard van de pop kaatst veel meer lichtstralen terug dan de kern van de baard van de man. Nog een ander feit dat een rol speelt is het kleurende oppervlak. Bij de man is het deel dat luteïne kan bevatten verhoudingsgewijs veel groter dan bij de pop. De concentratie luteïne is bij gegeven oppervlak bij de man en de pop even sterk bij de pop. De concentratie luteïne is bij gegeven oppervlak bij de man en de pop even sterk.

Vleugeldekkbevedering.

Zijn bij de mannelijke vleugeldekkbevedering de baarden helder grasgroen, bij de pop zijn deze baarden meer geelachtig groen tot bijna geel, die veroorzaakt wordt door een zwakkere blauwstructuur in de baarden van de poppen. Deze zwakkere blauwstructuur wordt op haar beurt weer veroorzaakt door een lagere concentratie eumelaninestaaftjes om de kern. Dit gecombineerd met een lagere concentratie gele luteïnekristallen in de cortex van deze baarden bij de pop geeft ons de totaalkleur.

De totaalkleur die we bij de man waarnemen is een combinatie van grasgroene baarden en zwarte haakjes. De totaalkleur bij de pop wordt gevormd door de combinatie geelgroene baarden met zwarte haakjes, die een andere nuance groen veroorzaakt.

Stuitbevedering.

De blauwe stuitbevedering is bij de man zuiverder blauw dan bij de pop, wat veroorzaakt wordt door het feit dat de pop een zeer kleine hoeveelheid geel carotenoïde in deze bevedering heeft. Dit is te zien aan de gele toppen van de baarden, terwijl deze bij de man wit zijn. Het gevolg hiervan is dat de blauwe kleur bij de pop meer naar groen met een grijze waas neigt.

[Terug naar index](#)

ERFELIJKE FACTOREN EN HUN WERKING IN DE GOULDAMADINE

De gouldamadine is een vogel met veerveld specifieke pigmenten en kleuren. Hierdoor hebben de mutaties, over het algemeen, betrekking op bepaalde veervelden en kunnen we een ruwe indeling maken naar kopkleuren, borstkleuren en rugdekkleuren.

Vererving van de kopkleur.

Met de behandeling van de kleurvererving van de kopkleur moeten we met twee factoren rekening houden; deze zijn:

- 1) De kleurverschillen van de kop over het algemeen, dus zwartkop, roodkop of oranjekop.
- 2) De verschillen tussen de kopkleur van de man en de pop (dimorfismische verschillen).

1) Kleurverschillen tussen zwartkop, roodkop en oranjekop.

De factoren die de kopkleur bepalen vererven als volgt:

- a) De zwartkopfactor vererft geslachtsgebonden recessief.
- b) De roodkopfactor vererft geslachtsgebonden dominant.
- c) De oranjekop factor vererft autosomaal recessief.

Zwartkop en roodkop.

De zwartkop beschouwen we nog steeds als de stamvorm van de gouldamadine. Iedere verandering ten opzichte van deze vorm zullen we dan ook gaan beschrijven als een mutatie.

De roodkopfactor is een in de natuur voorkomende mutatie die een verandering in de structuur van de kopbevedering teweegbrengt en die ook het afzetten van kleurstoffen beïnvloedt. Het zwarte eumelanine wordt verdrongen en het rode canthaxanthine wordt in de kopbevedering afgezet. De roodkopfactor vererft geslachtsgebonden en dominant ten opzichte van de zwartkop. Indien men echter wil beweren dat de zwartkopfactor (dit is te zeggen: vorming van zwart eumelanine in de veervelden van de kopbevedering) een erfelijke factor is die zich bevindt op het geslachtschromosoom, dan is dit een foutieve opvatting.

De factor die de vorming van het zwarte eumelanine in de kopbevedering veroorzaakt, bevindt zich in een autosomaal chromosomenpaar. Iedere gouldamadine, zowel de zwartkop als de roodkop en de oranjekop bezit dit factorenpaar. Bij de roodkop en oranjekop is echter een erfelijke factor werkzaam die de structuur van de veer verandert naar het pronkveertype en het afzetten van een carotenoïde in de kopbevedering mogelijk maakt. Wij hebben deze factor, omdat de veer rood resp. of oranje wordt i.p.v. zwart, de roodkopfactor genoemd.

Vererving van de roodkop.

Deze factor vererft dus geslachtsgebonden dominant en we geven die het symbool Z^R (*R van roodkop*). Het ontbreken van deze factor wordt met het symbool Z^{R+} aangegeven.

De formule voor een dubbelfactorige roodkop man is Z^R/Z^R , een enkelfactorige roodkop man split voor zwartkop is Z^R/Z^{R+} en voor een roodkop pop is de formule Z^R/w . De formule voor een zwartkop man is Z^{R+}/Z^{R+} en voor een zwartkop pop Z^{R+}/w .

Oranjekop.

De oranjekopfactor heeft slechts één eigenschap en dat is het afzetten van luteïne-epoxide op plaatsen waar ook rood canthaxanthine afgezet kan worden. Het veranderen van de veerstructuur en het verhinderen van de afzetting van zwart eumelanine in de kopbevedering is dus een eigenschap die de oranjekopfactor niet bezit. Het duidelijke voorbeeld hiervan is de zwartkop gouldamadine met een dubbele oranjekopfactor. Deze vogel kan geen carotenoïde afzetten in de kopbevedering en blijft uiterlijk een gewone zwartkop. Het enige dat deze vogel laat zien is een afzetting van het luteïne-epoxide in de snavelpunt. Dus alleen op de plaats waar normaal het rode canthaxanthine afgezet wordt is er nu luteïne-epoxide afgezet. We kennen deze vogel als de zwartkop oranjeshavel.

Er is pas sprake van een oranjekop vogel indien er naast de dubbele oranjekopfactor er tenminste ook een roodkopfactor aanwezig is. De oranjekopfactor heeft dus de roodkopfactor nodig om tot expressie te komen.

De oranjekopfactor vererft recessief ten opzichte van de roodkop en is gelegen op een autosomaal chromosoom. Als symbool voor deze factor is gekozen voor o .

De formule voor een homozygote (fokzuivere) roodkop man is Z^R/Z^R , o^+/o^+ en voor een heterozygote (niet fokzuivere) roodkop man (split zwartkop) is de formule $Z^R//Z^R$, o^+/o^+

Voor een homozygote oranjekop man is deze Z^R/Z^R , o/o en voor een heterozygote oranjekop man (split zwartkop) Z^R/Z^{R+} , o/o .

Een zwartkop man roodsnavel is Z^{R+}/Z^{R+} , o^+/o^+ en een zwartkop man oranjeshavel is Z^{R+}/Z^{R+} , o/o .

Een oranjekop pop geven we weer als Z^R/w , o/o . Wanneer een roodkop pop split is voor oranjekop heeft zij de formule Z^R/w , o^+/o .

[Terug naar index](#)

2) Verschillen tussen de kopkleur van man en pop.

Nu komen we aan punt twee, de dimorfismische verschillen tussen man en pop wat de kopbevedering betreft. De dimorfismische verschillen worden bij de vinkachtigen erfelijk bepaald en niet rechtstreeks door een hormonale werking, zoals bij sommige weversorten. Deze dimorfismische verschillen zien we duidelijk bij de niet-zwartkop poppen, dus de roodkop of de oranjekop. Bij deze poppen zien we op de kop een zwarte waas die in sterkte kan variëren. Bij sommige poppen is het zelfs moeilijk om te zeggen of we met een roodkop of met een zwartkop te doen hebben. In fig. 3 zien we een kopveertje van een roodkop pop getekend. Wat is nu het verband tussen dit dimorfisme en de zwartkopvariant?

Ieder levend individu bezit zowel mannelijke als vrouwelijke geslachtsbepalende factoren. Bij de vogels bevinden de vrouwelijke geslachtsbepalende factoren zich verspreid in de autosomale chromosomen en de mannelijke geslachtsbepalende factoren zijn geconcentreerd in de **Z**-chromosomen, waarvan de man er twee heeft en de pop één. Dus bezit de man twee maal zoveel mannelijke geslachtsbepalende factoren als de pop, maar de man bezit evenveel vrouwelijke geslachtsbepalende factoren als de pop, omdat de man een gelijk aantal autosomale chromosomen heeft als de pop.

Wij gaan van het standpunt uit dat het primitieve kleurpatroon van de gouldamadine de zwartkop was en zich, wat de kopbevedering betreft, nog geen dimorfismische verschillen voordeden. Uit deze zwartkop heeft zich de roodkop geëvolueerd. Paren we nu steeds roodkop x roodkop, dan zien we dat generatie na generatie de mannen totaal geen melaninevorming in de kopbevedering tonen, maar bij de poppen zien we dat op den duur de rode kopkleur zuiverder rood wordt en de oorspronkelijke dimorfismische melaninevorming in de kopbevedering in de loop der generaties wordt teruggedrongen. Introduceren we echter een zwartkopman in een dergelijke stam zuivere roodkoppen, dan krijgen we uit de paring zwartkop man x roodkop pop roodkop mannen split voor zwartkop en zwartkop poppen. Kweken we met deze split zwartkop mannen verder door hen te paren aan roodkop poppen, dan zullen we zien dat de roodkop poppen die we uit deze paring kweken de zuivere rode kopkleur missen en weer een min of meer zware zwarte waas tonen. Hier komen de dimorfismische eigenschappen dus weer naar voren.

[Terug naar index](#)

Vererving van de witborst gouldamadine.

De witborstmutatie betreft een vrijwel volledige reductie van het phaeomelanine in de bevedering. Het duidelijkst komt dit tot uiting in de borstbevedering. De blauwstructuur blijft behouden, maar doordat er geen lichtabsorberend melanine meer in de veren aanwezig is komt de blauwstructuur niet tot uiting. Alle op de veer vallende lichtstralen worden weerkaatst en wordt de van origine paarse borst wit. Behalve op de borst is er ook een duidelijk effect op de hoeveelheid phaeomelanine in de overige veervelden waar te nemen. Het rugdek krijgt een wat lichtere kleur, terwijl de buik ook een egale lichtere gele kleur krijgt. Bij oranjekoppen zien we dat de kopkleur verandert naar een egalere lichtoranje kleur door het verminderen van het phaeomelanine in de veren.

De witborst wordt bepaald door een factor die het phaeomelanine reduceert. Deze factor vererft autosomaal en is recessief t.o.v. haar wildallele en vererft onafhankelijk van de bl-(blauw) en de o-(oranjekop)factoren. Van een koppeling met deze is dus geen sprake.

Als symbool voor de witborstfactor is wb gekozen. Een witborst gouldamadine heeft de formule wb/wb. Een gouldamadine die in het bezit is van een enkele witborstfactor is een splitvogel en heeft een normale paarse borstkleur. Deze split gouldamadine heeft de formule wb⁺/wb.

De lilaborst.

De lilaborst betreft een gedeeltelijke reductie van het phaeomelanine in de bevedering. Dit komt vooral tot uiting in de borstkleur. De paarse borst is veranderd in een lila-achtige kleur.

De lilaborst vormt een meervoudige mutatiereeks met de witborst, het is dus een gedeeltelijke mutatie van hetzelfde gen als dat van de witborst en vererft dus ook autosomaal en recessief. Het symbool voor deze mutatie is wb^{lb}.

Daar de lilaborst een gedeeltelijke reductie te zien geeft van het phaeomelanine is deze dominant over witborst. De volgorde van dominantie is dus paarsborst, lilaborst, witborst. Dit betekent dat een paarsborst split kan zijn voor lilaborst **OF** witborst en dat een lilaborst split kan zijn voor witborst. Een witborst kan alleen maar zijn eigen kleur laten zien.

Een lilaborst heeft als formule wb^{lb}/wb^{lb}

Een paarsborst split voor lilaborst wb^{lb+}/wb^{lb}

Een paarsborst split voor witborst wb⁺/wb

Een lilaborst split voor witborst wb^{lb}/wb

Een lilaborst gouldamadine pop wordt zowel in de standaard en het vraagprogramma aangemerkt als niet gevraagd, omdat deze vooralsnog moeilijk herkenbaar is. Wordt deze vogel ingezonden, dan **zal** deze worden gekeurd als paarsborst of als witborst, al naar gelang de kleur die het meest wordt benaderd. De afwijking van de borstkleur wordt al naar gelang de ernst van de fout beoordeeld bij de kleur van de tekening. Er is dus geen klassennummer beschikbaar voor deze keurslag in het vraagprogramma. Zij wordt gekeurd bij welke keurslag ze het dichtst bijkomt of als niet gevraagde keurslag.

Vererving van de pastelfactor.

Wat we de pastelfactor noemen bij de Gouldamadine is in feite een erfelijke factor die het zwarte eumelanine reduceert. We zien dit voornamelijk tot uiting komen in het rugdek en de zwarte kopkleur. Doordat het eumelanine verdwijnt, zal de structuurkleur niet zijn blauwe kleur kunnen vertonen en zal voornamelijk het gele carotenoïde zichtbaar blijven. De kleur van het rugdek verandert dan van groen naar geel. Afhankelijk van de hoeveelheid reductie die in de vogel is opgetreden zal het groen overgoten zijn met een gele waas. Ook de vleugelpennen en staartpennen worden sterk opgebleekt en verkleuren naar grijs of wit.

In de kopbevedering zien we ook een sterke reductie van het zwarte eumelanine, waardoor de kopkleur van zwartkoppen verandert naar grijs tot wit. De roodkoppen en oranjekoppen krijgen een iets lichtere kleur door het wegvallen van de zwarte achtergrondkleur en ook de typische overgangszone kan verdwijnen. Die wordt grijs tot wit.

De pastelfactor vererft co-dominant en geslachtsgebonden. We geven dit aan met het symbool P.

Mannen.

De pastelfactor vererft geslachtsgebonden, zodat een man met één pastelfactor op een Z-chromosoom dat geplaatst ziet tegenover zijn wildallele op het andere geslachtschromosoom. De pastelfactor vererft ook nog eens co-dominant, zodat er tussen de pastelfactor en zijn wildallele een middeling van de zwartreductie optreedt waardoor de reductie op ongeveer 50% uitkomt. Deze vogel kennen we als de EF pastel Gouldamadine.

De pastel Gouldamadine bezit een 50% reductie van het zwart eumelanine en dat uit zich vooral in het rugdek en de kop. Door de reductie van het zwarte eumelanine vermindert de invloed van de blauwe structuurkleur en de van oorsprong groene kleur krijgt daardoor een pastelachtig uiterlijk. De pastelkleur ontstaat dus niet door een op zichzelf staande mutatie, maar is een verschijningsvorm van de pastelfactor.

Bij de NBvV gaan we ervan uit dat een EF pastelfactor het bezit aan melanine, dus het eumelanine en het phaeomelanine, voor ongeveer 50% reduceert. Bij de pastel Gouldamadine is sprake van een kwantitatieve reductie van het eumelanine, terwijl het phaeomelanine niet aangetast wordt door deze pastelfactor. De naam pastel is echter zodanig ingeburgerd dat we deze naamgeving aanhouden. Een pastel man heeft de formule Z^{P+}/Z^P .

Indien de pastelfactor dubbel aanwezig is, zou er in principe een 100% reductie van het zwarte eumelanine op kunnen treden. Wat we echter in de praktijk zien is dat deze vogels slechts voor ongeveer 80% - 90% opgebleekt zijn. Ook het bezit aan phaeomelanine komt duidelijker naar voren in de dan niet heldergeel gekleurde vogels. Ze hebben ook nog steeds een normale Paarse borstkleur. Deze niet volledig tot geel uitgekleurde Gouldamadines zijn als dubbel factorig pastel (DF) in de standaard opgenomen. We geven deze mannen aan als: Z^P/Z^P . Wanneer de reductie van het eumelanine wel (bijna) maximaal is, ontstaat de gele Gouldamadine met een paars kleurige borst. Deze vogels hebben dezelfde formule als de DF pastel mannen maar in combinatie met de witborstfactor worden ze als groen DF pastel witborst gekeurd.

Poppen.

Omdat de pastelfactor geslachtsgebonden co-dominant vererft, kennen we bij de poppen meer eenduidigheid in het fenotype dan bij de mannen. Een pop kan slechts één pastelfactor hebben. Indien een pop één pastelfactor bezit, zal dit uiterlijk nagenoeg hetzelfde effect geven als bij een man die twee factoren heeft. De oplekingsfactor bedraagt ongeveer 80 % en deze poppen zijn dan ook enkel factorig pastel (EF).

Zoals gezegd vererft de pastelfactor geslachtsgebonden co-dominant en een pop geven we aan als: Z^P/w .

Let op: doordat ook de roodkopfactor geslachtsgebonden vererft en we maar één Z-chromosoom hebben, is deze gekoppeld aan de pastelfactor. Bijvoorbeeld de kruising roodkop split zwartkop pastel man maal groene zwartkop pop zal altijd roodkop overgoten poppen en zwartkop groene poppen geven, volgens het volgende voorbeeld:

Paring $Z^{R,P}/Z^{R+,P+} \times Z^{R+,P+}/w$

poppen	$Z^{R,P}/w$ $Z^{R+,P+}/w$	(roodkop groen EF pastel) (zwartkop groen)
mannen	$Z^{R,P}/Z^{R+,P+}$ $Z^{R+,P+}/Z^{R+,P+}$	(roodkop groen EF pastel split zwartkop) (zwartkop groen)

[Terug naar index](#)

Witborstfactor in pastelserie.

De witborstfactor vererft onafhankelijk van de pastelfactor en kan dan ook ingekweekt worden in de pastelserie. De pastelfactor reduceert het zwart eumelanine en de witborstfactor reduceert het roodbruine phaeomelanine. Op het oog dus onafhankelijk verervende factoren (genotypisch) met een onafhankelijk resultaat in de werking (fenotypisch). Dit is echter niet het geval.

Een dubbel pastelfactorige man die we kennen als een DF pastel vogel zal na inkweken van de witborstfactor ook een verhoogde reductie van het zwart eumelanine vertonen.

Hetzelfde zien we bij de EF pastel pop met één pastelfactor: in de paarsborstserie is de gele kleur crème overgoten, terwijl de witborst een duidelijk heldergele vogel te zien kan geven. De werking van de pastelfactor is zodanig dat als het totale eumelanine wordt gereduceerd, dit dus afhankelijk is van de aanwezigheid van de witborstfactor.

DF groen pastel witborst man: $Z^P//Z^P$, $wb//wb$

EF groen pastel witborst pop: $Z^P//w$, $wb//wb$

Ook bij de vogels met enkelvoudige pastel- en een dubbelfactorig aanwezige witborstfactor kunnen we een dergelijk effect waarnemen. Een man met een enkelvoudige pastelfactor en twee witborstfactoren bleekt veel sterker op dan de pastel vogel met een paarse borst. Deze vogel zal ondanks de enkelvoudige pastelfactor toch een reductie van meer dan 50% te zien geven en wel van ongeveer 70-80%. Normaal is de rugkleur van deze vogel groen DF pastel en niet EF pastel. Dit brengt ons bij het volgende schema voor de relatie tussen het genotype en fenotype voor pastelfactorige en witborstfactorige mannen

Bij de mannen kennen we bij de EF pastel verschillende fenotypes. Die zijn niet altijd gemakkelijk uit elkaar te houden omdat we in ogenschouw moeten nemen dat als gevolg van de natuurlijke variatie die we bij vogels kennen er een niet onbelangrijke overlap in fenotype tussen de verschillende genotypen zal bestaan.

Vererving van de blauwfactor.

De wildvorm gouldamadine bezit een erfelijke factor die carotenoïden afzet in de bevedering en de hoorndelen, voornamelijk de snavel. Deze zijn luteïne in de buik en rug, en rood of oranje carotenoïden in de kopbevedering en snavel.

Wanneer deze factor niet of niet volledig functioneert, ontstaat de blauwe c.q. aqua gouldamadine. De blauwmutant (blauwfactor) vererft autosomaal recessief en krijgt het symbool bl . Een groene wildkleur gouldamadine heeft de formule bl^+/bl^+ , een blauwe gouldamadine heeft de formule $bl//bl$. Zowel mannen als poppen moeten dus dubbelfactorig blauw zijn om het blauw te laten verschijnen. Bij het volledig werken van de blauwfactor zal er een gouldamadine ontstaan met een egaal blauw rugdek (structuurkleur zonder geel luteïne). De buik is

beige geworden door het ontbreken van het geel luteïne. De flanken vertonen nog wat meer beige aanslag door de aanwezigheid van wat bruin phaeomelanine.

De witborstfactor vererft onafhankelijk van de blauwfactor en kan ingekweekt worden bij de blauwe gouldamadine. De aanwezigheid van de witborstfactor zal het bezit aan phaeomelanine in andere lichaamsdelen ook reduceren, waardoor het rugdek lichter wordt en ook de buikkleur vrijwel egaal wit wordt.

De kopkleuren vererven uiteraard ook op normale wijze, maar slechts de zwartkoppen zullen hun oorspronkelijke kleur behouden. Roodkoppen en oranjekoppen hebben te maken met de blauwfactor die het afzetten van carotenoïden verhindert en zullen een bruine tot beige kopkleur hebben.

Bij het kweken van de blauwe gouldamadine moeten we niet vergeten dat de carotenoïden in het lichaam van de groene gouldamadine ook een zekere vitamine A-activiteit hebben. Bij de blauwe gouldamadine kunnen deze stoffen niet aangemaakt worden, waardoor er een zeker tekort aan vitamine A-functionaliiteit kan ontstaan. Blauwe vogels moeten dan ook een extra toevoeging van vitamine A krijgen. Dit geldt evenzeer voor de aqua vogels.

Aqua (zeegroen) gouldamadine.

Van de **aqua** mutatie zijn er op dit moment waarschijnlijk twee verervingsvormen aanwezig. Het betreft bij beide een gedeeltelijke reductie van het carotenoïde in de bevedering. Dit komt vooral tot uiting in de buik- en rugdekkleur en in mindere mate in de kopkleur van een roodkop of oranjekop gouldamadine. De groene kleur is veranderd in een zeegroenachtige kleur. Het was een mm reeks met blauw, deze lijkt verdwenen, er is nu een geslachts gebonden resessieve vererving. Dat er nog mm vogels op duiken is niet uit de sluiten. Er is een periode geweest dat er een constante vererving van de zeegroen factor was. Het zou dus een niet zo'n sterke mutatie van hetzelfde gen zijn als dat van de blauwe, het vererft voor zover onze kennis nu gaat als MM reeks autosomaal en recessief met de blauwe gouldamadine.

Het symbool voor deze MM mutatie is $blaq$. Met de formule $blaq//blaq$

Het symbool voor de gesl. rec. Mutatie is $Z aq$, met de formule $Z aq//Z aq$ voor de man en $Z aq //W$ voor de pop.

Een groene split voor aqua $blaq+//blaq$ voor de MM vorm

Een groene split voor aqua $Z aq+ //Z aq$ gesl. rec. vorm voor de man, pop is groen of aqua

Bron : SNGN

[Terug naar index](#)

SL ino's en hun verschillende combinaties.

Bij de groen DF pastel gouldamadinen hebben we te maken met een reductiefactor die de hoeveelheid pigment in de veren doet verminderen, maar deze vogels kunnen wel degelijk pigment aanmaken getuige de zwarte ogen die deze vogels hebben. In het geval dat we met gele gouldamadinen te maken hebben die rode ogen hebben, spreken we niet meer van de gele gouldamadine maar van de SL ino groen (lutino). Deze vogels hebben geen pigment en tonen in de dons bevedering geen pigment meer.

Dit is een goed onderscheid tussen de gele witborst en de SL ino.

Wordt in deze vogel de blauwfactor ingekweekt dan ontstaat de SL ino blauw (albino)

Ivoor.

De ivoor mutatie is een gedeeltelijke reductie van het carotenoïde en het lutein in de bevedering. Dit komt vooral tot uiting in de buik- en rugdekkleur maar in mindere mate in de kopkleur van een roodkop of oranjekop gouldamadine. De groene kleur is nu meer koud groen geworden zonder blauwe waas zoals we die kennen van de Aqua mutatie.

We hebben een omschrijving van deze mutant opgenomen als herkenning omschrijving in deze standaard.

De Ivoor mutatie vererft geslachtsgebonden recessief.

Het symbool voor deze mutatie is Z^{iv}

Een Ivoor heeft als formule voor de man Z^{iv}/Z^{iv} en voor de pop Z^{iv}/W .

Een groene man split voor Ivoor Z^{iv+}/Z^{iv}

Een pop kan nooit split zijn voor een geslachtsgebonden factor.

Turquoise

Op dit moment is er nog te weinig bekend over deze mutatie om hem al op te nemen in deze standaard als herkenning omschrijving.

Bleekstuit (werknaam)

De bleekstuit mutatie is een herschikking van de melaninen vooral in de stuit. Hij komt als enkelfactorig en dubbelfactorig voor. De vererving komt overeen met de vererving van de pastelfactor. De witstuit factor vererft co-dominant en geslachtsgebonden recessief.

Er zal nog verder onderzoek moeten worden gedaan alvorens deze mutant in de standaard en vraagprogramma op te nemen.

Cinnamon.

De cinnamon mutatie betreft een kleurverandering van het eumelanine door een zwakkere oxidatievorm. Het eumelanine is niet volledig geoxideerd tot zwart pigment maar uitgekleurd tot bruin pigment. Dit komt vooral tot uiting in de rugdekkleur en in de zwarte bevederingonderdelen. Het gevolg hiervan is dat de kleur in de groenserie geler wordt en in de blauwserie zal dit tot een bleker blauwe vogel leiden.

De cinnamon vererft geslachtsgebonden recessief. Het symbool voor deze mutatie is Z^{cin}

Een cinnamon heeft als formule voor de man Z^{cin}/Z^{cin} en voor de pop Z^{cin}/W .

Een groene split voor cinnamon Z^{cin+}/Z^{cin}

Een pop kan nooit split zijn voor een geslachtsgebonden factor, in dit geval dus cinnamon.

[Terug naar index](#)

MOGELIJKE MUTATIE VORMEN:

Nu we de gehele vederstructuur van de gouldamadine kennen, kunnen we ons een tamelijk reëel beeld vormen van de mutatieve veranderingen die veroorzaakt worden door verliesmutaties, dus het wegvallen van één der bekende kleurcomponenten.

Mutatieve veranderingen kunnen we onderverdelen in drie hoofdgroepen;

- a) mutaties betrekking hebbend op de carotenoïdenvorming.
- b) mutaties betrekking hebbend op de melaninevorming.
- c) mutaties betrekking hebbend op de vederstructuur.

De roodkop wildkleur gouldamadine neemt twee soorten carotenoïden op in de bevedering, namelijk het geel luteïne en het rode canthaxanthine. Het luteïne wordt opgenomen uit de voeding en het rode canthaxanthine is een stof die de vogel zelf aanmaakt uit caroteen.

De vogel bezit dus een erfelijke factor die het mogelijk maakt om carotenoïde kleurstoffen op te nemen uit de voeding en af te zetten in de zich ontwikkelende bevedering van de specifieke veervelden. Daarnaast bezit de gouldamadine ook een erfelijke factor die het luteïne in de kopbevedering en de snavelpunt kan omvormen tot rood canthaxanthine, de roodkopfactor. Voor het inderdaad verkrijgen van een gouldamadine met een rode kop moet deze natuurlijk wel de eerstgenoemde erfelijke factor bezitten, want wanneer er geen luteïneopbouw in de bevedering geregeld wordt, kan daaruit ook geen rood canthaxanthine in de kopbevedering gevormd worden, ondanks het feit dat deze vogel wel de roodkopfactor bezit. Op dit verschijnsel wordt in het hoofdstuk vererving dieper ingegaan.

Door het wegvallen van de carotenoïden krijgen we blauwe gouldamadines met een beigebruin tot crème masker en lichtcrème onderlijf. Anders gezegd, alle groene veervelden worden blauw en alle rode en gele veervelden worden bruin respectievelijk crème, omdat de baarden van deze veervelden roodbruin phaeomelanine bevatten. Het wegvallen van het (gele) carotenoïde kan ook gedeeltelijk zijn. Dan treedt als het ware een verdunning van de concentratie gele luteïnekristallen op en krijgen we een aqua gouldamadine.

Naast het wegvallen van de carotenoïden uit de bevedering kennen we ook het muteren van de roodkopfactor. In plaats van het rode canthaxanthine wordt dan het oranje luteïne-epoxide afgezet in de snavelpunt (zwartkop oranje snavel) en ook in de kopbevedering in geval van de oranjekop. Dit feit toont aan dat de carotenoïdenfactor en de roodkopfactor geheel onafhankelijk van elkaar vererven.

De gouldamadine bezit twee verschillende soorten melanine, nl. het zwarte eumelanine en het roodbruine phaeomelanine.

Valt alleen het zwarte eumelanine weg, dan worden alle groene veervelden geel en alle blauwe veervelden wit. Bij de roodkop blijft het masker rood, bij de oranjekop oranje en bij de zwartkop wordt dit crèmekleurig tot wit. Deze mutatie tast dus alleen het eumelanine aan, maar verandert de oxidatie van het phaeomelanine niet. We blijven het dus hebben over paarsborsten. De EF pastel en de DF pastel paarsborsten zijn daar een voorbeeld van.

Maar er is ook een mutatie die de oxidatie van beide melaninesoorten verhindert. In dit geval krijgen we dan SL ino groen (lutino's) die er uitzien als de gelen met een witte borstvlek en rode tot pruimrode ogen. Het verschil in bevedering is dat DF pastel witborst nog pigment in de donsbevedering bezitten.

Naast de mutatie die de oxidatie verhindert van het zwarte eumelanine, bestaat er ook de mutatie die de oxidatie van het phaeomelanine in de bevedering verhindert. Hierdoor ontstaat de welbekende witborst gouldamadine. Het wegvallen van het phaeomelanine kan ook gedeeltelijk (50%) zijn. Dan krijgen we een lilaborst gouldamadine.

Wanneer we beide mutaties betreffende melaninereductie (reductie phaeomelanine en reductie eumelanine) combineren, dan hebben we te maken met een aftelsom die er bij de gouldamadine man als volgt uitziet:

- Een wildkleur gouldamadine heeft 100% eu- en 100% phaeomelanine in zijn bevedering. We hebben het dan over de groene gouldamadine.
- Bij een enkelfactorige pastel gouldamadine man is het eumelanine in de bevedering voor ongeveer 50% gereduceerd. Het phaeomelanine is onaangetast en dus nog 100% aanwezig, waardoor de borst diep paars is. We hebben het hier over de groenpastel gouldamadine.
- Bij de combinatievorm van witborst met de enkelfactorige pastel gouldamadine man hebben we te maken met ongeveer 50% reductie van het eumelanine, maar daarbij ook nog eens een volledige reductie van het phaeomelanine. Echter, het fenotype (het uiterlijk) van deze vogel blijkt een veel grotere reductie van het eumelanine te laten zien. Het rug- en vleugeldek is extra opgebleekt, namelijk geel, overgoten met een grijsgroene waas (vlaskleurig). Deze verschijningsvorm is niet alleen te verklaren uit de reductie van in het rug- en vleugeldek, maar is het gevolg van een ongeveer 80 % reductie van het eumelanine. De aanwezigheid van de witborstfactor versterkt de werking van de pastelfactor. De borst is wit, rug- en vleugeldek zijn dus geel met een groene waas. We hebben het hier dan over een erfelijk gesproken dus een EF pastel witborst groene gouldamadine man.
- Daarnaast kan de pastelfactor dubbel aanwezig zijn. Bezit de gouldamadine man daarbij een diep paarse borst, dan is dus het eumelanine bijna geheel gereduceerd, maar het phaeomelanine is in de lichaamsbevedering onaangetast. De gouldamadine man kan dan bijna geel zijn, maar zal door een kleine hoeveelheid rest-eumelanine en een kleine hoeveelheid roodbruin

phaeomelanine in rug- en vleugeldeken groen overgoten zijn. We hebben het hier dan over een groen DF pastel paarsborst Gouldamadine. Door selectieve kweek zal het mogelijk zijn een bijna gele Gouldamadine (Groen DF pastel) mannen te kweken met een diep paarse borstkleur.

- Combineren we deze dubbelfactorige pastel met witborst, dan kan zowel het eu- als het phaeomelanine geheel gereduceerd zijn. We hebben het dan over de groen DF pastel witborst.

Het is dus mogelijk om als het ware in één keer de oxidatie van zowel het eu- als het phaeomelanine te verhinderen. Dit gebeurt bij de nog zeer zeldzame SL ino. Maar ook kunnen we dit bereiken door de bovenbeschreven mutatiecombinatie te kweken. Het uiterlijke verschil tussen deze twee vogels is de oogkleur; deze is bij de SL ino (lutino) pruimrood en bij de mutatiecombinatie donker van kleur. De nadruk willen wij nogmaals leggen op het feit dat groen DF pastel en SL ino's nooit volkomen geel zullen zijn. Alle blauwe veervelden en de borstvlek bij de groene Gouldamadine zullen bij de SL ino wit zijn, want de ino-mutatie veroorzaakt geen toename van geel luteïne in die veervelden die bij de wildvorm ook geen geel luteïne bevatten.

Ook de bonte Gouldamadine is al eens beschreven (met foto) in de literatuur, maar deze kleurslag wordt nog zeer weinig waargenomen. Daar is nog geen klassennummer in het vraagprogramma voor opgenomen.

Behalve de verliesmutaties kennen we in principe ook de veranderingen in het type of de kleur van de kleurstoffen. Het oxidatieproces van het eumelanine kan verstoord worden waardoor het melanine niet kan uitkleuren tot zwart maar bruin blijft. We krijgen dan de cinnamon Gouldamadine.

Wanneer we om ons heen kijken naar de mutaties bij andere vogelsoorten en vervolgens de kleuren van de Gouldamadine bekijken, zullen we ons realiseren dat er nog vele mutaties te verwachten zijn.

De Gouldamadine kan verschillende carotenoïde kleurstoffen afzetten. Hierbij kan er in de toekomst een mutatie ontstaan die in bepaalde veervelden andere kleurstoffen afzet, waardoor bijvoorbeeld de "roodbuik" kan ontstaan, te vergelijken met de roodbuik Turquoise Parkiet.

Bij sommige roodkop- en oranjekop Gouldamadines zien we wel eens onder de snavel in de zwarte keelvlek een rode- respectievelijk oranje vlek. Dat geeft je te denken: kunnen we in de toekomst een spontane mutatie verwachten waarbij het zwart in de keelvlek/kopband wordt vervangen door rood respectievelijk oranje, waardoor "volledige" roodkoppen en oranjekoppen ontstaan?

Maar of en wanneer deze nieuwe mutaties zullen optreden en of iedere nieuwe mutatie echt een aanwinst is, dat is iets wat de toekomst ons zal leren. Voorlopig is er gekozen om de z.g.n. Blauwborst en de Donkerfactor niet in deze standaard op te nemen daar deze (nog) niet aanwezig zijn.

[Terug naar index](#)

Geslachtsgebonden genetische mutaties gouldamadine

Mutatiernaam	Cinnamon	SL ino (sexs linked ino)	Pastel (SL pastel)	Roodkop / Zwartkop	Ivoor (SL Ivoor)
In de veren	Zwart eumelanine kleur wordt bruin voor phaeo melanine is er geen gevolg	Zwart eumelanine en phaeomelanine wordt niet afgezet. Bruin eumelanine wordt niet volledig gereduceerd.	Zwart eumelanine kleur wordt grotendeels kwantitatief gereduceerd. Voor phaeomelanine is er geen gevolg	In de veren wordt rood carotenoïde afgezet i.p.v. zwart eumelanine.	Geen
In het dons	Zwart eumelanine kleur wordt bruin	Zwart eumelanine en phaeomelanine wordt niet afgezet.	Zwart eumelanine kleur wordt grotendeels kwantitatief gereduceerd	Geen	Geen
In de ogen	Zwart eumelanine wordt bruin, na uitkomen goed te zien wordt daarna minder	Zwart eumelanine. en phaeomelanine. is niet aanwezig. De oogkleur is rood	Geen	Geen	Geen
In het hoorn	Zwart eumelanine wordt bruin tot bijna vleeskleurig	Zwart eumelanine en phaeomelanine is niet aanwezig de kleur is vleeskleuring	Geen	Geen	Geen
Gevolg voor het lipochroom	Geen	Geen	Geen	In de veren wordt rood carotenoïde afgezet i.p.v. zwart eumelanine	Gele kleur van de veren worden lichtgeel met als gevolg dat groen meer koud (zee)groen wordt.
Gevolg voor de structuur-kleur	Geen	Geen	Geen	Geen	Geen
Oorzaak	Door ontbreken van "b" proteïne gedurende het oxidatie proces wordt het zwarte eumelanine niet meer volledig zwart maar bruin. Het betreft een kwalitatieve reductie	Een verstoord tyrosinase transport binnen de melanocyten. Er wordt veel tyrosinase aangemaakt.	Hoewel niet volledig bekend lijkt het dat in de melanocyt de eumelanine productie is verstoord.	Zwartkop kan gezien worden als oervorm de roodkop als hogere evolutievorm	Kwantitatieve reductie, in vooral de baarden en haakjes van de carotenoïde kleurstof (rood en geel).
Bijkomende aspecten		Van dit gen zijn meervoudige mutaties bekend welke wel par-ino of semi-ino worden genoemd. (satinet)	De mannen zijn al in enkfactorige versie herkenbaar. Selectief is de reductie sterk beïnvloedbaar. Er is een interactie met de witborst mutatie		Bij een te sterke reductie kan er een witte was over de lichaamskleur komen.
Vererving	Geslachtsgebonden recessief	Geslachtsgebonden recessief	Geslachtsgebonden co-dominant	Recessief	Geslachtsgebonden co-dominant
Symbool internationaal	Z ^{cin} . (cinnamon)	Z ^{ino} (ino)	Z ^{dil} (Dilute)	Z ^{rh} (red headed)	Z ^{iv} (Ivoor)
Symbool in Nederland	Z ^{cin} . (cinnamon)	Z ^{ino} (ino)	Z ^P (Pastel)	Z ^r (roodkop)	Z ^{iv} (Ivoor)

Autosomaal verervende mutaties bij de gouldamadine

Mutatiennaam	Blauw	Turquoise	Aqua (zeegroen)	Witborst	Lilaborst	Oranjekop
In de veren	Geen	Geen	Geen	Geen gevolg voor eumelanine. Het phaeomelanine wordt nagenoeg volledig kwantitatief gereduceerd	Geen gevolg voor Eumelanine Het phaeomelanine wordt partieel kwantitatief gereduceerd	Geen
In het dons	Geen	Geen	Geen	Geen	Geen	Geen
In de ogen	Geen	Geen	Geen	Geen	Geen	Geen
In het hoorn	Geen	Geen	Geen	Geen	Geen	Geen
Gevolg voor het lipochroom	Gele kleur van de veren wordt wit met als gevolg dat groen blauw wordt.	Gele kleur van de veren wordt gedeeltelijk opgebleekt waardoor groen met een blauwe waas ontstaat	Gele kleur van de veren worden lichtgeel met als gevolg dat groen zeegroen wordt.	Geen	Geen	Het rood blijft steken in een geel oranje kleur
Gevolg voor de structuur-kleur	Geen	Geen	Geen	De structuur kleur met phaeomelanine rond kern is niet meer zichtbaar	De structuur kleur met phaeomelanine rond kern is partieel zichtbaar	Geen
Oorzaak	Volledige reductie van geel en rood (carotenoïde) psittacine in de volledige bevedering	Gedeeltelijke reductie van het geel en rood carotenoïde van ca.80 – 90 % in de gehele bevedering	Ongeveer 50% reductie van geel en rood (carotenoïde) psittacine in de volledige bevedering	Nagenoeg kwantitatieve volledige reductie van het phaeomelanine in de bevedering	Partieel kwantitatieve volledige reductie van het phaeomelanine in de bevedering	Het rode carotenoïde wordt niet meer ontwikkeld in de oorspronkelijk vorm de structuur is anders waardoor een oranje kleur ontstaat
Bijkomende aspecten	Is mutatie van het bl-locus	Vormt MM reeks met blauw en aqua			Vormt MM reeks met witborst.	De hoeveelheid phaeomelanine in de kopbevedering kan bij mannen van invloed zijn op de kleurdiepte van het oranje of rode masker.
Vererving	Recessief	Recessief	Recessief en vormt MM reeks met blauw	Recessief	Recessief	Recessief
Symbool internationaal	bl (bleu)	bl ^{tr}	bl ^{aq} (aqua)	wb white breast	wb ^{lb} (lila breast)	y (yellow head)
Symbool in Nederland	bl (blauw)	bl ^{tr} (Turquoise)	bl ^{aq} (aqua)	wb witborst	wb ^{lb} (lilaborst)	o (oranje-kop)

[Terug naar index](#)

Geslachtgebonden dominant verervende mutaties bij de gouldamadines

No:	Kleurslag	Mutatie bezit op de chromosomen.	Dekkleur	Selectie richting.	In de praktijk afwijkend gekeurd.
1	Groen EF pastel paarsborst.	Een pastel chromosoom	Lichtgroen met grijze waas	50% eumelanine reductie. Praktijk eumelanine reductie tussen 40 en 65%	Zelden problemen. Heel af en toe wordt een >65% eumelanine reductie gekeurd als DF pastel.
2	Groen DF pastel paarsborst	Twee pastel chromosomen	Geel met groene waas	80% eumelanine reductie Praktijk eumelanine reductie tussen 70% en 95%	Exemplaren met reductie eumelanine van 85%. tonen in de bef nog wat lichtgrijs en laten ook nog wat stuitkleur en koptekening zien.
3	Groen EF pastel witborst	Een en soms met twee pastel chromosomen Twee wb chromosomen	Geel met groengrijze waas overgoten.	80% eumelanine reductie. Praktijk: De versterkende wb werking toont echter vogels met 90 % en meer Eumelanine reductie	Veelvuldig problemen. Vogels met 1 pastel factor voldoen vaak redelijk aan de omschrijving indien de reductie factor slechts matig werkt 70 a 75% reductie van eumelanine Vogels waarbij de reductie sterker werkt zijn vaak te herkennen aan enkele groene veertjes in het dek. Vogels met 2 pastel factoren welke matig reduceren worden soms als deze kleurslag ingezonden.
4.	Geel witborst	Selectie op twee pastel chromosomen en Twee wb chromosomen	Zuiver geel		Veelvuldig problemen doordat af en toe vogels voorkomen met te weinig reductie van de pastel factor waardoor vaak nog koptekening aanwezig is.
5.	Ivoor	Een ivoor chromosoom	Groen met een iets grijze waas overgoten	Gedeeltelijke reductie van het carotenoïde en het lutein in de bevedering.	Zou verward kunnen worden met de Aqua mutatie maar mist de blauwe waas.

Co dominant verervende mutaties:

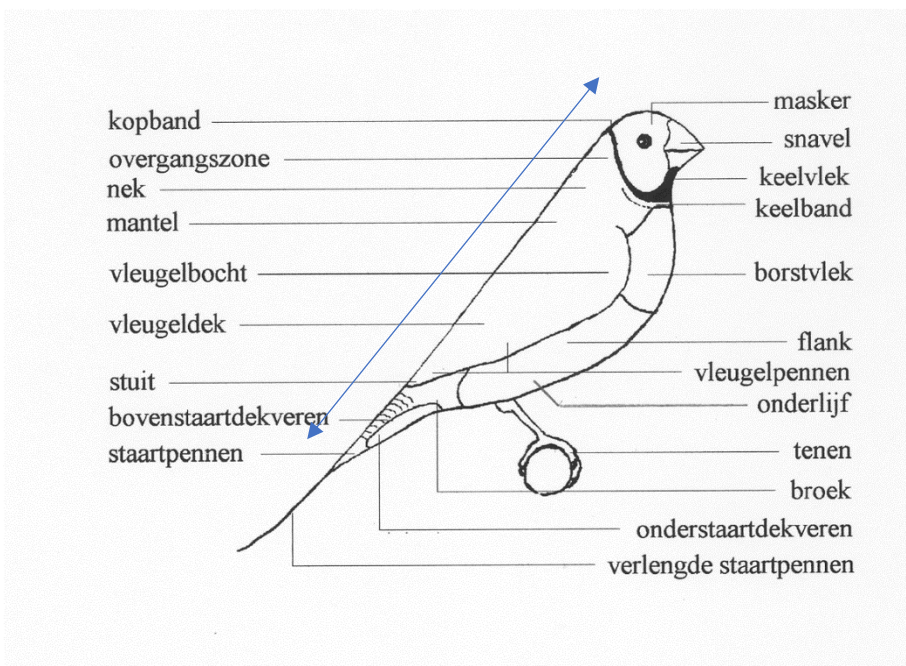
Mutatie:	Engelstalige naam:	Mutatie symbool :	Type mutant :	Het gevolg van de mutatie:	Opmerking:
Bleekstuit (werknaam)	N.v.t.	N.v.t.	Herschikking kleurpigmenten van de stuit.	Een herschikking van de melaninen vooral in de stuit. Hij komt als enkel- en dubbelfactorig voor.	Bleekstuit vererft co dominant en komt als EF en DF voor.

[Terug naar index](#)

RINGMAAT.

Als ringmaat wordt geadviseerd (zie vogelindex.nl website NBvV)

FYSIEKE STANDAARD VAN DE GOULDAMADINE.

Formaat:

Het formaat van de gouldiamadine moet minimaal 11 cm zijn, gemeten tussen de snavelpunt en het staarteinde, zonder de verlengde staartpennen. (zie boven)

Model:

Een gouldiamadine moet een robuuste gestalte bezitten. Van opzij gezien moet de borstlijn vanaf de hals tot aan de inzet van de poten regelmatig gebogen zijn. Achter de poten gaat deze lijn nagenoeg rechtdoor tot aan het staarteinde. De ruglijn moet vanaf het achterhoofd tot het einde van de staart een vrijwel rechte lijn vormen. Van voor gezien is de borst tamelijk breed met vloeiende rondingen. De onderlinge lichaamsverhoudingen mogen niet storend op elkaar inwerken. De verlengde staartpennen geven de gouldiamadine een slanke indruk.

Houding:

Een gouldiamadine moet rustig op stok zitten. Tussen de zitstok en het onderlijf moet duidelijk ruimte zichtbaar zijn. De vleugels moeten strak langs de romp worden gedragen; de vleugelpunten moeten sluiten op de stuit. De lengteas van de romp moet met het horizontaal vlak een hoek vormen van ongeveer 45°, een iets betere show houding is ca 60° maar mag geen holle ruglijn tonen.. De stand van de poten mag wat breed zijn, in ieder geval niet smal.

Conditie:

Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. De gouldiamadine moet een gezonde en levendige uitdrukking hebben en zonder verminkingen of andere gebreken zijn. De ogen zijn helder en levendig. De aarsbevedering is helder en gaaf. Wanneer een vogel niet in een goede conditie is, mag hij nimmer voor een hoge puntenwaardering in aanmerking komen.

Bevedering:

De bevedering moet compleet en schoon zijn en strak gedragen worden. De middelste staartpennen zijn in een dunne punt verlengd uitgegroeid. Bij de man moeten ze 25 tot 45 mm verlengd zijn. Bij de pop zijn deze staartpennen maar 10 tot 25 mm verlengd. Daarbij moet het geheel in verhouding zijn met de desbetreffende vogel.

Kop:

De schedel moet een ronde, gebogen lijn vormen zonder afplattingen. Van voren gezien moet de kop een goede breedte bezitten. Tevens moet de kop in een goede verhouding zijn met de rest van het lichaam.

Snavel:

De snavel is kegelvormig, zonder beschadigingen. Onder- en bovensnavel moeten goed op elkaar sluiten, waarbij de ondersnavel wordt omsloten door de bovensnavel. De lijn schedel - snavel heeft een vloeiend verloop. De snavel moet in juiste verhouding zijn met de kop en mag niet bol zijn aan de bovensnavel.

Poten:

De poten moeten recht, stevig en schoon zijn zonder verruwingen en/of vergroeiingen. De tenen moeten stevig om de stok klemmen. Aan elke poot zitten 4 tenen waarvan drie naar voren en één naar achteren gericht zijn. Elke teen is voorzien van een iets gekromde nagel maar mogen niet zijwaarts gedragen worden.

[Terug naar index](#)

Tekening.

Masker:

Bij de roodkop en oranjekop Gouldamadine strekt het masker zich uit vanaf de snavelinplant tot de kruin, loopt door tot achter het oog en de gehele wangstreek. Het wordt begrensd door de kopband en de keelvlak. Bij de zwartkop Gouldamadine vormt het masker, de kopband en de keelvlak één geheel. Het masker moet strak afgelijnd zijn en éénkleurig, zonder kleurnuances.

Kopband:

Bij de roodkop en oranjekop Gouldamadine bevindt zich rondom het masker een smalle, minimaal 1 tot maximaal 2 mm gesloten kopband. Deze kopband moet strak van vorm zijn, één geheel vormend met de keelvlak.

Keelvlak:

De keelvlak loopt vanaf de inzet van de ondersnavel scherp afgelijnd onder de wangen door en vormt daar één geheel met de kopband.

Keelband:

Het masker en de keelvlak worden omgeven door een eenkleurige band, respectievelijk keelband en overgangszone genoemd. De keelband, die zich tussen de keelvlak en de borst bevindt, moet smal van vorm zijn en een scherpe scheiding hebben met die keelvlak en de borst. Op de achterkop bevindt zich de overgangszone; deze wordt aan de voorzijde strak begrensd door de kopband. Aan de achterzijde loopt deze geleidelijk over in de veervelden van de nek.

Borst:

De borstvlak loopt vanaf de keelband tot een lijn lopend van vleugelbocht tot vleugelbocht, waar zich een scherpe kleurscheiding bevindt met de onderborst. De borstkleur moet eenkleurig zijn zonder kleurnuances.

Stuit en bovenstaartdekveren:

De bevedering van stuit en bovenstaartdekveren bezit aan het uiteinde een omzoming, waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.

Staartpennen:

De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde, uitlopend naar de buitenzijde van de veer, een smalle omzoming.

[Terug naar index](#)

RICHTLIJNEN KEUREN GOULDAMADINES

Met de oprichting van de Speciaalclub Natuurbroed Gouldamadine Nederland in 1985 is de Gouldamadine sterk in de belangstelling gestegen. Het aantal Gouldamadines dat op de tentoonstellingen wordt ingezonden neemt nog steeds toe. In de keurpraktijk bleek dat aanpassing van de standaard gewenst is, niet alleen door een groter worden van de klasse, maar ook door het beter worden van de kwaliteit van de Gouldamadine in het algemeen. Het is al geen uitzondering meer dat soms twee of drie keurmeesters op grotere tentoonstellingen de Gouldamadines keuren. Dit roept, wat de keureenheid betreft, soms problemen op. Om tot een zo groot mogelijke eenheid te komen bij het keuren van Gouldamadines blijkt het wenselijk te zijn om naast de standaard ook richtlijnen en keurtechnische aanwijzingen te geven.

Het beoordelen van fouten.

Daar niet één vogel aan de standardeisen voldoet, zeggen wij dat die vogel afwijkt van de standaard. Een keuring houdt dus in dat wij een groep Gouldamadines beoordelen op hun afwijkingen ten opzichte van de beschreven standaard en op de zwaarte van die afwijkingen. De hele keuring zou veel eenvoudiger zijn als wij een groep Gouldamadines moeten selecteren op de kwaliteit van één eigenschap, bijvoorbeeld het formaat of model of kleur. Bij een vluchtige vergelijkende selectie speelt de individuele voorkeur voor een bepaalde eigenschap onwillekeurig een rol. Daar wij de Gouldamadines echter moeten beoordelen op een aantal volkomen van elkaar verschillende eigenschappen is een dergelijke keuring vrij ingewikkeld, zo ingewikkeld dat het zonder keurbriefje bijna niet mogelijk is. Op het keurbriefje kunnen wij onafhankelijk van ieder onderdeel apart de afwijking ten opzichte van de standaard in punten uitdrukken. Dit systeem houdt echter ook weer een gevaar in. Onwillekeurig zouden wij de Gouldamadines als het ware mathematisch gaan beoordelen, namelijk het domweg opsommen van de waargenomen fouten zonder het onderlinge verband van de totale vogel te zien. Zal de keuring op deze wijze plaats vinden, dan zal er van de Gouldamadines maar weinig over blijven. Houden wij het onderlinge verband wel in het oog, dan kunnen wij spreken van keuren met gevoel. Keuren met gevoel is dus beoordelen met behulp van het keurbriefje en niet aan de hand van het keurbriefje. Ondanks de goede bedoeling van elke keurmeester en ondanks de goede rubricering van het keurbriefje is elke keurmeester toch geneigd zijn persoonlijke voorkeur voor bepaalde eigenschappen een rol te laten spelen bij de beoordeling. Bij keuringen zien we dan ook meestal een zekere variatie in beoordeling tussen keurmeesters onderling, een feit waar helaas weinig aan te wijzigen valt. Deze individuele verschillen zullen op iedere keuring in mindere of meerdere mate tot uiting komen. Maar ditzelfde feit zien wij ook bij de critici van de keurmeesters, namelijk de kwekers. Ook hun beoordeling van de kwaliteit van de Gouldamadine varieert sterk en wordt door subjectieve waarden beïnvloed.

SCHAALINDELING.

Schaal 1

Alle getekende vogels.

In de hierna afgebeelde (voorbeeld) tabel vindt u de standaard puntenwaardering van iedere schaal:

Schaal 2

Vogels zonder of nagenoeg geen tekening.

Onderdeel	Schaal 1				Schaal 2			
	P	G	M	U	P	G	M	U
Formaat, model, houding, conditie en bevedering	28	27	22	29	28	27	22	29
Vorm en grootte van kop en snavel	8	8	6	9	8	8	6	9
Poten	5	5	1	5	5	5	1	5
Kleurregelmaticheid en kleurdiepte	18	17	14	19	51	49	41	52
Tekening: masker, kopband, keelvlak, keelband, borst, staartpennen, stuit en bovenstaartdekveren	33	32	27	34	—	—	—	—
Totaal	92	89	70	Max 95	92	89	70	Max 95

Onderdeel	Kooinummer	200	201	202	203
Formaat, model, houding, conditie en bevedering		28	27	27	29
Vorm en grootte van kop en snavel		8	8	8	9
Poten		5	5	5	5
Kleurregelmaticheid en kleurdiepte		18	17	17	19
Tekening: masker, kopband, keelvlak, keelband, borst, staartpennen, stuit en bovenstaartdekveren		33	32	33	33
Totaal		92	89	90	Max 95 punten
		Eenheids punten			0
		Totaal			366

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN.

Algemeen.

Aanvankelijk werden de gouldamadines gekeurd op het zogenaamde gele keurbriefje. Tijdens de Landelijke Speciaalclub TT te Soest in 1996 is een stap voorwaarts gezet naar een "eigen" keurbriefje voor de gouldamadines. Er is daar namelijk op proef gekeurd op een "geel" keurbriefje met daarop een afbeelding van een gouldamadine.

Inmiddels zijn de ontwikkelingen in een stroomversnelling geraakt, waardoor de specifieke Gouldkenmerken beoordeeld dienen te worden op een eigen keurbriefje, namelijk een keurbriefje voor een standaardvogel. De gouldamadine wordt dan ook sinds het keurseizoen 1998 gekeurd op het speciaal daarvoor ontworpen keurbriefje dat oranje van kleur is en waarop de gouldamadine is afgebeeld.

In de eerste rubriek van het keurbriefje voor gouldamadines beoordelen wij het formaat, model, houding, conditie en de bevedering. Voor deze rubriek kunnen wij maximaal 28 (in uitzonderlijke gevallen 29) punten geven en minimaal 22. Een variatie dus van 6 punten: in principe 3 punten voor formaat en model, 1 voor de houding en 2 voor conditie/bevedering.

Net als bij de andere cultuurvogels zijn er bij de gouldamadines veel variaties ontstaan in formaat en model. Bij de beoordeling van het formaat, maar zeker bij

het model, moet streng gelet worden op de standardeis. Veel gouldamadines zijn erg smal.

In de tweede rubriek worden de grootte en de vorm van kop en snavel beoordeeld. Hiervoor kan maximaal 8 en minimaal 6 punten worden gegeven, in uitzonderlijke gevallen 9 punten.

In de derde rubriek worden de poten beoordeeld. Hiervoor kan maximaal 5 en minimaal 1 punt gegeven worden.

In de vierde rubriek wordt de kleurregelmaticheid en de kleurdiepte beoordeeld. Afhankelijk van de schaal kan hiervoor maximaal 18 respectievelijk 51 (in uitzonderlijke gevallen 19 respectievelijk 52) punten en minimaal 14 respectievelijk 40 punten gegeven worden.

In de vijfde en laatste rubriek wordt de tekening beoordeeld. Het betreft hier de tekening van masker, kopband, keelvlak, keelband, borst, staartpennen en stuit c.q. bovenstaartdekveren. Hiervoor kan maximaal 33 (in uitzonderlijke gevallen 34) en minimaal 26 punten gegeven worden.

Formaat.

De standaard schrijft een minimum maat voor van 11 cm, gemeten tussen snavelpunt en de punt van de staart, waarbij de verlengde staartpennen niet meegerekend worden. In nagenoeg alle gevallen voldoet de huidige gouldamadine aan deze eis, in de meeste gevallen is de gouldamadine zelfs groter. (zie ook de afbeelding bij (fysieke standaard van de gouldamadine) op blz. 21.

Model.

Dit is het "type" en is afhankelijk van o.a. het postuur van de gouldamadine. De gouldamadine dient robuust te zijn. Bij de gouldamadine is echter vaak sprake van een smal type. Op de eerste plaats is dit een erfelijke aanleg, maar niet voldoende getraind zijn voor de TT speelt een belangrijke rol. Wanneer een gouldamadine op de keurtafel wordt gezet, zal hij zich in eerste instantie smal maken. Hiermee dient bij de beoordeling rekening te worden gehouden. Laat hem even tot rust komen. Smalle vogels echter dienen te worden bestraft.

De gouldamadine bezit van nature al een wat platte kop. Er dient daarom extra aandacht aan de kopvorm te worden geschonken. Deze dient breed en rond van vorm te zijn.

Het beoordelen van het formaat en het model kan niet objectief gebeuren, wij kunnen niet met een duimstok exact de maat bepalen. In veel gevallen is het een vergelijkende beoordeling. Subjectief schatten wij een smalle gouldamadine korter dan een forse. De verlengde staartpennen geven de gouldamadine een slanke indruk.

Houding.

Een gouldamadine is van nature een rustige vogel. We kunnen echter niet eisen dat de gouldamadine zo showt als b.v. de grasparkiet. Bij de beoordeling van de houding dienen wij daar ook rekening mee te houden. Als door de stand van de poten de houding nadelig wordt beïnvloed, dan wordt dit ook onder houding beoordeeld.

Conditie.

Onder conditie verstaan wij op de eerste plaats de lichamelijke conditie. Een goede lichamelijke conditie is een eerste vereiste. Vuile aarsbevedering wordt bij conditie beoordeeld.

Bevedering.

Op het keurbriefje voor gouldamadines komt geen aparte rubriek voor waarin de bevedering moet worden beoordeeld. Bij de gouldamadines wordt de bevedering dan ook in de eerste rubriek beoordeeld.

Van nature heeft een gouldamadine een strak gedragen verenpak. Een, in meer of mindere mate, los gedragen verenpak moet dan ook bij de bevedering, al naar gelang de ernst, worden bestraft.

Verder wordt hier de compleetheid van de bevedering beoordeeld, evenals slijtage van de veren en vuile bevedering. Bij ernstige kaalheid zal ook in de rubrieken kleur en/of tekening worden gestraft.

Het missen, het niet op voldoende lengte, dan wel het niet van gelijke lengte zijn van verlengde staartpennen. Kan zowel onder model als onder bevedering worden beoordeeld. De verlengde staartpennen van een man moeten minimaal 25 mm zijn en mogen maximaal 45 mm bedragen. Bij de poppen moeten de verlengde staartpennen minimaal 10 mm zijn en mogen maximaal 25 mm bedragen.

Wanneer de pennen niet recht zijn wordt dit beoordeeld onder de rubriek bevedering.

[Terug naar index](#)

Kop

De kopvorm speelt een vrij belangrijke rol in de beoordeling van de gouldamadine. Het is van belang dat gelet dient te worden op een volle, ronde kop. Een platte kop kan zeer storend zijn en het verdient aanbeveling om dit in de totaalbeoordeling tot uiting te brengen. Bij bredere gouldamadines komt het vaak voor dat de kop in verhouding tot het lichaam erg klein is.

Platte kop max. **7** pnt. Normale kop Max. **8** pnt Prima kop max. **9** pnt
NOOT: de grootte en vorm moet passen bij de lichaamsvorm.

Snavel.

De kleur van de snavel wordt niet beoordeeld in deze rubriek maar in de rubriek kleur. In de rubriek snavel beoordelen wij alleen het hoomgedeelte. Het komt regelmatig voor dat hier vergroeiingen zijn ontstaan. Deze vergroeiingen zullen als fout moeten worden aangemerkt. Ook de vorm van de snavel is zeer belangrijk. De snavel moet kegelvormig zijn en overvloeien in de kopvorm. Grote en spitse snavels moeten worden bestraft evenals overgroeiingen van de onder- en bovensnavel.

Poten.

De kleur van de poten beoordelen wij ook in de rubriek kleur. Op de eerste plaats dienen de poten schoon te zijn.

Gelet dient te worden op schubvorming en verruwingen van de poten. Voor het missen van nagels en/of tenen zijn bindende afspraken gemaakt. Bij het missen van nagels of tenen wordt deze vogel niet meer gekeurd. Lange nagels en onnatuurlijk gekromde nagels worden ook in deze rubriek beoordeeld, evenals de stand van de tenen. Bij ernstige afwijkingen mogen deze vogels ook niet meer worden gekeurd en dienen van de tentoonstelling te worden verwijderd.

Kleur.

Keurtechnische aanwijzingen voor wat betreft kleur worden gegeven bij de standaard van elke kleur apart. Bij kleur wordt alleen de lichaamskleur en de kleur van het hoomgedeelte beoordeeld.

Een gele vlek in de nek bij de groene vogels is fout. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijke grasgroene kleur in de nek. Uiteraard moeten we aan deze gele vlek ook bij andere mutaties aandacht geven. In de blauwserie zal deze vlek uiteraard niet geel zijn maar grijs tot wit.

Ook de kleur van de snavel wordt in deze rubriek beoordeeld. De snavelkleur is bij broedrijpe poppen leigrijs tot zwart; dit mag niet worden bestraft. Een zwarte snavelkleur bij de mannen moet als fout worden aangemerkt. Ook een orangerode rand onder de borstvlek dient te worden bestraft bij kleur.

Bij de witborst gouldamadine mag een blauwe waas aan de rand van de vleugelbochten niet worden bestraft. Dit is meestal het gevolg van het feit dat de witte borstbevedering over het groen valt, waardoor de in de borstveer aanwezige blauwstructuur zich zal tonen. Een blauwe waas in de vleugels moet uiteraard wel worden bestraft.

Tekening.

De kleurdiepte van de tekening wordt beoordeeld bij tekening. Een gouldamadine bezit van nature veel tekeningvelden, zodat in deze rubriek ook de meeste punten kunnen worden behaald. De tekeningvelden dienen strak afgelijnd te zijn. Keurtechnische aanwijzingen, voor wat betreft tekening, worden gegeven bij de standaard van elke kleur apart.

Een aantal specifieke tekeningfouten zijn:

Een zwarte rand rond de snavelinplant is zowel bij roodkop als bij oranjekop mannen niet toegestaan. Uiteraard zal deze zwarte rand ook bij de mutaties naar gelang de ernst worden bestraft.

Poppen die een of meerdere rode- of oranje veertjes in het zwarte masker tonen zullen als roodkop respectievelijk oranjekop worden gekeurd. Zij zullen wel, uiteraard naar gelang de ernst, worden bestraft voor het feit dat het masker niet genoeg rood of oranje toont.

Het zwarte kopbandje moet een breedte hebben van min. 1 tot max. 2 mm en strak van vorm zijn.

Op de juiste kleurdiepte en kleuregaliteit van de borstvlek dient streng te worden gelet.

Bij de roodkop en oranjekop komt in de keelplek onder de snavel nogal eens een rood respectievelijk oranje vlekje voor, dit is niet toegestaan en moet bestraft worden bij tekening.

[Terug naar index](#)

Tekeningonderdelen van de gouldamadine zijn:

- **Masker:** Bij de roodkop en oranjekop gouldamadine strekt het masker zich uit vanaf de snavelinplant tot de kruin, loopt door tot achter het oog en de gehele wangstreek. Het wordt begrensd door de kopband en de keelvlak. Bij de zwartkop gouldamadine vormt het masker, de kopband en de keelvlak één geheel. Het masker moet strak afgelijnd zijn en éénkleurig, zonder kleurnuances.
- **Kopband:** Bij de roodkop en oranjekop gouldamadine bevindt zich rondom het masker een smalle, minimaal 1 tot maximaal 2 mm gesloten kopband. Deze kopband moet strak van vorm zijn, één geheel vormend met de keelvlak. De kopband mag geen inham naar het oog toe vertonen.
- **Keelvlak:** De keelvlak loopt vanaf de inzet van de ondersnavel scherp afgelijnd onder de wangen door en vormt daar één geheel met de kopband.
- **Keelband:** Het masker en de keelvlak worden omgeven door een eenkleurige band, respectievelijk keelband en overgangszone genoemd. De keelband, die zich tussen de keelvlak en de borst bevindt, moet smal van vorm zijn en een scherpe scheiding hebben met die keelvlak en de borst. Op de achterkop bevindt zich de overgangszone; deze wordt aan de voorzijde strak begrensd door de kopband. Aan de achterzijde loopt deze geleidelijk over in de veervelden van de nek.
- **Borst:** De borstvlak loopt vanaf de keelband tot een lijn lopend van vleugelbocht tot vleugelbocht, waar zich een scherpe kleurscheiding bevindt met de onderborst. De borstkleur moet eenkleurig zijn zonder kleurnuances
- **Stuit en bovenstaartdekveren:** De bevedering van stuit en bovenstaartdekveren bezit aan het uiteinde een omzoming, waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.
- **Staartpennen:** De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde, uitlopend naar de buitenzijde van de veer, een smalle omzoming.

[Terug naar index](#)

De vererving van de kopkleuren.

De kopkleur van de Gouldamadine is zo verre uitzonderlijk dat ze door twee afzonderlijke chromosomen wordt bepaald. Allereerst het geslachtsgebonden chromosoom wat de veerstructuur bepaald en daarmee de kopkleur mogelijkheden en het autosomale chromosoom wat de snavelkleur bepaald. Deze twee afzonderlijke chromosomen bepalen samen hoe de kopkleur er uit komt te zien.

De vederstructuur van de kopkleur is voor de zwartkop van het algemene type, en voor de roodkop en de oranjekop van het ornamentele of pronktype. Wanneer het algemene veertype op de kopbevedering aanwezig is wordt de kopkleur zwart en bij het ornamentele of pronktype rood of oranje afhankelijk van de kleur van de snavelpunt. Dit gegeven maakt dat er bij de Gouldamadine vier kopkleuren worden onderscheiden.

Bij een Gouldamadine worden vier kopkleuren onderscheiden n.l.:

- De zwartkop roodsnavel
- De zwartkop oranjefsnavel
- De roodkop
- De oranjekop

De snavelkleur.

De snavelpunt bij het wildtype Gouldamadine is altijd rood of oranje. Uit de praktijk is gebleken dat de kleur van de snavel mede bepalend is voor de kleur van het carotenoïde in de kopkleur. Omdat de snavelkleur mede kleurbepalend is voor de kopkleur is het van belang om te weten hoe de vererving van de snavelkleur is.

Tevens is de snavelkleur gekoppeld aan de kopkleur of omgekeerd. Een roodkop heeft altijd een rode snavelpunt en een oranjekop heeft altijd een oranjefsnavelpunt.

Vererving snavelkleur.

Uit de praktijk is gebleken dat de snavelpunt autosomaal vererft, waarbij de rode snavelpunt dominant is over de oranje snavelpunt.

Omdat de snavelkleur autosomaal vererft zijn de uitkomsten voor man en pop gelijk.

Hierbij dient nog opgemerkt te worden dat de roodsnavel die split zijn voor oranjefsnavel niet als zodanig herkenbaar zijn. Om er achter te komen of ze homozygoot of heterozygoot zijn, kan alleen door proefparingen uit te voeren.

[Terug naar index](#)

Schema 1. Vererving snavelkleur.

Man Pop			
		 	
	 	 	
		 	
 Roodsnavel split voor oranje snavel			

De kopkleuren.

De verschillende kopkleuren worden mede veroorzaakt door een verschil in bevederingstructuur. De bevedering van de zwartkop is structureel anders dan van de roodkop en de oranjekop. De verschillen in bevederingstructuur zijn onderstaand weergegeven.

De zwartkop

Veertype algemeen, geen blauwstructuur
Veertype vererft geslachtsgebonden recessief

De roodkop en de oranjekop

Veertype ornamenteel, geen blauwstructuur
Veertype vererft dominant

[Terug naar index](#)

De zwartkop.

Omdat de snavelkleur bij zowel de roodkop als de oranjekop gekoppeld is aan de kopkleur, kan de conclusie worden getrokken dat de zwartkop met de rode snavelpunt genetisch in staat is om rood of oranje carotenoïde in de kopbevedering af te zetten. Dat er geen carotenoïde kleurstof in de bevedering van de zwartkop kan worden afgezet komt omdat de veertjes volledig zijn gevuld met eumelanine.

De roodkop en oranjekop.

De rode of oranje kopkleur kan alleen ontstaan als het oorspronkelijke algemene veertype bij de zwartkop een mutatie heeft ondergaan. Bij de roodkop en de oranjekop heeft de bevederingmutatie de veerstructuur van het algemene type gemuteerd naar het ornamenteel of pronktype. Dit veertype maakt het mogelijk dat er carotenoïde in de kopbevedering kan worden afgezet. De snavelkleur bepaalt bij deze mutatie of het een roodkop dan wel een oranjekop wordt.

De vererving van de kopkleuren.

De zwartkop (de veerstructuur) vererft geslachtsgebonden recessief t.o.v. het gemuteerde veertype (ornamenteel of pronktype) van de roodkop en de oranjekop.

De roodkop vererft dominant t.o.v. de zwartkop en de oranjekop.

De oranjekop vererft recessief t.o.v. de roodkop, maar is dominant over de zwartkop.

Schema 2. Vererving roodkop x oranjekop.

Man Pop			
		 	
	 	 	
		 	
 = Roodkop split voor oranjekop.			

Schema 3.

Mannen: roodkop, oranjekop en roodkop/oranjekop

Poppen: zwartkop roodsnavel, zwartkop oranjeshavel en zwartkop roodsnavel/oranjeshavel

Man \ Pop	Man	Pop	Man	Pop
Man				
Pop	M P 	M P 	M P 	M P
Man	M P 	M P 	M P 	M P
Man	M P 	M P 	M P 	M P

● = split voor zwartkop: ● = split voor oranjekop of oranjeshavel

*

Uit de tabel blijkt dat wanneer een oranjekop man wordt gekoppeld aan een zwartkop roodsnavel pop worden er geen, zoals verwacht zou worden oranjekoppen geboren, maar roodkoppen. Dit gegeven zit in het feit dat de roodsnavel dominant is over oranjeshavel, er wordt geen oranje caroteen in de kopkleur afgezet maar rood. De roodkop mannen die uit deze paring geboren worden, zijn alle split voor zwartkop, maar in feite ook voor oranjekop (roodsnavel/oranjeshavel). De roodkop poppen zijn split voor oranjeshavel en dus ook voor oranjekop indien ze aan een zwartkop worden gekoppeld.

Schema 4.

Mannen: zwartkop roodsnavel, zwartkop oranjeshavel, zwartkop roodsnavel/oranjeshavel.

Poppen: roodkop, oranjekop, roodkop/oranjekop

Man \ Pop	Man	Pop	Man	Pop
Man				
Pop	M P 	M P 	M P 	M P
Man	M P 	M P 	M P 	M P
Man	M P 	M P 	M P 	M P

● = split voor zwartkop: ● = split voor oranjekop of oranjeshavel.

Dit geeft een goed beeld van de mogelijkheden die de kopkleuren hebben. Uit bovenstaande koppelingen blijkt, dat wanneer een zwartkop man wordt gekoppeld met een rood- of oranjekop pop er geen zwartkop mannen worden geboren. Bij de mannen worden hoofdzakelijk roodkoppen geboren en maar een klein aandeel oranjekoppen.

[Terug naar index](#)

Schema 5.

Mannen: roodkop, oranjekop, en split voor zwartkop.

Poppen: zwartkop roodsnavel, zwartkop oranjesnavel en zwartkop roodsnavel split oranjesnavel.

Man Pop			
	M P 	M P 	M M P P
	M P 	M P 	M M P P
	M M P P 	M M P P 	M M M P P
 = split voor zwartkop. = split voor oranjekop of oranjesnavel.			

[Terug naar index](#)

Schema 6. Overige koppelingen.

Man Pop			
	M P 	M P 	M M P P
	M P 	M P 	M M P P
	M M P P 	M M P P 	M M P P
 = split voor zwartkop. = split voor oranjekop of oranjesnavel.			

Uit bovenstaande tabel blijkt hoeveel genetische mogelijkheden er zijn bij de vererving van de kopkleuren. De genetische verschillen (splitvogels) komen fenotypisch niet allemaal tot uiting zodat de uiterlijke verschillen beperkt blijven. Nog een opmerkelijk feit is, dat als steeds roodkop split zwartkop met een zwartkop wordt gepaard, er steeds meer zwart in de kopkleur komt. Uiteindelijk zal de roodkop ondanks zijn dominante vererving geheel verdwijnen.

Groen paarsborst serie m/p:

	Zwartkop groen paarsborst man	Roodkop groen paarsborst man	Oranjekop groen paarsborst man	Zwartkop groen paarsborst pop	Roodkop groen paarsborst pop	Oranjekop groen paarsborst pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in grasgroen.			Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in grasgroen. Minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Mantel	Grasgroen.			Grasgroen, minder intensief en matter van kleur (neigend naar olijfgroen) dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Grasgroen.			Grasgroen, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Zwart.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Blauw			Blauw met een wat grijze waas, iets lichter dan bij de man.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek goudgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlek geel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken:	Goudgeel.			Geel		
Staartpennen / verlengde staartpennen	Zwart.					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig met rode punt.	Hoornkleurig met oranje punt.	Hoornkleurig, met rode of oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met rode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met oranje punt Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Diep scharlakenrood.	Diep oranje.	Diepzwart, een geheel vormend met kopband en keelvlak.	Rood, met een donkere waas overgoten.	Oranje, met een donkere waas overgoten.
Kopband	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelband	Hemelsblauw.					
Borstvlek	Diep paars.			Lila tot Licht paars ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit; door de nagenoeg witte omzoming ontstaat een regelmatige schubtekening.			Gelig; door de gelige omzoming ontstaat een regelmatige schubtekening.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Wit, de niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.					

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN GROEN PAARSBORST:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk grasgroen rug- en vleugeldekk, zonder gele nekvlek en met een egaal goudgele buikkleur.
Kleurfouten man:	Mannen met een duidelijk gele vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. De meest grasgroene nek heeft de voorkeur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldekk is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Mannen laten ook vaak een blauwe waas c.q. blauw in de vleugelbochten zien. Dit moet ook als een kleurfout worden gezien. Onder de diep paarse borstvlék zien we soms een smal oranje-rood randje; ook dit is een kleurfout. Het komt voor dat de mannen een warme, bruingele flankkleur laten zien, wat veroorzaakt wordt door een verhoogde concentratie phaeomelanine. Indien dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Kleurfouten pop :	Hoewel de grasgroene kleur van een pop niet zo diep zal zijn als bij de man, moet worden gestreefd naar een grasgroene kleur. Vaak zien we nog dat de kleur meer olijfgroen is. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man; gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Vaak laten de poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten, zowel bij de man als pop, strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Voor de borstvlék van de man kan variëren in kleur. Gelet moet worden op een egale Paarse kleur. Een blauwe tint of een opgebleekte paarse kleur moet worden bestraft. Poppen hebben niet zo'n diepe borstkleur als mannen, Gestreefd dient te worden bij de pop naar een lila tot licht paars ca 50% gereduceerde borstkleur t.o.v. die van de man. Gelet dient te worden op een egale borstkleur, een fletse of te diep paarse borstkleur dient te worden bestraft bij tekening. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of zelfs afwezig, dit dient te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranje kop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranje kop poppen, hebben poppen met de meest egale maskers de voorkeur maar zullen minder diep van kleur zijn dan bij de man. De zwarte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

[Terug naar index](#)

Cinnamon groen paarsborst serie m/p:

	Zwartkop cinnamon groen paarsborst man	Roodkop cinnamon groen paarsborst man	Oranjekop cinnamon groen paarsborst man	Zwartkop cinnamon groen paarsborst pop	Roodkop cinnamon groen paarsborst pop	Oranjekop cinnamon groen paarsborst pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Licht blauw, geleidelijk overgaand in opgebleekt groen met bruine waas			Licht blauw, geleidelijk overgaand in opgebleekt groen met bruine waas minder intensief en matter van kleur dan bij de man		
Mantel	Opgebleekt groen met bruine waas			Opgebleekt groen met bruine waas minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Opgebleekt groen met bruine waas			Opgebleekt groen met bruine waas minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Zacht lauriergroen.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht blauw.			Licht blauw met grijze waas, iets lichter dan bij de man.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek goudgeel, overgaand in geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlek geel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Goudgeel.			Geel.		
Verlengde staartpennen	Donkerbruin			Donkerbruin		
Staartpennen	Beigebruin			Beigebruin		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig met rode punt.	Hoornkleurig met oranje punt.	Hoornkleurig, met een rode- of oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met een rode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met een oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig					
Nagels	Hoornkleurig					
Tekening:						
Masker	Diep donkerbruin, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Diep scharlakenrood.	Diep oranje.	Diep donkerbruin, een geheel vormend met kopband en keelvlak.	Rood, met een donkere waas overgoten.	Oranje, met een donkere waas overgoten.
Kopband		Diep donkerbruin.	Diep donkerbruin.		Diep donkerbruin.	Diep donkerbruin.
Keelvlak		Diep donkerbruin	Diep donkerbruin.		Diep donkerbruin	Diep donkerbruin.
Keelband	Licht blauw.			Licht blauw.		
Borstvlek	Diep paars.			Lila tot Licht paars ± 50% reductie ten opzichte van de paarsborst man.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit, deze veren hebben een nagenoeg witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.			Geel, deze veren hebben een gelige omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde beigebruine staartpennen hebben aan het uiteinde een witte omzoming.					

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN CINNAMON GROEN PAARSBORST:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk zacht lauriergroen rug- en vleugeldek zonder gele nekvlek en met een egaal goudgele buikkleur.
Kleurfouten man:	Mannen met een duidelijk gele vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. De meest zacht lauriergroene nek heeft de voorkeur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas.. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Mannen laten ook vaak een blauwe waas c.q. blauw in de vleugelbochten zien. Dit moet ook als een kleurfout worden gezien. Onder de diep paarse borstvlek zien we soms een smal oranje-rood randje; ook dit is een kleurfout. Het komt voor dat mannen een warme, bruingele flankkleur laten zien, wat veroorzaakt wordt door een verhoogde concentratie phaeomelanine. Indien dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Kleurfouten pop :	Hoewel de zacht lauriergroene kleur van een pop niet zo diep zal zijn als bij de man, moet worden gestreefd naar een zacht lauriergroene kleur. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man, gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten zowel bij de man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk donkerbruin zijn. Vooraf de borstvlek van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale paarse kleur. Een blauwe tint of een opgebleekte paarse borstkleur moet worden bestraft bij tekening. Poppen hebben niet zo'n diepe borstkleur als bij de mannen. Gestreefd moet worden naar een ca 50% gereduceerde borstkleur t.o.v. de man. Gelet dient te worden op een vooral egale borstkleur. Een fletse borstkleur dient te worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een diep donkerbruine rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermee soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen, hebben poppen met de meest egale maskers de voorkeur. De donkerbruine kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

[Terug naar index](#)

Groen EF pastel paarsborst serie m/p:

	Zwartkop groen EF pastel paarsborst	Roodkop groen EF pastel paarsborst	Oranjekop groen EF pastel paarsborst	Zwartkop groen EF pastel paarsborst	Roodkop groen EF pastel paarsborst	Oranjekop groen EF pastel paarsborst
Kleur:	Man	Man	Man	Pop	Pop	Pop
Overgangszone en nek	Blauwgrijze band die geleidelijk overgaat in opgebleekt lichtgroen.			Licht grijs met licht hemelsblauwe waas, geleidelijk overgaand in geel, met een groene waas.		
Mantel	Opgebleekt lichtgroen.			Geel, met een groene waas..		
Rug- en vleugeldek	Opgebleekt lichtgroen.			Geel, met een groene waas.		
Vleugelpennen	Lichtgrijs met beige waas.			Licht grijs met beige waas en lichtgroene omzoming		
Stuit en bovenstaartdekveren	Opgebleekt blauwgrijs met witte omzoming.			Opgebleekt blauw met licht gele omzoming.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek goudgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlekgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Goudgeel.			Geel		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Staartpennen en verlengde staartpennen lichtgrijs met beige waas			Staartpennen lichtgrijs met beige waas; verlengde staartpennen lichtgrijs.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.	Hoornkleurig, met een rode- of oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met een rode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met een oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig.			Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig.			Hoornkleurig		
Tekening:						
Masker	Donker grijs, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Diep scharlakenrood.	Diep oranje.	Lichtgrijs met licht beige waas	Scharlakenrood	Oranje
Kopband	Donker grijs, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Donker grijs	Donker grijs	Lichtgrijs, één geheel vormend met masker en keelvlak	Lichtgrijs met licht blauwe waas	Lichtgrijs met licht blauwe waas
Keelvlak	Donker grijs, één geheel vormend met kopband en masker.	Donker grijs.	Donker grijs.	Lichtgrijs, één geheel vormend met masker en keelvlak	Licht grijs	Lichtgrijs.
Keelband	Licht hemelsblauw.			Lichtgrijs met licht blauwe waas.		
Borstvlek	Dieppaars.			Lila tot licht paars ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit; door de nagenoeg witte omzoming ontstaat een regelmatige schubtekening.			Deze veertjes hebben een nauwelijks waarneembare tekening maar het dient minimaal aanwezig te zijn.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Lichtgrijs, de niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.			Lichtgrijs met beige waas.		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN GROEN EF PASTEL PAARSBORST:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk opgebleekt lichtgroen rug- en vleugeldek zonder gele nekvlek en met grijze tekeningonderdelen en een egaal goudgele buikkleur.
Kleurfouten man:	De groen EF pastel paarsborst mannen komen in diverse kleurdieptes voor. Voor een goede TT- vogel zal het groen, het zwart en het blauw voor ca. 50% moeten zijn opgebleekt. Deze opbleking dient over het gehele lichaam zo gelijkmatig mogelijk te zijn. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk van kleur zijnde rug- en vleugeldek. Mannen met een duidelijk gele vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. Een opgebleekte groene nek die gelijk is aan het rugdek heeft de voorkeur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Onder de dieppaarse borstvlek zien we soms een smal oranje-rood randje; ook dit is een kleurfout. Door de pastelfactor wordt de buikkleur niet opgebleekt, maar zal gelijk zijn aan de kleur van een lichtgroene.
Kleurfouten pop :	De groen EF pastel paarsborst poppen komen in diverse kleurdieptes voor. Voor een goede TT- vogel zal het groen, het zwart en het blauw voor ca. 80% moeten zijn opgebleekt. Deze opbleking dient over het gehele lichaam zo gelijkmatig mogelijk te zijn. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk van kleur zijnde rug- en vleugeldek. Een opgebleekte groene nek die gelijk is aan het rugdek heeft de voorkeur. Door de pastelfactor wordt de buikkleur niet opgebleekt, maar zal gelijk zijn aan de kleur van een groene paarsborst kleurslag. Gelet dient te worden op de egaliteit van de borstvlek
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De grijze kleur van de tekening moet egaal zijn. De borstvlek is dieppaars en wordt door de pastelfactor niet aangetast. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet nog waarneembaar zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en de oranjekop mannen is een grijze rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen dient hier soepel mee worden omgegaan.

[Terug naar index](#)

Groen DF pastel paarsborst serie man :

	Zwartkop groen DF pastel paarsborst man	Roodkop groen DF pastel paarsborst man	Oranjekop groen DF pastel paarsborst man
Kleur:			
Overgangszone en nek	Licht grijs, met blauwe waas geleidelijk overgaand in geel met een licht groene waas.		
Mantel	Geel, met een lichtgroene waas overgoten.		
Rug- en vleugeldek	Geel, met een lichtgroene waas overgoten..		
Vleugelpennen	Licht grijs met gele omzoming.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht grijs met een licht blauwgrijze waas overgoten.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek goudgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren..		
Flanken	Goudgeel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Staartpennen en verlengde staartpennen licht grijs met beige waas.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig met rode punt.	Hoornkleurig met oranje punt.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig.		
Tekening:			
Masker	Lichtgrijs met beige waas, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Diep scharlakenrood.	Dieporanje.
Kopband	Lichtgrijs, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Licht grijs	Licht grijs
Keelvlak	Lichtgrijs, één geheel vormend met kopband en masker.	Licht grijs	Licht grijs
Keelband	Zeer licht blauw		
Borstvlek	Diep paars.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een nauwelijks waarneembare tekening maar dient minimaal aanwezig te zijn.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een nauwelijks waarneembare tekening.		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN GROEN PASTEL PAARSBORST MAN EN POP:

Algemeen:	Bij de groen DF pastel paarsborst zijn de mannen DF pastel en de poppen EF pastel. In beide gevallen is het eumelanine voor ca. 80% gereduceerd. Het kenmerkende aan een DF pastel groene paarsborst is dat alle groene veervelden geel zijn en met een groene waas overgoten. De blauwe veervelden zijn licht grijsblauw en de zwarte veervelden zijn lichtgrijs.
Kleurfouten man:	Bij mannen moet de nekkleur één geheel vormen met de kleur van het rug- en vleugeldek. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Onder de diep paarse borstvlak zien we soms een smal oranjeroed randje; ook dit is een kleurfout. Het komt voor dat mannen een warme, bruingele flankkleur laten zien, wat veroorzaakt wordt door een verhoogde concentratie phaeomelanine. Indien dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Kleurfouten pop :	De groen EF pastel paarsborst poppen komen in diverse kleurdieptes voor. Voor een goede TT- vogel zal het groen, het zwart en het blauw voor ca. 80% moeten zijn opgebleekt. Deze opbleking dient over het gehele lichaam zo gelijkmatig mogelijk te zijn. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk van kleur zijnde rug- en vleugeldek. Een opgebleekte groene nek die gelijk is aan het rugdek heeft de voorkeur. Door de pastelfactor wordt de buikkleur niet opgebleekt, maar zal gelijk zijn aan de kleur van een groene paarsborst kleurslag. Gelet dient te worden op de egaliteit van de borstvlak
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten bij de man strak afgetekend zijn. De zeer licht grijze kleur van de tekening moet zo egaal mogelijk zijn. Voor de borstvlak van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale Paarse kleur. Een blauwe tint of een opgebleekte paarse kleur moet worden bestraft. Het licht grijsblauwe van de overgangszone moet gelijkmatig overgaan in het opgebleekt groen van de nek en de mantel. Tussen nek en mantel moet een zo klein mogelijk kleurverschil zijn. De schubtekening op de bovenstaartdekveren bij mannen zal nog nauwelijks waarneembaar zijn. Bij roodkop- en de oranjekop mannen is een zeer lichtgrijze rand rond de implant van de snavel niet toegestaan. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Het kopbandje is soms nog nauwelijks zichtbaar; hiermee dient soepel te worden omgegaan.

[Terug naar index](#)

Geel paarsborst serie m/p:

	Zwartkop geel paarsborst man	Roodkop geel paarsborst man	Oranjekop geel paarsborst man	Zwartkop geel paarsborst pop	Roodkop geel paarsborst pop	Oranjekop geel paarsborst pop
Kleur:	Genetisch groen DF pastel witborst			Genetisch groen EF pastel witborst		
Overgangszone en nek	Wit, geleidelijk overgaand in goudgeel.			Wit, geleidelijk overgaand in geel, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Mantel	Zuiver geel zonder groene waas					
Rug- en vleugeldek	Zuiver geel zonder groene waas					
Vleugelpennen	Zuiver wit met een smalle lichtgele omzoming een geheel vormend met het rugdek.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Stuit is wit met zeer licht gele waas overgoten. Bovenstaartdekveren zijn zuiver wit.					
Onderlijf	Vanaf de borstvlek helder goudgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlek lichtgeel, overgaand in het lichtgeel van dijen en het wit van anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Helder goudgeel.			Lichtgeel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Staartpennen wit lichtgeel overgoten, Verlengde staartpennen zuiver wit.					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met rode punt.Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Zuiver wit, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Helder rood.	Helder oranje.	Zuiver wit, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Helder rood.	Helder oranje.
Kopband	Zuiver wit, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Zuiver wit	Zuiver wit	Zuiver wit één geheel vormend met masker en keelvlak.	Zuiver wit.	Zuiver wit
Keelvlak	Zuiver wit, één geheel vormend met kopband en masker.	Zuiver wit	Zuiver wit	Zuiver wit één geheel vormend met kopband en masker.	Zuiver wit	Zuiver wit
Keelband	Zuiver wit zonder enige waas					
Borstvlek	Diep paars.					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Er mag geen tekening waarneembaar zijn.			Er mag geen tekening waarneembaar zijn.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Er mag geen tekening waarneembaar zijn.			Er mag geen tekening waarneembaar zijn.		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN GELE WITBORST:

Algemeen:	Door selectie op de samenwerking van de pastelfactor en witborstfactor worden bij de genetisch groen DF pastel paarsborst combinatie zowel het eumelanine als het phaeomelanine door selectie (met uitzondering van de borstkleur) tot wel ca 98 % gereduceerd. Waarvoor de keus gemaakt is om deze selectievorm Geel te noemen en op te nemen in het vraagprogramma. Wat overblijft door deze selectievorm is een maximale reductie van het eu- en phaeomelanine waardoor een zuiver gele vogel met witte vleugel- en staartpennen ontstaat. Bij de zwartkop kan er vaak nog enig rest eumelanine in het masker zichtbaar blijven (licht grijs/bruin) omdat dit niet volledig door de pastel factor wordt gereduceerd. Gestreeft dient te worden dat ook bij de zwartkop een zuiver wit masker toont.
Kleurfouten man:	Bij mannen moet de nekkleur één geheel vormend met de kleur van het rug- en vleugeldek. Gestreefd moet worden naar een egaal gele mantel, rug- en vleugeldek een eventueel aanwezige groene waas dient bestraft te worden bij kleur. Er dient gelet te worden witte vleugelpennen met een smalle gele omzoming en witte staartpennen. Pigmentresten in het masker dienen bestraft te worden bij tekening deze dienen zuiver wit te zijn zonder enige blauwe of lichtgrijze waas.
Kleurfouten pop :	Hoewel de kleur van een pop niet zo diep zal zijn als van de man, moet worden gestreefd naar een gele kleur met witte vleugel- en staartpennen. Pigmentresten die vaak bij de pop voorkomen in de vorm van een zwarte veer in het rugdek dient te worden bestraft bij kleur. Pigmentresten in het masker dienen bestraft te worden bij tekening deze dienen zuiver wit te zijn zonder enige blauwe of grijze waas.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten zowel bij de man als pop strak afgetekend wit zijn zonder enige afwijkende kleurwaas. De kleur van de koptekening moet egaal wit zijn Bij de borstvlek moet gelet worden op een egale witte kleur. Een blauwe tint of een roze kleur moet worden bestraft. Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een witte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. De meest strakke band heeft de voorkeur.

[Terug naar index](#)

Aqua paarsborst serie m/p:

	Zwartkop aqua paarsborst man	Roodkop aqua paarsborst man	Oranjekop aqua paarsborst man	Zwartkop aqua paarsborst pop	Roodkop aqua paarsborst pop	Oranjekop aqua paarsborst pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Blauw, geleidelijk overgaand in zeegroen.			Blauw, geleidelijk overgaand in zeegroen, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Mantel	Bleekgroen, met een duidelijk blauwe waas.			Bleekgroen met een duidelijk blauwe waas, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Bleekgroen, met een duidelijk blauwe waas			Zeegroen, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Zwart.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Blauw.					
Onderlijf	Vanaf de borstvlek opgebleekt geel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.					
Flanken	Opgebleekt geel met een licht beige waas.					
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met oranjerode- of geeloranje punt.	Hoornkleurig, met oranjerode punt.	Hoornkleurig, met geeloranje punt.	Hoornkleurig, met oranjerode- of geeloranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met oranjerode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met geeloranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Oranje met een rode waas.	Geel met een oranje waas.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Oranje met een rode waas wat donkerder van kleur dan bij de man.	Geel met een oranje waas, wat donkerder van kleur dan bij de man.
Kopband	Diepzwart één geheel vormend met masker en keelvlek.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart één geheel vormend met masker en keelvlek.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelvlek	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelband	Blauw.					
Borstvlek	Diep paars.			Lila tot licht paars ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.					
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.					

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN AQUA PAARSBORST:

Algemeen:	De aqua paarsborst komt in diverse kleurdieptes voor. Gestreefd moet worden naar een ca. 50% reductie van het carotenoïde, waardoor een bleekgroene blauwovergoten kleur met een geelachtige beige buikkleur ontstaat. De rode en oranje kopkleuren zijn opgebleekt van kleur en tonen bij de roodkop een meer oranje met rode waas kopkleur en bij de oranjekop een meer geel met oranje waas kopkleur.
Kleurfouten man:	De kleurslag aqua heeft soms in de nek nog een lichtgele gloed. Ideaal zou het zijn als deze kleur zuiver bleekgroen blauwovergoten zou zijn zonder lichtgele gloed. Vogels met de meest bleekgroen blauwovergoten kleur heeft de voorkeur. Vogels die duidelijk een lichtgele of goudgele vlek in de nek hebben moeten bij kleur worden bestraft. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen bij mannen is een kleurfout. Het komt voor dat mannen een warme, bruingele flankkleur laten zien, wat veroorzaakt wordt door een verhoogde concentratie phaeomelanine. Indien dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Kleurfouten pop :	Bij poppen kan de rugdekkleur variëren van bleekgroen blauwovergoten tot olijfgroen blauwovergoten. Zolang de kleur egaal is moeten we hier wat soepel mee omspringen. Maar hoe groener blauwovergoten hoe beter. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Bij poppen moeten we hier nog wat soepel mee omspringen; wel moeten we echter streven naar een egale kleur. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man; gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten zowel bij man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Voor de borststreek van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale diep paarse kleur. Een blauwe tint of een opgebleekte paarse kleur moet worden bestraft. Poppen hebben niet een dergelijke diepe borstkleur als de mannen; gestreefd moet worden naar een lila tot licht paarse maar vooral een egale borstkleur. Een fletse borstkleur of te blauw bewaasde borstkleur dient te worden bestraft bij tekening. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen hebben poppen met de meest egale maskers de voorkeur. De zwarte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

[Terug naar index](#)

Omschrijving Ivoor paarsborst serie m/p::

	Zwartkop groen ivoor paarsborst man	Roodkop groen ivoor paarsborst man	Oranjekop groen ivoor paarsborst man	Zwartkop groen ivoor paarsborst pop	Roodkop groen ivoor paarsborst pop	Oranjekop groen ivoor paarsborst pop
Kleur:	Herkenning omschrijving			Herkenning omschrijving		
Overgangszone en nek	Blauw, geleidelijk overgaand in groen met blauwgroene waas			Blauw, geleidelijk overgaand in groen met blauwgroene waas, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Mantel	Groen, met een duidelijk blauwgroene waas.			Groen met een duidelijk blauwgroene waas, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Groen, met een duidelijk blauwgroene waas			Groen met blauwgroene waas, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Zwart.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Blauwgrijs					
Onderlijf	Vanaf de borstvlek lichtgeel van dijen tot en met het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.					
Flanken	Lichtgeel.					
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met oranjerode punt.	Hoornkleurig, met oranjerode punt.	Hoornkleurig, met oranjegele punt.	Hoornkleurig, met oranjerode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met oranjerode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met oranjegele punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Opgebleekt rood met oranje waas	Geel met een oranje waas.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Opgebleekt rood met oranje waas wat donkerder van kleur dan bij de man.	Geel met een licht oranje waas, wat donkerder van kleur dan bij de man.
Kopband	Diepzwart één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelband	Blauw.					
Borstvlek	Diep paars.			Lila tot licht paars ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.					
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.					

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen

Ivoor algemeen:	Er vind een kwantitatieve reductie van de carotenoïde kleurstoffen plaats. Hierdoor ontstaat er een wat koudere lichaamskleur en opgebleekte buikkleur, de tekening onderdelen van het masker en de snavelkleur. Het heeft geen gevolgen voor de oogkleur. De ivoor factor vererft geslachtsgebonden recessief. Vogels welke in het bezit zijn van de ivoormutatie laten toppen van baarden en haakjes zien die nauwelijks of geen carotenoïde bevatten. Het gevolg is dat deze uiteinden nagenoeg kleurloos worden en daardoor vaak een witte waas over het verenpak leggen.
Zwartkop groen ivoor paarsborst	Het zwarte masker oogt wat matter van kleur t.o.v. de groene zwartkop.
Roodkop groen ivoor paarsborst	Het rode masker en snavelpunt bleken op tot meer steenrood i.p.v. de karmijn rode maskerkleur. Snavelpunt is meer oranje dan rood.
Oranjekop groen ivoor paarsborst	De maskerkleur van de oranjekop bleekt op tot meer geel met een licht oranje waas. De snavelpunt is daardoor ook meer geel.

[Terug naar index](#)

Blauw paarsborst serie m/p:

	Zwartkop blauw paarsborst man	Roodkop / oranjekop blauw paarsborst man	Zwartkop blauw paarsborst pop	Roodkop / oranjekop blauw paarsborst pop
Kleur:				
Overgangszone en nek	Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in blauw.		Hemelsblauw maar minder intensief en matter van kleur (neigend naar grijs) dan bij de man.	
Mantel	Blauw		Blauw, maar minder intensief en matter van kleur (neigend naar grijs) dan bij de man.	
Rug- en vleugeldek	Blauw		Blauw, maar minder intensief en matter van kleur (neigend naar grijs) dan bij de man.	
Vleugelpennen	Zwart.			
Stuit en bovenstaartdekveren	Blauw.		Blauw, iets lichter dan bij de man.	
Onderlijf	Vanaf de borstvlek egaal beige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			
Flanken	Beige.			
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.			
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			
Poten	Vleeskleurig.			
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.			
Tekening:				
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Beigebruin.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Beigebruin, met een donkere waas.
Kopband	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.
Keelband	Hemelsblauw.			
Borstvlek	Diep paars.		Lila tot Licht paars ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.	
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.			
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.			

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BLAUW PAARSBORST:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk blauw rug- en vleugeldek zonder vuilwitte nekvlek en met een egaal beige buikkleur.
Kleurfouten man:	Mannen die in verhouding tot de mantel de meest egale blauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Mannen met een duidelijk lichtblauwe of vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen bij de mannen is een kleurfout. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.
Kleurfouten pop :	Poppen die in verhouding tot de mantel de meest egale blauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Poppen met een duidelijk lichtblauwe of vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Bij poppen moeten we hier nog wat soepel mee omspringen; wel moeten we echter streven naar een egale kleur. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man; gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten zowel bij man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Voor de borstkleur van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale diep paarse kleur. Een blauwe tint of sterk opgebleekte paarse kleur van de borstkleur moet worden bestraft bij tekening Bij poppen moet worden gestreefd naar een egale lila tot licht blauwpaarse borstkleur, deze dient voor ca 50% te zijn opgebleekt t.o.v. de paarsborst man. Een fletse of te diep paarse borstkleur dient te worden bestraft bij tekening De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen hebben poppen met de meest egale maskers de voorkeur. De zwarte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man; enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

[Terug naar index](#)

Cinnamon blauw paarsborst serie m/p:

	Zwartkop cinnamon blauw paarsborst man	Roodkop cinnamon blauw paarsborst man	Oranjekop cinnamon blauw paarsborst man	Zwartkop cinnamon blauw paarsborst pop	Roodkop cinnamon blauw paarsborst pop	Oranjekop cinnamon blauw paarsborst pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Licht blauw, geleidelijk overgaand in zacht mat blauw.			Licht blauw, geleidelijk overgaand in zacht mat blauw, minder intensief en matter van kleur dan bij man.		
Mantel	Zacht mat blauw met een beige ondergrond			Zacht mat blauw met een beige ondergrond, (neigend naar bruin) minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldekk	Zacht mat blauw met een beige ondergrond			Zacht mat blauw met een beige ondergrond, (neigend naar bruin) minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Beigebruin.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht mat blauw.			Licht mat blauw met bruine waas, iets lichter dan bij de man.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek egaal beige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.					
Flanken	Beige.					
Verlengde staartpennen	Diep donkerbruin.					
Staartpennen	Beigebruin					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.					
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart bruin					
Poten	Vleeskleurig					
Nagels	Hoornkleurig					
Tekening:						
Masker	Diep donkerbruin, één geheel vormend met masker en keelvlek.	Beigebruin.	Beigebruin.	Diep donkerbruin,, één geheel vormend met masker en keelvlek.	Beigebruin, met een donkere waas.	Beigebruin, met een donkere waas.
Kopband	Diep donkerbruin, één geheel vormend met masker en keelvlek.	Diep donkerbruin,	Diep donkerbruin,.	Diep donkerbruin,, één geheel vormend met masker en keelvlek.	Diep donkerbruin,	Diep donkerbruin,.
Keelvlek	Diep donkerbruin, één geheel vormend met kopband en masker.	Diep donkerbruin,	Diep donkerbruin,	Diep donkerbruin,, één geheel vormend met kopband en masker.	Diep donkerbruin,	Diep donkerbruin,
Keelband	Licht blauw.					
Borstvlek	Dieppaars.			Lila tot licht paars ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit, deze veren hebben een nagenoeg witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.					
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde beigebruine staartpennen hebben aan het uiteinde een witte omzoming.					

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN CINNAMON BLAUW PAARSBORST:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk zacht mat blauwe rug- en vleugeldekkende zonder vuilwitte nekvlek en met een egale buikkleur.
Kleurfouten man:	Mannen die in verhouding tot de mantel de meest egale mat blauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Mannen met een duidelijk lichtblauwe of vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. Een veel voorkomende kleurfout zijn lichte vleugelpennen, deze moeten bruin van kleur zijn. Een omzoming van de vleugelpennen bij de mannen is een kleurfout. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.
Kleurfouten pop :	Poppen die in verhouding tot de mantel de meest egale mat blauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Poppen met een duidelijk vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. Een veel voorkomende kleurfout zijn lichte vleugelpennen, deze moeten beigebruin van kleur zijn. Een omzoming van de vleugelpennen bij de poppen is een kleurfout. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man; gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten zowel bij man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Voor de borstkleur van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale dieppaarse kleur. Een blauwe tint of opgebleekte paarse kleur moet worden bestraft. Bij poppen moet worden gestreefd naar een egale lila tot licht paarse borstkleur. Deze dient voor ca 50% te zijn opgebleekt. Een fletse borstkleur dient te worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een donkerbruine rand rond de implant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen Bij roodkop- en oranjekop poppen hebben poppen met de meest egale maskers de voorkeur. De donkerbruine kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man; enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk. Voor de borstkleur van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale dieppaarse kleur.

[Terug naar index](#)

Blauw EF pastel paarsborst m/p:

	Zwartkop blauw EF pastel paarsborst man	Rood- / Oranjekop blauw EF pastel paarsborst man	Zwartkop blauw EF pastel paarsborst pop	Rood- / Oranjekop blauw EF pastel paarsborst pop
Kleur:				
Overgangszone en nek	Opgebleekt hemelsblauw, geleidelijk overgaand in opgebleekt blauw.		Lichtgrijs, met een iets blauwe waas. De overgangszone is niet of nauwelijks meer waarneembaar.	
Mantel	Opgebleekt egaal blauw, met een grijze waas.		Lichtgrijs, met een iets blauwe waas.	
Rug- en vleugeldekk	Opgebleekt egaal blauw, met een grijze waas.		Lichtgrijs, met een iets blauwe waas.	
Vleugelpennen	Lichtgrijs		Licht grijs.	
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht hemelsblauw		Licht blauw met een grijze waas.	
Onderlijf	Vanaf de borstvlak egaal beige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren		Vanaf de borstvlak egaal beige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.	
Flanken	Beige.		Beige	
Staartpennen/verlengde staartpennen	Lichtgrijs.		Lichtgrijs tot vuilwit	
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart		Iris; donkerbruin, pupil; zwart	
Poten	Vleeskleurig		Vleeskleurig.	
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	
Tekening:				
Masker	Donker grijs, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Beigebruin.	Zeer lichtgrijs, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Licht beigebruin.
Kopband	Donker grijs, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Donker grijs.	Zeer lichtgrijs, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Zeer lichtgrijs.
Keelvlak	Donker grijs, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Donker grijs	Zeer lichtgrijs, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Zeer lichtgrijs.
Keelband	Licht hemelsblauw.		Zeer lichtgrijs met een licht hemelsblauwe waas.	
Borstvlak	Dieppaars		Lila tot licht paars ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.	
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.		Schubtekening is niet of nauwelijks waarneembaar.	
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.		Omzoming is niet of nauwelijks waarneembaar.	

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een egaal opgebleekt blauwe rug- en vleugeldek met grijze tekeningonderdelen.
Kleurfouten man:	De blauwe EF pastel paarsborst mannen komen in diverse kleurdieptes voor. Als TT-vogel dient het zwart en het blauw voor ca. 50% te zijn opgebleekt. Deze opleking dient over het gehele lichaam zo gelijkmatig mogelijk te zijn. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk van kleur zijnd opgebleekt blauw rug- en vleugeldek. Mannen met een duidelijk vuilwitte vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine was en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Mannen met de meest egale beige flank- en buikkleur genieten de voorkeur. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.
Kleurfouten pop :	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De grijze kleur van de tekening moet egaal zijn. De borstvlek is lila tot lichtpaars en wordt door de pastelfactor niet aangetast. Een opgebleekte lila tot lichtpaarse kleur dient te worden bestraft bij tekening.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De grijze kleur van de tekening moet egaal zijn. De borstvlek is paars en wordt door de pastelfactor niet aangetast. Een opgebleekte paarse kleur dient te worden bestraft bij tekening. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet nog waarneembaar zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij de roodkop- en oranjekop mannen is een grijze rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan.

[Terug naar index](#)

Blauw DF pastel paarsborst man serie:

Blauw EF pastel paarsborst pop serie:

	Zwartkop blauw DF pastel paarsborst man	Roodkop blauw DF pastel paarsborst man	Oranjekop blauw DF pastel paarsborst man	Zwartkop blauw EF pastel paarsborst pop	Roodkop blauw EF pastel paarsborst pop	Oranjekop blauw EF pastel paarsborst pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Licht blauw, geleidelijk overgaand in lichtgrijs met een iets blauwe waas.					
Mantel	Lichtgrijs, met een iets blauwe waas.					
Rug- en vleugeldekk	Lichtgrijs, met een iets blauwe waas.					
Vleugelpennen	Zeer lichtgrijs tot wit.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Lichtgrijs, met een blauwe waas.					
Onderlijf	Vanaf de borstvlek egaal beige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.					
Flanken	Licht beige.					
Staartpennen/verlengde staartpennen	Lichtgrijs tot wit.					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.					
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.					
Tekening:						
Masker	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband en keelvlak.			Beige		
Kopband	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband en keelvlak.			Zeer lichtgrijs.		
Keelvlak	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband / keelvlak.			Zeer lichtgrijs.		
Keelband	Licht hemelsblauw.			Lichtgrijs met licht blauwe waas.		
Borstvlek	Diep paars.			Lila tot Licht paars ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Schubtekening is niet of nauwelijks waarneembaar.					
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Omzoming is niet of nauwelijks waarneembaar.					

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN DF EN EF PASTEL PAARSBORST MAN EN POP:

Algemeen:	Bij de blauw DF pastel paarsborst is het eumelanine voor ca. 80% gereduceerd. Gestreefd moet worden naar een lichtgrijs en met een blauwe waas overgoten rug- en vleugeldek, met zeer lichtgrijze tekeningonderdelen en lichtgrijze staartpennen .
Kleurfouten man:	De blauw DF pastel paarsborst mannen bezitten nog phaeomelanine in de bevedering en tonen daardoor vaak een beige gloed over die bevedering. Vooraf in de vleugel- en staartpennen komt dit tot uiting. Dit wordt bestraft bij kleur. Vogels met de meest egale beige kleur in de buik en flank hebben de voorkeur. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk zeer lichtgrijs en iets blauw bewaasde mantel, rug- en vleugeldek. Daarnaast moet worden gestreefd naar zeer lichtgrijze tot witte vleugel- en staartpennen. Pigmentresten in het rugdek worden bestraft bij kleur. Het zeer lichte blauw van de overgangszone moet gelijkmatig overgaan in het zeer lichtgrijs met iets blauwe waas van de nek en vervolgens de mantel. Tussen de nek en de mantel moet een zo klein mogelijk kleurverschil zijn. Mannen met een duidelijk vuilwitte vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft.
Kleurfouten pop :	De EF pastel blauw paarsborst pop heeft eveneens een reductie van ca 80% waardoor zij vrijwel een identieke zij het wat mattere kleuruiting heeft dan bij de DF pastel paarsborst man. De borstkleur van de pop dient $\pm$ 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.. De afwijking van de borstkleur wordt al naar gelang de ernst van de fout beoordeeld bij de kleur van de tekening.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De lichtgrijze kleur van de tekening moet egaal zijn. Vooraf de borstvlek van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale paarse kleur. Een blauwe tint of een opgebleekte paarse kleur moet worden bestraft bij tekening.. De Schubtekening op de bovenstaartdekveren is nauwelijks waarneembaar.

[Terug naar index](#)

Groen lilaborst serie man:

	Zwartkop groen lilaborst man	Roodkop groen lilaborst man	Oranjekop groen lilaborst man
Kleur:			
Overgangszone en nek	Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in grasgroen.		
Mantel	Grasgroen.		
Rug- en vleugeldekk	Grasgroen.		
Vleugelpennen	Zwart.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Blauw.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek helder goudgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren..		
Flanken	Helder goudgeel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig.		
Tekening:			
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Rood.	Oranje.
Kopband	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelband	Hemelsblauw.		
Borstvlek	Lila ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.		
Omsomring stuit- en bovenstaartdekveren	Wit, door de nagenoeg witte omsomring ontstaat een regelmatige schubtekening.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Wit, de niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omsomring.		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN GROEN LILABORST:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk grasgroen rug- en vleugeldek, zonder gele nekvlek en met een egaal goudgele buikkleur en een zo egaal mogelijk van kleur zijnde lila borstkleur.
Kleurfouten man:	Mannen met een duidelijk gele vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. De meest grasgroene nek heeft de voorkeur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Mannen laten ook vaak een blauwe waas c.q. blauw in de vleugelbochten zien. Dit moet ook als een kleurfout worden gezien. Onder de lila borstvlek zien we soms een smal oranje-rood randje, ook dit is een kleurfout. Door de 50% reductie van het phaeomelanine zal de buikkleur wat egalier zijn dan bij de groene paarsborst, maar wat warmer van kleur dan bij de witborst. De borstkleur mag geen paarse waas laten zien maar dient 50% opgebleekt te zijn t.o.v. de paarsborst man.
Kleurfouten pop :	Een lilaborst gouldamadine pop wordt in de standaard en vraagprogramma aangemerkt als niet gevraagd, omdat deze vooralsnog moeilijk herkenbaar is. Wordt deze vogel ingezonden, dan kan deze worden gekeurd als paarsborst of als witborst, al naar gelang de kleur die het meest wordt benaderd. De afwijking van de borstkleur wordt al naar gelang de ernst van de fout beoordeeld bij de kleur van de tekening.
Tekeningfouten:	Een man met een erg lichte borstkleur dient te worden gekeurd als lilaborst of als witborst in overeenstemming met de kleur die het meest wordt benaderd en te worden bestraft op afwijkende onderdelen. De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Voor de borstvlek kan sterk variëren in kleur; gelet moet worden op een egale lila kleur. Een blauwe tint of een fletse borstkleur moet worden bestraft bij tekening. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dan dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en de oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Gelet dient te worden dat er voldoende reductie in de borstkleur plaats vindt zodat deze niet te donker van kleur is. Dit eventueel straffen bij tekening.

[Terug naar index](#)

Cinnamon lilaborst serie man:

	Zwartkop cinnamon lilaborst man	Roodkop cinnamon lilaborst man	Oranjekop cinnamon lilaborst man
Kleur:	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving
Overgangszone en nek	Licht blauw, geleidelijk overgaand in zacht lauriergroen.		
Mantel	Zacht lauriergroen.		
Rug- en vleugeldek	Zacht lauriergroen.		
Vleugelpennen	Beigebruin..		
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht blauw.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlak goudgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Geel		
Verlengde staartpennen	Diep donkerbruin.		
Staartpennen	Beigebruin		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig		
Nagels	Hoornkleurig		
Tekening:			
Masker	Diep donkerbruin, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Rood iets lichter van kleur dan de groene lilaborst	Oranje iets lichter van kleur dan de groene lilaborst.
Kopband	Diep donkerbruin, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diep donkerbruin.	Diep donkerbruin..
Keelvlak	Diep donkerbruin, één geheel vormend met kopband en masker.	Diep donkerbruin.	Diep donkerbruin.
Keelband	Licht blauw.		
Borstvlak	Lila ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit, deze veren hebben een nagenoeg witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde beigebruine staartpennen hebben aan het uiteinde een witte omzoming.		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN CINNAMON GROEN LILABORST:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk zacht lauriergroen rug- en vleugeldek zonder gele nekvlek en met een egaal goudgele buikkleur.
Kleurfouten man:	Mannen met een duidelijk gele vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. De meest zacht lauriergroene nek heeft de voorkeur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Mannen laten ook vaak een blauwe waas c.q. blauw in de vleugelbochten zien. Dit moet ook als een kleurfout worden gezien. Onder de lila borstvlek zien we soms een smal oranje-rood randje; ook dit is een kleurfout. Het komt voor dat mannen een warme, bruingele flankkleur laten zien, wat veroorzaakt wordt door een verhoogde concentratie phaeomelanine. Indien dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Kleurfouten pop :	Een lilaborst gouldamadine pop wordt in de standaard en het vraagprogramma aangemerkt als niet gevraagd, omdat deze vooralsnog moeilijk herkenbaar is. Wordt deze vogel ingezonden, dan kan deze worden gekeurd als paarsborst of als witborst, al naar gelang de kleur die het meest wordt benaderd. De afwijking van de borstkleur wordt al naar gelang de ernst van de fout beoordeeld bij de kleur van de tekening.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten bij de man strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder mogelijk donkerbruin van kleur zijn. Voor de borstvlek van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale lila kleur die ca 50% gereduceerd t.o.v. de paarsborst maar vooral een egale borstkleur. Een te fletse borstkleur dient te worden bestraft te worden bij tekening evenals een te diep van kleur zijnde borstvlek. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een donkerbruine rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. De meest strakke kopband heeft uiteraard de voorkeur. Door de lilaborst factor zullen de maskerkleuren van de rood – en oranjekop poppen iets lichter van kleur zijn door de reductie van het phaeomelanine in het masker.

[Terug naar index](#)

Cinnamon blauw lilaborst serie man:

	Zwartkop cinnamon blauw lilaborst man	Roodkop cinnamon blauw lilaborst man	Oranjekop cinnamon blauw lilaborst man
Kleur:	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving
Overgangszone en nek	Licht blauw, geleidelijk overgaand in zacht mat blauw.	Licht blauw, geleidelijk overgaand in zacht mat blauw, minder intensief en matter van kleur dan bij man.	
Mantel	Zacht mat blauw met een beige ondergrond	Zacht mat blauw met een beige ondergrond, (neigend naar bruin) minder intensief en matter van kleur dan bij de man.	
Rug- en vleugeldek	Zacht mat blauw met een beige ondergrond	Zacht mat blauw met een beige ondergrond, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.	
Vleugelpennen	Beigebruin.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht mat blauw.		
Onderlijf	Vanaf de lila borstvlek egaal wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Egaal wit		
Verlengde staartpennen	Diep donkerbruin..		
Staartpennen	Beigebruin		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.		
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig		
Nagels	Hoornkleurig		
Tekening:			
Masker	Diep donkerbruin.	Licht beige	Licht beige
Kopband	Diep donkerbruin, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diep donkerbruin	Diep donkerbruin
Keelvlak	Diep donkerbruin, één geheel vormend met kopband en masker.	Diep donkerbruin	Diep donkerbruin
Keelband	Diep donkerbruin		
Borstvlek	Lila ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit, deze veren hebben een nagenoeg witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Wit, de niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde een witte omzoming.		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk zacht mat blauwe rug- en vleugeldekkende kleur zonder vuilwitte nekvlek en met een egaal beige buikkleur.
Kleurfouten man:	Mannen die in verhouding tot de mantel de meest egale mat blauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Mannen met een duidelijk lichtblauwe of vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. Een veel voorkomende kleurfout zijn lichte vleugelpennen, deze moeten beigebruin van kleur zijn. Een omzoming van de vleugelpennen bij de mannen is een kleurfout. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.
Kleurfouten pop :	Een lilaborst gouldamadine pop wordt in de standaard en vraagprogramma aangemerkt als niet gevraagd, omdat deze vooralsnog moeilijk herkenbaar is. Wordt deze vogel ingezonden, dan kan deze worden gekeurd als paarsborst of als witborst, al naar gelang de kleur die het meest wordt benaderd. De afwijking van de borstkleur wordt al naar gelang de ernst van de fout beoordeeld bij de kleur van de tekening.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten zowel bij man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Voor de borstkleur van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale lila borstkleur. Een blauwe tint of opgebleekte lila kleur moet worden bestraft. Er dient gestreefd te worden naar een zo egale lila borstkleur. Deze dient voor ca 50% te zijn opgebleekt t.o.v. de paarsborst man. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een donkerbruine rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur.

[Terug naar index](#)

Groen EF pastel lilaborst serie man:

	Zwartkop groen EF pastel lilaborst man	Roodkop groen EF pastel lilaborst man	Oranjekop groen EF pastel lilaborst man
Kleur:	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving
Overgangszone en nek	Licht blauw, geleidelijk overgaand in opgebleekt lichtgroen.		
Mantel	Opgebleekt lichtgroen.		
Rug- en vleugeldek	Opgebleekt lichtgroen.		
Vleugelpennen	Lichtgrijs.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Opgebleekt lichtblauw.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek helder goudgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren..		
Flanken	Helder goudgeel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Staartpennen lichtgrijs; verlengde staartpennen grijs.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig.		
Tekening:			
Masker	Grijs, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Rood.	Oranje.
Kopband	Grijs, één geheel vormend met masker en keelvlek.	Grijs	Grijs
Keelvlek	Grijs, één geheel vormend met kopband en masker.	Grijs	Grijs
Keelband	Licht hemelsblauw.		
Borstvlek	Lila ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit; door de nagenoeg witte omzoming ontstaat een regelmatige schubtekening.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Licht grijs, de niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN GROEN EF PASTEL LILABORST:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk opgebleekt groen rug- en vleugeldek zonder gele nekvlek en met grijze tekeningonderdelen, een egaal goudgele buikkleur en een zo egaal mogelijk van kleur zijnde lila borst.
Kleurfouten man:	De groen EF pastel lilaborst mannen komen in diverse kleurdieptes voor. Als TT- vogel zal het groen, het zwart en het blauw voor ca. 60% zijn opgebleekt. Deze oplekking dient over het gehele lichaam zo gelijkmatig mogelijk te zijn. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk van kleur zijnde rug- en vleugeldek. Mannen met een duidelijk gele vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. De meest opgebleekt lichtgroene nek heeft de voorkeur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Onder de lila borstvlek zien we soms een smal oranje-rood randje; ook dit is een kleurfout. Door de 50% reductie van het phaeomelanine zal de buikkleur egaler zijn dan bij de groene paarsborst, maar warmer van kleur dan bij de witborst. Door de combinatie met de pastelfactor zal het rug- en vleugeldek wat lichter van kleur zijn dan bij de groen EF pastel paarsborst.
Kleurfouten pop :	Een lilaborst gouldamadine pop wordt in de standaard en het vraagprogramma aangemerkt als niet gevraagd, omdat deze vooralsnog moeilijk herkenbaar is. Wordt deze vogel ingezonden, dan kan deze worden gekeurd als paarsborst of als witborst, al naar gelang de kleur die het meest wordt benaderd. De afwijking van de borstkleur wordt al naar gelang de ernst van de fout beoordeeld bij de kleur van de tekening.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De grijze kleur van de tekening moet egaal zijn. De borstvlek moet lilakleurig zijn, maar wordt door de pastelfactor niet aangetast er mag geen paarse gloed vertonen om het onderscheid met de paarsborst te behouden. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet nog waarneembaar zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en de oranjekop mannen is een grijze rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan.
Opmerking:	Door de combinatie van pastel en lilaborst zal deze kleurslag in het geheel wat lichter van kleur zijn dan de groenpastel paarsborst, maar donkerder dan de witborst pastel.

[Terug naar index](#)

Groen DF pastel lilaborst serie man:

	Zwartkop groen DF pastel lilaborst man	Roodkop groen DF pastel lilaborst man	Oranjekop groen DF pastel lilaborst man
Kleur:	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving
Overgangszone en nek	Grijsblauw, geleidelijk overgaand in geel met een iets groene waas.		
Mantel	Geel, met een iets groene waas.		
Rug- en vleugeldek	Geel, met een iets groene waas.		
Vleugelpennen	Gebroken wit met gele omzoming,		
Stuit en bovenstaartdekveren	Gebroken wit met blauw-grijze waas.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek licht goudgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Licht goudgeel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Staartpennen witgeel, verlengde staartpennen lichtgrijs..		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig.		
Tekening:			
Masker	Lichtgrijs met zeer licht beige waas, één geheel vormend met de kopband en de keelvlek.	Scharlaken rood.	Oranje.
Kopband	Lichtgrijs, één geheel vormend met het masker en de keelvlek.	Lichtgrijs	Lichtgrijs
Keelvlek	Lichtgrijs, één geheel vormend met de kopband en het masker.	Lichtgrijs.	Lichtgrijs
Keelband	Zeer lichtblauw.		
Borstvlek	Lila ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een nauwelijks waarneembare tekening maar dient minimaal aanwezig te zijn.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een nauwelijks waarneembare tekening.		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN GROEN DF PASTEL LILABORST:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een geel met een lichte groene waas overgoten vogel, waarbij de tekeningonderdelen lichtgrijs van kleur zijn. De borstkleur dient voor 50% opgebleekt te zijn t.o.v. de paarsborst man.
Kleurfouten man:	Bij mannen moet de nekkleur één geheel vormen met de kleur van het rug- en vleugeldek. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Onder de lila borstvlek zien we soms een smal oranjerood randje; ook dit is een kleurfout. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijke mantel-, rug- en vleugeldek kleur. Pigmentresten in het rugdek worden bestraft bij kleur.
Kleurfouten pop :	Een lilaborst gouldamadine pop wordt in de standaard en het vraagprogramma aangemerkt als niet gevraagd, omdat deze vooralsnog moeilijk herkenbaar is. Wordt deze vogel ingezonden, dan kan deze worden gekeurd als paarsborst of als witborst, al naar gelang de kleur die het meest wordt benaderd. De afwijking van de borstkleur wordt al naar gelang de ernst van de fout beoordeeld bij de kleur van de tekening.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. Bij de borstvlek moet gelet worden op een egale lila kleur. Een blauwe tint of een roze kleur moet worden bestraft. Op de stuit is de tekening nog nauwelijks waarneembaar. Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een grijze rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan.

[Terug naar index](#)

Aqua lilaborst serie man:

	Zwartkop aqua lilaborst man	Roodkop aqua lilaborst man	Oranjekop aqua lilaborst man
Kleur:	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving
Overgangszone en nek	Blauw , geleidelijk overgaand in zeegroen.		
Mantel	Bleekgroen, met een duidelijk blauwe waas.		
Rug- en vleugeldek	Bleekgroen, met een duidelijk blauwe waas		
Vleugelpennen	Zwart.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Blauw .		
Onderlijf	Vanaf de borstvlak opgebleekt geel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Opgebleekt geel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met oranje- of geeloranje punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.	Hoornkleurig, met geeloranje punt.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig.		
Tekening:			
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Oranje met een licht rode waas	Geel met een licht oranje waas.
Kopband	Diepzwart één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelband	Hemelsblauw.		
Borstvlak	Lila ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een licht gele omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een licht gele omzoming.		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN AQUA LILABORST:

Algemeen:	De aqua lilaborst komt in diverse kleurdieptes voor. Gestreefd moet worden naar 50% phaeomelanine reductie, en naar een ca. 50% reductie van het carotenoïde, waardoor een bleekgroen blauwovergoten kleur met een geelachtige met wat beige waas overgoten buikkleur ontstaat. De rode en oranje kopkleuren zijn opgebleekt van kleur en tonen bij de roodkop een meer oranje met licht rode waas kopkleur en bij de oranjekop een meer geel met licht oranje waas kopkleur.
Kleurfouten man:	De kleur aqua heeft soms in de nek nog een lichtgele gloed. Ideaal zou het zijn als deze kleur zuiver bleekgroen blauwovergoten zou zijn zonder lichtgele gloed. Vogels met de meest bleekgroen blauwovergoten kleur hebben de voorkeur. Vogels die duidelijk een lichtgele of goudgele vlek in de nek hebben moeten bij kleur worden bestraft. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen bij mannen is een kleurfout. Het komt voor dat mannen een warme, bruingele flankkleur laten zien, wat veroorzaakt wordt door een verhoogde concentratie phaeomelanine. Indien dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Kleurfouten pop:	Een lilaborst gouldamadine pop wordt in de standaard en het vraagprogramma aangemerkt als niet gevraagd, omdat deze vooralsnog moeilijk herkenbaar is. Wordt deze vogel ingezonden, dan kan deze worden gekeurd als paarsborst of als witborst, al naar gelang de kleur die het meest wordt benaderd. De afwijking van de borstkleur wordt al naar gelang de ernst van de fout beoordeeld bij de kleur van de tekening.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. Bij de borstvlek moet gelet worden op een egale lila kleur. Een fletse borstkleur dient te worden bestraft bij tekening Een blauwe tint of een roze kleur moet ook worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet bij mannen aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een grijze rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan.

[Terug naar index](#)

Blauw lilaborst serie man.

	Zwartkop blauw lilaborst man	Roodkop / Oranjekop blauw lilaborst man
Kleur:		
Overgangszone en nek	Hemelsblauw, geleidelijk overgaand in blauw.	
Mantel	Blauw.	
Rug- en vleugeldek	Blauw.	
Vleugelpennen	Zwart.	
Stuit en bovenstaartdekveren	Hemelsblauw.	
Onderlijf	Vanaf de borstvlek egaal beige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.	
Flanken	Egaal beige.	
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.	
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart	
Poten	Vleeskleurig.	
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	
Tekening:		
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Beigebruin.
Kopband	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.
Keelband	Hemelsblauw.	
Borstvlek	Lila ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.	
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.	
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.	

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:

Algemeen:	Bij de blauwe lilaborst Gouldamadine is de kleur van de nek soms veel lichter blauw dan die van de mantel. Ideaal zou zijn als de nek en de mantel dezelfde blauwe kleurdiepte zouden hebben en zodoende een geheel vormen. Door de reductie van het phaeomelanine zal het rugdek iets lichter van kleur zijn t.o.v. de blauwe paarsborst.
Kleurfouten man:	Mannen die in verhouding tot de mantel de meest egale blauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Mannen met een duidelijk lichtblauwe of vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen bij mannen is een kleurfout. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur. De buikkleur van een lilaborst zal lichter, meer lichtbeige van kleur zijn dan van de blauwe paarsborst.
Kleurfouten pop :	Een lilaborst Gouldamadine pop wordt in de standaard aangemerkt als niet gevraagd, omdat deze vooralsnog moeilijk herkenbaar is. Wordt deze vogel ingezonden, dan kan deze worden gekeurd als paarsborst of als witborst, al naar gelang de kleur die het meest wordt benaderd. De afwijking van de borstkleur wordt al naar gelang de ernst van de fout beoordeeld bij de kleur van de tekening.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Vooral de borstvlek van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale lila kleur. Een blauwe tint of fletse borstkleur moet worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan.

[Terug naar index](#)

Blauw EF pastel lilaborst serie man:

	Zwartkop blauw EF pastel lilaborst man	Roodkop / Oranjekop blauw EF pastel lilaborst man
Kleur:	Herkenning omschrijving	Herkenning omschrijving
Overgangszone en nek	Opgebleekt blauw	
Mantel	Opgebleekt blauw, met een grijze waas.	
Rug- en vleugeldekk	Opgebleekt blauw, met een grijze waas.	
Vleugelpennen	Lichtgrijs.	
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht hemelsblauw.	
Onderlijf	Vanaf de borstvlek egaal beige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.	
Flanken	Licht beige.	
Staartpennen/verlengde staartpennen	Lichtgrijs.	
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart	
Poten	Vleeskleurig.	
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	
Tekening:		
Masker	Grijs, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Beigebruin.
Kopband	Grijs, één geheel vormend met masker en keelvlek.	Grijs.
Keelvlek	Grijs, één geheel vormend met kopband en masker.	Grijs.
Keelband	Licht hemelsblauw.	
Borstvlek	Lila ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.	
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.	
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.	

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BLAUW EF PASTEL LILABORST:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een egaal opgebleekt blauwe rug- en vleugeldekkleur met grijze tekeningonderdelen.
Kleurfouten man:	De blauwe EF pastel lilaborst mannen komen in diverse kleurdieptes voor. Als TT- vogel dient de paarse borstkleur, de zwarte tekenings onderdelen en het blauw van de rugdekkleur voor ca. 50% te zijn opgebleekt. Deze opbleking dient over het gehele lichaam zo gelijkmatig mogelijk te zijn. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk opgebleekt blauwe rug- en vleugeldekkleur. Mannen met een duidelijk vuilwitte vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldekkleur is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Mannen met de meest egale beige flank- en buikkleur genieten de voorkeur. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.
Kleurfouten pop :	Een lilaborst gouldamadine pop wordt in de standaard en vraagprogramma aangemerkt als niet gevraagd, omdat deze vooralsnog moeilijk herkenbaar is. Wordt deze vogel ingezonden, dan kan deze worden gekeurd als paarsborst of als witborst, al naar gelang de kleur die het meest wordt benaderd. De afwijking van de borstkleur wordt al naar gelang de ernst van de fout beoordeeld bij de kleur van de tekening.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De grijze kleur van de tekening moet egaal zijn. De borstvlek is 50% opgebleekt en wordt door de pastelfactor niet aangetast. Een vlekkerige lila kleur dient te worden bestraft bij tekening. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet nog waarneembaar zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een grijze rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan.

[Terug naar index](#)

Blauw DF pastel lilaborst serie man:

	Zwartkop blauw DF pastel lilaborst man	Roodkop / Oranjekop blauw DF pastel lilaborst man
Kleur:	Herkenning omschrijving	
Overgangszone en nek	Licht blauw, geleidelijk overgaand in lichtgrijs met een iets blauwe waas.	
Mantel	Lichtgrijs, met een iets blauwe waas.	
Rug- en vleugeldek	Lichtgrijs, met een iets blauwe waas.	
Vleugelpennen	Zeer lichtgrijs tot wit	
Stuit en bovenstaartdekveren	Lichtgrijs, met een blauwe waas.	
Onderlijf	Vanaf de borstvlek egaal lichtbeige, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.	
Flanken	Lichtbeige..	
Staartpennen/verlengde staartpennen	Lichtgrijs tot wit.	
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart	
Poten	Vleeskleurig.	
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	
Tekening:		
Masker	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Lichtbeige.
Kopband	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Zeer lichtgrijs tot vuilwit.
Keelvlak	Zeer lichtgrijs tot vuilwit, één geheel vormend met kopband / masker.	Zeer lichtgrijs tot vuilwit.
Keelband	Zeer licht hemelsblauw.	
Borstvlek	Lila ± 50% gereduceerd ten opzichte van de paarsborst man.	
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Schubtekening is niet of nauwelijks waarneembaar.	
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Omzoming is niet of nauwelijks waarneembaar.	

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BLAUW DF PASTEL LILABORST:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een egaal opgebleekt licht blauwe rug- en vleugeldek met zeer lichtgrijze tekeningonderdelen en een lila borstkleur.
Kleurfouten man:	De blauw DF pastel lilaborst mannen komen in diverse kleurdieptes voor. Als TT-vogel dient het zwart en het blauw voor ca. 80% te zijn opgebleekt. Deze opbleking dient over het gehele lichaam zo gelijkmatig mogelijk te zijn. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk van kleur zijnd rug- en vleugeldek. Mannen met een duidelijk vuilwitte vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Door de 50% reductie van het phaeomelanine zal de buikkleur egaler zijn dan bij de hemelsblauwe paarsborst, maar warmer van kleur dan bij de witborst.
Kleurfouten pop :	Een lilaborst gouldamadine pop wordt in de standaard en het vraagprogramma aangemerkt als niet gevraagd, omdat deze vooralsnog moeilijk herkenbaar is. Wordt deze vogel ingezonden, dan kan deze worden gekeurd als paarsborst of als witborst, al naar gelang de kleur die het meest wordt benaderd. De afwijking van de borstkleur wordt al naar gelang de ernst van de fout beoordeeld bij de kleur van de tekening.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten strak afgetekend zijn. De grijze kleur van de tekening moet egaal zijn. De borstvlek is lilakleurig ca 50 % gereduceerd t.o.v. een paarborst man en wordt door de pastelfactor niet aangetast.. De Schubtekening op de bovenstaartdekveren is niet of nauwelijks waarneembaar.

[Terug naar index](#)

Groen witborst serie m/p:

	Zwartkop groen witborst man	Roodkop groen witborst man	Oranjekop groen witborst man	Zwartkop groen witborst pop	Roodkop groen witborst pop	Oranjekop groen witborst pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Blauw, geleidelijk overgaand in grasgroen.			Blauw, geleidelijk overgaand in grasgroen, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Mantel	Grasgroen.			Grasgroen, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Ru- en vleugeldek	Grasgroen.			Grasgroen, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Zwart.			Zwart.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Blauw.			Blauw met een wat grijze waas. Iets lichter dan bij de man.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek helder goudgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlek lichtgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Helder goudgeel.			Lichtgeel		
Staart- en verlengde staartpennen	Zwart.					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.	Hoornkleurig, met een rode- of oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met een rode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met een oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met de kopband en de keelvlek.	Helder rood.	Helder oranje.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Rood.	Oranje
Kopband	Diepzwart, één geheel vormend met het masker en de keelvlek.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlek.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelvlek	Diepzwart, één geheel vormend met de kopband en het masker.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelband	Blauw.			Blauw.		
Borstvlek	Wit.			Wit.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit, door de nagenoeg witte omzoming ontstaat een regelmatige schubtekening.			Door de gelige omzoming ontstaat een regelmatige schubtekening.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Wit, de niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.			Wit, de niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE OPMERKINGEN GROEN WITBORST:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk grasgroen rug- en vleugeldekkend zonder gele nekvlek en met een egaal goudgele buikkleur en een zuiver witte borstkleur. Bij de oranjessnavel mannen dient gelet te worden bij stellen en stammen dat deze niet gezamenlijk met een roodssnavel worden geshowd. Dit zal geen beoordeling als stel of stam kunnen opleveren en als enkeling op de keurbrief worden geschreven zonder eenheids punten en eindtotaal. (Zie ook keurrichtlijnen)
Kleurfouten man:	Mannen met een duidelijk gele vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. De meest grasgroene nek heeft de voorkeur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldekkend is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Mannen laten ook vaak een blauwe waas c.q. blauw in de vleugelbochten zien. Dit moet ook als een kleurfout worden gezien. Onder de witte borstkleur zien we soms een smal oranjerood randje; ook dit is een kleurfout. Door de reductie van het phaeomelanine kan een helder egaal gele buikkleur worden geëist
Kleurfouten pop :	Hoewel de grasgroene kleur van een pop niet zo diep zal zijn als bij de man, moet worden gestreefd naar een grasgroene kleur. Vaak zien we nog dat de kleur meer olijfgroen is. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man; gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere stuitkleur hebben de voorkeur. Ondanks de reductie van het phaeomelanine laten poppen soms nog een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft bij kleur. De opbleking achter het masker moet zo minimaal mogelijk zijn. Het maskertje dient zo egaal mogelijk van kleur te zijn.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten zowel bij man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Voor de borstkleur dient zowel bij mannen als poppen helder egaal wit van kleur te zijn. Een roze borstkleur dient te worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een zwarte rand rond de implant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen hebben poppen met de meest egale maskers de voorkeur. De zwarte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk. Gelet dient te worden of er onder de snavel in het masker geen rood of oranje vlekje aanwezig is. Dit dient bij tekening te worden bestraft.

[Terug naar index](#)

Cinnamon witborst serie m/p:

	Zwartkop cinnamon witborst man	Roodkop cinnamon witborst man	Oranjekop cinnamon witborst man	Zwartkop cinnamon witborst pop	Roodkop cinnamon witborst pop	Oranjekop cinnamon witborst pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Licht blauw, geleidelijk overgaand in opgebleekt groen met bruine waas.			Licht blauw, geleidelijk overgaand in opgebleekt groen met bruine waas, minder intensief en matter van kleur dan bij man.		
Mantel	Opgebleekt groen met bruine waas			Opgebleekt groen met bruine waas, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Opgebleekt groen met bruine waas			Opgebleekt groen met bruine waas, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Beigebruin					
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht blauw.			Licht blauw met grijze waas, iets lichter dan bij de man.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek helder goudgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlek geel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Goudgeel.			Geel.		
Verlengde staartpennen	Diep donkerbruin.					
Staartpennen	Beigebruin					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.	Hoornkleurig, met een rode- of oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met een rode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met een oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig					
Nagels	Hoornkleurig					
Tekening:						
Masker	Diep donkerbruin een geheel vormend met kopband en keelvlek.	Scharlakenrood.	Diep oranje.	Diep donkerbruin, een geheel vormend met kopband en keelvlek.	Rood, met een donkere waas overgoten..	Oranje, met een donkere waas overgoten
Kopband	Diep donkerbruin, één geheel vormend met masker en keelvlek.	Diep donkerbruin	Diep donkerbruin.	Diep donkerbruin, één geheel vormend met masker en keelvlek.	Diep donkerbruin	Diep donkerbruin
Keelvlek	Diep donkerbruin één geheel vormend met kopband en masker.	Diep donkerbruin	Diep donkerbruin	Diep donkerbruin, één geheel vormend met kopband en masker.	Diep donkerbruin	Diep donkerbruin
Keelband	Licht blauw.					
Borstvlek	Helder wit					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit, deze veren hebben een nagenoeg witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.			Geel, deze veren hebben een gelige omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde beigebruine staartpennen hebben aan het uiteinde een witte omzoming.					

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN CINNAMON WITBORST:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk opgebleekt groen met bruine waas rug- en vleugeldek zonder gele nekvlek en met een egaal goudgele buikkleur.
Kleurfouten man:	Mannen met een duidelijk gele vlek in de nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. De meest zacht lauriergroene nek heeft de voorkeur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout. Mannen laten ook vaak een blauwe waas c.q. blauw in de vleugelbochten zien. Dit moet ook als een kleurfout worden gezien. Onder de witte borstvlek zien we soms een smal oranjerood randje; ook dit is een kleurfout. Het komt voor dat mannen een warme, bruingele flankkleur laten zien, wat veroorzaakt wordt door een verhoogde concentratie phaeomelanine. Indien dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Kleurfouten pop :	Hoewel de opgebleekt groen met bruine waas kleur van een pop niet zo diep zal zijn als bij de man, moet worden gestreefd naar een zacht opgebleekt groen met bruine waas e kleur. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man, gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten zowel bij de man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Vooraf de borstvlek van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale witte kleur. Een blauwe tint moet worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een zwartbruine rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen, hebben poppen met de meest egale maskers de voorkeur. De zwartbruine kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

[Terug naar index](#)

Cinnamon blauw witborst serie m/p:

	Zwartkop cinnamon blauw witborst man	Roodkop cinnamon blauw witborst man	Oranjekop cinnamon blauw witborst man	Zwartkop cinnamon blauw witborst pop	Roodkop cinnamon blauw witborst pop	Oranjekop cinnamon blauw witborst pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Licht blauw, geleidelijk overgaand in zacht mat blauw.			Licht blauw, geleidelijk overgaand in zacht mat blauw, minder intensief en matter van kleur dan bij man.		
Mantel	Zacht mat blauw met een beige ondergrond			Zacht mat blauw met een beige ondergrond, (neigend naar bruin) minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Zacht mat blauw met een beige ondergrond			Zacht mat blauw met een beige ondergrond, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Beigebruin.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht mat blauw.			Licht mat blauw met bruine waas, iets lichter dan bij de man.		
Onderlijf	Vanaf de witte borstvlek egaal wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.					
Flanken	Egaal wit					
Verlengde staartpennen	Diep donkerbruin.					
Staartpennen	Beigebruin					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.			Hoornkleurig. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.		
Ogen	Iris; donkerbruin, Pupil; donkerbruin					
Poten	Vleeskleurig					
Nagels	Hoornkleurig					
Tekening:						
Masker	Diep donkerbruin.	Licht beige	Licht beige	Diep donkerbruin	Licht beige, met een donkere waas.	Licht beige, met een donkere waas.
Kopband	Diep donkerbruin, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diep donkerbruin	Diep donkerbruin	Diep donkerbruin één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diep donkerbruin	Diep donkerbruin
Keelvlak	Diep donkerbruin, één geheel vormend met kopband en masker.	Diep donkerbruin	Diep donkerbruin	Diep donkerbruin, één geheel vormend met kopband en masker.	Diep donkerbruin	Diep donkerbruin
Keelband	Licht blauw.					
Borstvlek	Wit					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit, deze veren hebben een nagenoeg witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.			Deze veren hebben een vuilwitte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde beigebruine staartpennen hebben aan het uiteinde een witte omzoming.					

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk zacht mat blauwe rug- en vleugeldekk zonder vuilwitte nekvlek en met een licht egaal beige buikkleur.
Kleurfouten man:	Mannen die in verhouding tot de mantel de meest egale mat blauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Mannen met een duidelijk lichtblauwe of vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. Een veel voorkomende kleurfout zijn lichte vleugelpennen, deze moeten beigebruin van kleur zijn. Een omzoming van de vleugelpennen bij de mannen is een kleurfout. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.
Kleurfouten pop :	Poppen die in verhouding tot de mantel de meest egale mat blauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Poppen met een duidelijk vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. Een veel voorkomende kleurfout zijn lichte vleugelpennen, deze moeten beigebruin van kleur zijn. Een omzoming van de vleugelpennen bij de poppen is een kleurfout. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man; gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten zowel bij man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Voor de borstvlek van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale witte kleur. Een lila tint of vuilwitte kleur moet worden bestraft bij tekening. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een donkerbruine rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen Bij roodkop- en oranjekop poppen hebben poppen met de meest egale maskers de voorkeur. De donkerbruine kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man; enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

[Terug naar index](#)

Groen EF pastel witborst serie man:

	Zwartkop groen EF pastel witborst man	Roodkop groen EF pastel witborst man	Oranjekop groen EF pastel witborst man
Kleur:			
Overgangszone en nek	Witgrijs met licht hemelsblauwe waas geleidelijk overgaand in geel met een lichtgroene waas overgoten.		
Mantel	Geel, met een lichtgroene waas overgoten.		
Rug- en vleugeldek	Geel, met een lichtgroene waas overgoten.		
Vleugelpennen	Witgrijs met gele omzoming met een lichtgroene waas overgoten.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Witgrijs met licht blauw-grijze waas overgoten.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlak helder goudgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Helder goudgeel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Staartpennen witgeel, verlengde staartpennen wit.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart		
Poten	Vleeskleurig.		
Nagels	Hoornkleurig.		
Tekening:			
Masker	Licht grijs, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Helder rood.	Helder oranje.
Kopband	Licht grijs, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Licht grijs	Licht grijs
Keelvlak	Licht grijs, één geheel vormend met kopband en masker.	Licht grijs	Licht grijs
Keelband	Zeer licht hemelsblauw.		
Borstvlak	Wit.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een nauwelijks waarneembare tekening maar dient minimaal aanwezig te zijn.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een nauwelijks waarneembare tekening.		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN GROEN EF PASTEL WITBORST MAN:

Algemeen:	Door de samenwerking van de pastelfactor en witborstfactor worden bij de groen EF pastel witborst het eumelanine en het phaeomelanine gereduceerd. Wat overblijft, is een geel met licht groen bewaasde vogel die lichtgrijze vleugel- en staartpenen heeft. Gestreefd dient te worden naar zo egaal mogelijke vleugel- en staartpenen waardoor een bijna geel met groen overgoten rugdek ontstaat. Bij de zwartkop kan er nog enig rest eumelanine in het masker zichtbaar blijven omdat dit niet volledig door de pastel en witborstfactor wordt gereduceerd.
Kleurfouten man:	Bij mannen moet de nek één geheel vormen met de kleur van het rug- en vleugeldek. Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk mantel, rug- en vleugeldek. Pigmentresten worden bestraft bij kleur. Er moet gestreefd worden naar helder witte vleugel- en staartpenen. Onder de witte borstvlak zien we soms een smal oranje-rood randje, ook dit is een kleurfout.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten zowel bij de man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de kop-tekening moet egaal lichtgrijs tot wit zijn. Bij de borstvlak moet gelet worden op een egale witte kleur. Een lila tint of een vuilwitte kleur moet worden bestraft bij tekening. Bij de roodkop- en de oranje kop mannen is een lichtgrijze tot lichtgrijze rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur.

[Terug naar index](#)

Geel witborst serie m/p:

	Zwartkop geel witborst man	Roodkop geel witborst man	Oranjekop geel witborst man	Zwartkop geel witborst pop	Roodkop geel witborst pop	Oranjekop geel witborst pop
Kleur:	Genetisch groen DF pastel witborst			Genetisch groen EF pastel witborst		
Overgangszone en nek	Wit, geleidelijk overgaand in goudgeel.			Wit, geleidelijk overgaand in geel, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Mantel	Zuiver geel zonder groene waas					
Rug- en vleugeldek	Zuiver geel zonder groene waas					
Vleugelpennen	Zuiver wit met een smalle lichtgele omzoming een geheel vormend met het rugdek.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Stuit is wit met zeer licht gele waas overgoten. Bovenstaartdekveren zijn zuiver wit.					
Onderlijf	Vanaf de borstvlek helder goudgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.			Vanaf de borstvlek lichtgeel, overgaand in het lichtgeel van dijen en het wit van anaalstreek en onderstaartdekveren.		
Flanken	Helder goudgeel.			Lichtgeel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Staartpennen wit lichtgeel overgoten, Verlengde staartpennen zuiver wit.					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met rode punt.	Hoornkleurig, met oranje punt.	Hoornkleurig, met rode- of oranje punt Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met rode punt.Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met oranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Zuiver wit, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Helder rood.	Helder oranje.	Zuiver wit, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Helder rood.	Helder oranje.
Kopband	Zuiver wit, één geheel vormend met masker en keelvlek.	Zuiver wit	Zuiver wit	Zuiver wit één geheel vormend met masker en keelvlek.	Zuiver wit.	Zuiver wit
Keelvlek	Zuiver wit, één geheel vormend met kopband en masker.	Zuiver wit	Zuiver wit	Zuiver wit één geheel vormend met kopband en masker.	Zuiver wit	Zuiver wit
Keelband	Zuiver wit zonder enige waas					
Borstvlek	Zuiver wit					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Er mag geen tekening waarneembaar zijn.			Er mag geen tekening waarneembaar zijn.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Er mag geen tekening waarneembaar zijn.			Er mag geen tekening waarneembaar zijn.		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN GELE WITBORST:

Algemeen:	Door selectie op de samenwerking van de pastelfactor en witborstfactor worden bij de genetisch groen DF pastel witborst combinatie zowel het eumelanine als het phaeomelanine door selectie tot wel ca 98 % gereduceerd. Waardoor de keus gemaakt is om deze selectievorm Geel te noemen en op te nemen in het vraagprogramma. Wat overblijft door deze selectievorm is een maximale reductie van het eu- en phaeomelanine waardoor een zuiver gele vogel met witte vleugel- en staartpennen ontstaat. Bij de zwartkop kan er vaak nog enig rest eumelanine in het masker zichtbaar blijven (licht grijs/bruin) omdat dit niet volledig door de pastel en witborstfactor wordt gereduceerd. Gestreeft dient te worden dat ook bij de zwartkop een zuiver wit masker toont.
Kleurfouten man:	Bij mannen moet de nekkleur één geheel vormend met de kleur van het rug- en vleugeldekk. Gestreefd moet worden naar een egaal gele mantel, rug- en vleugeldekk een eventueel aanwezige groene was dient bestraft te worden bij kleur. Er dient gelet te worden helder witte vleugelpennen met een smalle gele omzoming en witte staartpennen. Pigmentresten in het masker dienen bestraft te worden bij tekening deze dienen zuiver wit te zijn zonder enige blauwe of lichtgrijze was.
Kleurfouten pop :	Hoewel de kleur van een pop niet zo diep zal zijn als van de man, moet worden gestreefd naar een gele kleur met witte vleugel- en staartpennen. Pigmentresten die vaak bij de pop voorkomen in de vorm van een zwarte veer in het rugdek dient te worden bestraft bij kleur. Pigmentresten in het masker dienen bestraft te worden bij tekening deze dienen zuiver wit te zijn zonder enige blauwe of grijze was.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten zowel bij de man als pop strak afgetekend wit zijn zonder enige afwijkende kleurwas. De kleur van de koptekening moet egaal wit zijn Bij de borstvlak moet gelet worden op een egale witte kleur. Een blauwe tint of een roze kleur moet worden bestraft. Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een witte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. De meest strakke band heeft de voorkeur.

[Terug naar index](#)

Aqua witborst serie m/p:

	Zwartkop aqua witborst man	Roodkop aqua witborst man	Oranjekop aqua witborst man	Zwartkop aqua witborst pop	Roodkop aqua witborst pop	Oranjekop aqua witborst pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Blauw, geleidelijk overgaand in zeegroen.			Blauw, geleidelijk overgaand in zeegroen, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Mantel	Bleekgroen met een duidelijk blauwe waas.			Bleekgroen met een duidelijk blauwe waas, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Bleekgroen met een duidelijk blauwe waas.			Bleekgroen, met een duidelijk blauwe waas maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Zwart.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Blauw.			Blauw, iets lichter dan bij de man.		
Onderlijf	Vanaf de borstvlek opgebleekt lichtgeel, overgaand in het geel van dijen en het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren.					
Flanken	Opgebleekt lichtgeel.			Sterk opgebleekt lichtgeel.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met oranjerode- of geeloranje punt.	Hoornkleurig, met oranjerode punt.	Hoornkleurig, met geeloranje punt.	Hoornkleurig, met oranjerode- of geeloranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met oranjerode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met geeloranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Opgebleekt helder oranje met een licht rode waas.	Opgebleekt helder geel met een licht oranje waas.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Opgebleekt mat oranje met een licht rode waas..	Opgebleekt mat geel met een licht oranje waas
Kopband	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelvlak	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelband	Blauw.					
Borstvlek	Helder wit.					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.					
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.					

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN AQUA WITBORST:

Algemeen:	De aqua witborst komt in diverse kleurdieptes voor. Gestreefd moet worden naar een ca. 50% reductie van het carotenoïde, waardoor een bleekgroen blauwovergoten kleur met een gele buikkleur ontstaat zonder de beige waas in de flanken door de invloed van de witborst factor die het daar aanwezige phaeomelenine reduceert. De masker kleuren bleken nog wat verder op door de reductie van het roodbruine phaeomelanine.
Kleurfouten man:	De kleur aqua witborst heeft soms in de nek nog een lichtgele gloed. Ideaal zou het zijn als deze kleur zuiverder bleekgroen blauwovergoten zou zijn zonder lichtgele gloed. Vogels met de meest groene blauwovergoten kleur hebben de voorkeur. Vogels die duidelijk een lichtgele of goudgele vlek in de nek hebben moeten bij kleur worden bestraft. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen bij mannen is een kleurfout.
Kleurfouten pop :	Bij poppen kan de rugdekkleur variëren van groen blauwovergoten tot olijfgroen blauwovergoten. Zolang de kleur egaal is moeten we hier wat soepel mee omspringen. Maar hoe groener blauwovergoten hoe beter. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldek is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Bij poppen moeten we hier nog wat soepel mee omspringen; wel moeten we echter streven naar een egale kleur. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man, gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten zowel bij de man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Vooral de borstvak van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale witte kleur. Een blauwe tint of een roze kleur moet worden bestraft. Ook bij poppen moet gestreefd worden naar een egale witte borstkleur. Een vuilwitte of roze borstkleur dient te worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen hebben poppen met de meest egale maskers de voorkeur. De zwarte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

[Terug naar index](#)

Omschrijving Groen Ivoor witborst m/p.

	Zwartkop groen ivoor witborst man	Roodkop groen ivoor witborst man	Oranjekop groen ivoor witborst man	Zwartkop groen ivoor witborst pop	Roodkop groen ivoor witborst pop	Oranjekop groen ivoor witborst pop
Kleur:	Herkenning omschrijving			Herkenning omschrijving		
Overgangszone en nek	Blauw, geleidelijk overgaand in groen met blauwgroene waas			Blauw, geleidelijk overgaand in groen met opgebleekte blauwgroene waas, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Mantel	Groen, met een duidelijk opgebleekte blauwgroene waas.			Groen met een duidelijk opgebleekte blauwgroene waas, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Groen, met een duidelijk opgebleekte blauwgroene waas			Groen met opgebleekte blauwgroene waas, maar minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Zwart.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Blauwgrijs					
Onderlijf	Vanaf de borstvlek lichtgeel van dijen tot en met het wit van de anaalstreek en onderstaartdekveren					
Flanken	Lichtgeel.					
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, met oranjerode punt.	Hoornkleurig, met oranjerode punt.	Hoornkleurig, met geeloranje punt.	Hoornkleurig, met oranjerode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met oranjerode punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, met geeloranje punt. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Opgebleekt rood met oranje waas	Geel met een oranje waas.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Opgebleekt rood met oranje waas wat donkerder van kleur dan bij de man.	Geel met een licht oranje waas, wat donkerder van kleur dan bij de man.
Kopband	Diepzwart één geheel vormend met masker en keelvlek.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart één geheel vormend met masker en keelvlek.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelvlek	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart.
Keelband	Blauw.					
Borstvlek	Schoon wit					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.					
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming..					

[Terug naar index](#)

Keurtechnische aanwijzingen

Ivoor witborst algemeen:	Er vind een kwantitatieve reductie van de carotenoïde kleurstoffen plaats. Hierdoor ontstaat er een wat koudere lichaamskleur en opgebleekte buikkleur, de tekening onderdelen van het masker en de snavelkleur. Het heeft geen gevolgen voor de oogkleur. De ivoor factor vererft geslachtsgebonden recessief. Vogels welke in het bezit zijn van de ivoormutatie laten toppen van baarden en haakjes zien die nauwelijks of geen carotenoïde bevatten. Het gevolg is dat deze uiteinden nagenoeg kleurloos worden en daardoor vaak een witte waas over het verenpak leggen. Door de witborst factor wordt het phaeomelanine 100% gereduceerd. De flanken zullen daardoor helderder geel van kleur zijn. De rugdek kleur oogt vrijwel identiek aan de kleurslag met de paarse borstkleur/ al zal deze door selectie wel wat lichter van kleur kunnen worden. Bij de pop zal de omzoming van de stuit en bovenstaartdekveren niet meer geel zijn door de reductie van luteïne en doordoor wit van kleur zijn.
Zwartkop groen ivoor witborst	Het zwarte masker oogt wat matter van kleur t.o.v. de groene zwartkop.
Roodkop groen ivoor witborst	Het rode masker en snavelpunt bleken op tot meer steenrood i.p.v. de karmijn rode maskerkleur. Snavelpunt is meer oranje dan rood.
Oranjekop groen ivoor witborst	De maskerkleur van de oranjekop bleekt op tot meer geel zonder een oranje waas door het weg vallen van het phaeomelanine. De snavelpunt is daardoor ook meer geel.

[Terug naar index](#)

Blauw witborst serie m/p:

	Zwartkop blauw witborst man	Roodkop / Oranjekop blauw witborst man	Zwartkop blauw witborst pop	Roodkop / Oranjekop blauw witborst pop
Kleur:				
Overgangszone en nek	Licht blauw.		Licht blauw, maar minder intensief en matter van kleur (neigend naar grijs) dan bij de man.	
Mantel	Blauw.		Blauw, maar minder intensief en matter van kleur (neigend naar grijs) dan bij de man.	
Rug- en vleugeldek	Blauw		Blauw, maar minder intensief en matter van kleur (neigend naar grijs) dan bij de man.	
Vleugelpennen	Zwart.			
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht blauw.		Licht blauw, iets lichter van kleur dan bij de man.	
Onderlijf	Vanaf de borstvlek wit, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.			
Flanken	Wit.			
Staartpennen/verlengde staartpennen	Zwart.			
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur. Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van leigrijs tot zwart.
Ogen	Iris; donkerbruin, pupil; zwart			
Poten	Vleeskleurig.			
Nagels	Hoornkleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.			
Tekening:				
Masker:	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Licht beigebruin.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en keelvlek.	Licht beigebruin.
Kopband	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlek.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met masker en keelvlek.	Diepzwart.
Keelvlek	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.	Diepzwart, één geheel vormend met kopband en masker.	Diepzwart.
Keelband	Blauw.			
Borstvlek	Helder wit.			
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Deze veertjes hebben een witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.			
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde staartpennen hebben aan het uiteinde van de veer een witte omzoming.			

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN BLAUW WITBORST:

Algemeen	Bij de blauwe witborst Gouldamadine is de kleur van de nek soms veel lichter blauw dan die van de mantel. Ideaal zou zijn als de nek en de mantel dezelfde hemelsblauwe kleurdiepte zouden hebben en zodoende een geheel vormen.
Kleurfouten man	Mannen die in verhouding tot de mantel de meest egale blauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Mannen met een duidelijk lichtblauwe of vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldeks is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Een omzoming van de vleugelpennen bij mannen is een kleurfout. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur. Soms is nog een restje phaeomelanine in de flanken en buik aanwezig; al naar gelang de ernst dient dit bestraft te worden bij kleur. Gestreefd dient te worden naar een egaal witte buikkleur.
Kleurfouten pop	Poppen die in verhouding tot de mantel de meest egale blauwe nek hebben verdienen de voorkeur. Poppen met een duidelijk lichtblauwe of vuilwitte vlek in de nek moeten naar gelang de ernst worden bestraft bij kleur. De rugdekkleur bij de poppen kan variëren van blauw tot grijsblauw. Zolang de kleur egaal is moeten we hiermee soepel omspringen, maar hoe blauwer hoe beter. Een veel voorkomende kleurfout in het vleugeldeks is een bruine waas en/of bruine vleugelpennen. Bij poppen moeten we hier nog wat soepel mee omspringen. Wel moeten we echter streven naar een egale kleur. De stuitkleur van een pop is anders dan van de man; gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur. Poppen met de meest heldere blauwe stuitkleur hebben de voorkeur. Vaak laten poppen een grauwe flanktekening zien. Wanneer dit storend werkt op de egaliteit van de buikkleur dient dit te worden bestraft. Door slijtage aan de haakjes van de rugdek- en vleugelbevedering zal de kleur hiervan vaak onregelmatig zijn. Al naar gelang de ernst van de fout dient dit te worden bestraft bij kleur.
Tekeningfouten	De tekeningonderdelen moeten zowel bij man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Voor de borstkleur van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale witte kleur. Een blauwe tint of roze kleur moet worden bestraft. Bij poppen moet worden gestreefd naar een egale witte borstkleur. Een vuilwitte borstkleur dient te worden bestraft bij tekening. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij de roodkop- en de oranjekop mannen is een zwarte rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen hebben poppen met de meest egale maskers de voorkeur. De zwarte kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

[Terug naar index](#)

Wit witborst m/p:

	Wit witborst alle kopkleuren man	Wit witborst alle kopkleuren pop
Kleur	Genetisch Blauw DF pastel witborst man	Genetisch Blauw EF pastel witborst pop
Overgangszone en nek	Wit	Wit
Mantel	Wit	Wit
Rug-en vleugeldekk	Wit	Wit
Vleugelpennen	Wit	Wit
Stuit- en bovenstaartdekveren	Wit	Wit
Onderlijf	Wit	Wit
Flanken	Wit	Wit
Staartpennen/verlengde staartpennen	Wit	Wit
Boven-en ondersnavel	Hoornekleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.	Hoornekleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur.
Ogen	Iris donkerbruin, pupil zwart	Iris donkerbruin, pupil zwart
Poten	Vleeskleurig	Vleeskleurig
Nagels	Hoornekleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur	Hoornekleurig, kouder van tint dan bij de wildkleur
Tekening:		
Masker	Wit	Wit
Kopband	Wit	Wit
Keelvlak	Wit	Wit
Keelband	Wit	Wit
Borstvlak	Wit	Wit
Omsoming stuit-en bovenstaartdekveren	Geen tekening waarneembaar	Geen tekening waarneembaar
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Geen tekening waarneembaar	Geen tekening waarneembaar

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN:”

Algemeen:	De witte witborst Gouldamadine wordt gekeurd in schaal 2 omdat het een vogel betreft zonder enige tekening. Bij de witte witborst hebben we met de blauwreeks te maken waar bij de oranjekop en de roodkop de kopkleur bepaald wordt door het niet kunnen afzetten van caroteen. Maar door het niet geheel reduceren van het bruine eumelanine in het masker zal er bijna altijd een zeer licht beige-bruine gloed zichtbaar blijven. Gestreefd dient te worden naar een helder wit masker. Schone witte maskers hebben de voorkeur.
Kleurfouten man:	De witte witborst Gouldamadine moet egaal en helder wit zijn. Een gelige bevedering of pigmentresten worden bestraft in de rubriek kleur. Een donkere omzoming van de vleugelpennen is fout en wordt eveneens bij kleur bestraft. Door het verschil in vederstructuur zullen er tussen de buik, borst, rug en kop tintverschillen te zien zijn. Dit mag uiteraard niet worden bestraft.
Kleurfouten pop :	De witte witborst Gouldamadine moet egaal en helder wit zijn. Een gelige bevedering of pigmentresten worden bestraft in de rubriek kleur. Een donkere omzoming van de vleugelpennen is fout en wordt eveneens bij kleur bestraft. Door het verschil in vederstructuur zullen er tussen de buik, borst, rug en kop tintverschillen te zien zijn. Dit mag uiteraard niet worden bestraft.
Tekeningfouten:	De witte man laat ten opzichte van de pop meer borst / buik afscheiding zien. Bij de roodkoppen en oranjekoppen kan in het masker een zeer lichtbeige waas te zien zijn. In de standaard wordt er echter maar één kleur gevraagd, zodat voorlopig alleen de zwartkoppen aan deze eis kunnen voldoen.

[Terug naar index](#)

SL ino groen (Lutino) serie m/p:

	Zwartkop SL ino groen man	Roodkop SL ino groen man	Oranjekop SL ino groen man	Zwartkop SL ino groen pop	Roodkop SL ino groen pop	Oranjekop SL ino groen pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Wit, geleidelijk overgaand in geel.			Wit, geleidelijk overgaand in geel, minder intensief dan bij de man.		
Mantel	Geel.			Geel, minder intensief dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Geel.			Geel, minder intensief dan bij de man.		
Vleugelpennen	Wit.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Wit.					
Onderlijf	Vanaf de borstvlek geel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.					
Flanken	Geel.					
Staartpennen/verlengde staartpennen	Wit.					
Boven- en ondersnavel:	Hoornkleurig, met een rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met een rode punt.	Hoornkleurig, met een oranje punt.	Hoornkleurig, met een rode- of oranje punt.	Hoornkleurig, met een rode punt.	Hoornkleurig, met een oranje punt.
Ogen	Iris; pruimrood tot helder rood, pupil rood					
Poten	Vleeskleurig.					
Nagels	Hoornkleurig.					
Tekening:						
Masker	Wit met licht beigebruine waas	Helder rood.	Helder oranje.	Wit met licht beigebruine waas	Rood.	Oranje.
Kopband	Wit.					
Keelvlek	Wit.					
Keelband	Wit.					
Borstvlek	Helder wit.					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Er mag geen tekening waarneembaar zijn.					
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	Er mag geen tekening waarneembaar zijn.					

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN SL INO GROEN:

Algemeen:	De SL ino groen gouldamadine moet zo egaal en diep mogelijk geel zijn met een helder witte borstvlek. Door het niet geheel reduceren van het eumelanine in het masker zal er bijna altijd een zeer licht beige-bruine gloed zichtbaar blijven. Gestreefd dient te worden naar een helder wit masker. Schone witte maskers hebben de voorkeur. Keuren in schaal 1.
Kleurfouten man:	De kleur moet zo diep mogelijk geel zijn met een helder witte borstvlek.
Kleurfouten pop :	De kleur moet zo geel mogelijk zijn, maar is minder intensief dan bij de man. Met een helder witte borstvlek.
Tekeningfouten:	De borstvlek en het masker bij de roodkop en oranjekop moet zo strak mogelijk afgetekend zijn. De zwartkop SL ino groen gouldamadine met de meest witte kop heeft de voorkeur. Bij de roodkop en oranjekop poppen hebben de poppen met de meest egale maskers de voorkeur.

[Terug naar index](#)

SL ino blauw (Albino) serie m/p:

	Zwartkop SL ino blauw man	Roodkop SL ino blauw man	Oranjekop SL ino blauw man	Zwartkop SL ino blauw pop	Roodkop SL ino blauw pop	Oranjekop SL ino blauw pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Wit.			Wit.		
Mantel	Wit.			Wit.		
Rug- en vleugeldek	Wit.			Wit.		
Vleugelpennen	Wit.			Wit.		
Stuit en bovenstaartdekveren	Wit.			Wit.		
Onderlijf	Wit.			Wit.		
Flanken	Wit.			Wit.		
Staartpennen/verlengde staartpennen	Wit.			Wit.		
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig.			Hoornkleurig.		
Ogen	Iris pruimrood tot helder rood, pupil pruimrood			Iris pruimrood tot helder rood, pupil pruimrood		
Poten	Hoornkleurig.			Hoornkleurig.		
Nagels						
Tekening:						
Masker	Wit met lichtbeige waas			Wit met lichtbeige waas.		
Kopband	Wit met lichtbeige waas			Wit met lichtbeige waas.		
Keelvlak	Wit met lichtbeige waas			Wit met lichtbeige waas		
Keelband	Wit met lichtbeige waas			Wit met lichtbeige waas.		
Borstvlak	Helder wit.			Helder wit.		
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Er is geen tekening waarneembaar.			Er is geen tekening waarneembaar.		
Uiteinde niet-verlengde staatpennen	Er is geen tekening waarneembaar.			Er is geen tekening waarneembaar.		

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN SL INO BLAUW:

Algemeen:	De SL ino blauw (Albino) gouldamadine wordt gekeurd in schaal 2 , omdat het een vogel betreft zonder enige tekening. Door het niet geheel reduceren van het eumelanine in het masker zal er bijna altijd een zeer licht beige-bruine gloed zichtbaar blijven. Gestreefd dient te worden naar een helder wit masker. Schone witte maskers hebben de voorkeur.
Kleurfouten man:	De diverse veervelden bij de SL ino blauw gouldamadine moeten egaal wit zijn. Wel mag er verschil tussen de veervelden onderling waarneembaar zijn, omdat de structuur van de bevedering in de betreffende veervelden verschillend is, waardoor de kleur wordt beïnvloed. Bevedering met een gele of blauwe waas wordt bestraft in de rubriek kleur.
Kleurfouten pop :	De diverse veervelden bij de SL ino blauw gouldamadine moeten egaal wit zijn. Wel mag er verschil tussen de veervelden onderling waarneembaar zijn, omdat de structuur van de bevedering in de betreffende veervelden verschillend is, waardoor de kleur wordt beïnvloed. Bevedering met een gele of blauwe waas wordt bestraft in de rubriek kleur.
Tekeningfouten:	Er is geen tekening waarneembaar, alleen een afscheiding door het verschil in bevedering structuur tussen bijvoorbeeld borst en onderlijf is waarneembaar.

[Terug naar index](#)

Cinnamon-ino serie m/p:

	Zwartkop cinnamon-ino man	Roodkop cinnamon-ino man	Oranjekop cinnamon-ino man	Zwartkop cinnamon-ino pop	Roodkop cinnamon-ino pop	Oranjekop cinnamon-ino pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Licht blauw, geleidelijk overgaand in geel met een licht bruine waas.			Licht blauw, geleidelijk overgaand in geel met een licht bruine waas, minder intensief van kleur dan bij man.		
Mantel	Geel met een licht bruine waas.			Geel met een licht bruine waas, minder intensief van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Geel met een licht bruine waas.			Geel met een licht bruine waas, minder intensief van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Wit met een licht bruine waas.					
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht blauw met een beige waas.					
Onderlijf	Vanaf de borstvlek geel, overgaand in het wit van dijen, anaalstreek en onderstaartdekveren.					
Flanken	Geel					
Verlengde staartpennen	Bruin.					
Staartpennen	Licht beigebruin					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig met rode- of oranje punt.			Hoornkleurig, met een rode- of oranje punt Bij een broedrijpe pop zal de snavel variëren van hoornkleurig tot bruin.		
Ogen	Iris; pruimrood tot helder rood, pupil; rood					
Poten	Vleeskleurig					
Nagels	Hoornkleurig					
Tekening:						
Masker	Beigebruin.	Helder rood.	Helder oranje.	Beigebruin..	Rood.	Oranje.
Kopband	Beigebruin., één geheel vormend met masker en keelvlek.	Licht beigebruin	Licht beigebruin	Beigebruin., één geheel vormend met masker en keelvlek.	Licht beigebruin	Licht beigebruin
Keelvlek	Beigebruin., één geheel vormend met masker en keelvlek.	Licht beigebruin	Licht beigebruin	Beigebruin.één geheel vormend met masker en keelvlek.	Licht beigebruin	Licht beigebruin.
Keelband	Licht blauw met een beige waas.					
Borstvlek	Helder wit					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit, deze veren hebben een nagenoeg witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.			Geel, deze veren hebben een gelige omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde licht beigebruine staartpennen hebben aan het uiteinde een witte omzoming.					

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN Cinnamon-ino groen

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk geel met een licht bruine waas rug- en vleugeldek zonder gele nek vlek en met een egaal gele buikkleur.
Kleurfouten man:	Vlekkerige rugdek. De kleur moet geel zijn met een egaal warm bruine waas met een helder witte borstvlek.
Kleurfouten pop :	Vlekkerige rugdek. De kleur moet geel zijn met een egaal warm bruine waas met een helder witte borstvlek.
Tekeningfouten:	De borstvlek en het masker moet zo strak mogelijk afgetekend zijn. De poppen met de meest egaal masker hebben de voorkeur. De tekeningonderdelen moeten zowel bij de man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een bruine rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen, hebben poppen met de meest egale maskers de voorkeur. De bruine kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

[Terug naar index](#)

Cinnamon-ino blauw serie m/p:

	Zwartkop cinnamon-ino blauw man	Roodkop cinnamon-ino blauw man	Oranjekop cinnamon-ino blauw man	Zwartkop cinnamon-ino blauw pop	Roodkop cinnamon-ino blauw pop	Oranjekop cinnamon-ino blauw pop
Kleur:						
Overgangszone en nek	Licht blauw met bruine waas.			Licht blauw met bruine waas, minder intensief en matter van kleur dan bij man.		
Mantel	Blauw met een bruine waas.			Blauw met een bruine waas, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Rug- en vleugeldek	Blauw met bruine waas.			Blauw met bruine waas, minder intensief en matter van kleur dan bij de man.		
Vleugelpennen	Beigebruin					
Stuit en bovenstaartdekveren	Licht blauw met bruine waas.					
Onderlijf	Wit					
Flanken	Wit					
Verlengde staartpennen	Bruin					
Staartpennen	Gebroken wit met beige waas					
Boven- en ondersnavel	Hoornkleurig kouder van tint dan de wildkleur.					
Ogen	Iris; pruimrood tot helder rood. Pupil pruimrood.					
Poten	Vleeskleurig					
Nagels	Hoornkleurig					
Tekening:						
Masker	Licht bruin, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Licht beige.	Licht beige.	Licht bruin, één geheel vormend met kopband en keelvlak.	Licht beige	Licht beige.
Kopband	Licht bruin, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Licht bruin	Licht bruin.	Bruin, één geheel vormend met masker en keelvlak.	Licht bruin	Licht bruin
Keelvlak	Licht bruin, één geheel vormend met kopband en masker.	Licht bruin.	Licht bruin	Bruin, één geheel vormend met kopband en masker.	Licht bruin	Licht bruin
Keelband	Licht blauw met bruine waas.					
Borstvlak	Helder wit					
Omzoming stuit- en bovenstaartdekveren	Wit, deze veren hebben een nagenoeg witte omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.			Geel, deze veren hebben een gelige omzoming waardoor een regelmatige schubtekening ontstaat.		
Uiteinde niet-verlengde staartpennen	De niet-verlengde gebroken witte met beige waas staartpennen hebben aan het uiteinde een witte omzoming.					

[Terug naar index](#)

KEURTECHNISCHE AANWIJZINGEN CINNAMON INO BLAUW:

Algemeen:	Gestreefd moet worden naar een zo egaal mogelijk zacht bruine rug- en vleugeldekk met een blauwen waas.
Kleurfouten man:	Mannen met een duidelijk lichte nek moeten, naar gelang de ernst, bij kleur worden bestraft. De meest egale bruine nek heeft de voorkeur. Een omzoming van de vleugelpennen is een kleurfout.
Kleurfouten pop :	Poppen die in verhouding tot de mantel de meest egale zacht bruine nek hebben verdienen de voorkeur. De stuitkleur van een pop is anders van kleur dan van de man, gestreefd moet worden naar een zo helder mogelijke stuitkleur.
Tekeningfouten:	De tekeningonderdelen moeten zowel bij de man als pop strak afgetekend zijn. De kleur van de tekening moet zo helder en diep mogelijk zijn. Voor de borstvlak van de man kan variëren in kleur; gelet moet worden op een egale witte kleur. Een blauwe tint moet worden bestraft. De schubtekening op de bovenstaartdekveren moet zowel bij poppen als mannen duidelijk aanwezig zijn. Soms is deze erg onregelmatig of afwezig en dient dit te worden bestraft bij tekening. Bij roodkop- en oranjekop mannen is een bruine rand rond de inplant van de snavel niet toegestaan. Bij poppen moet hiermede soepel worden omgesprongen. Bij roodkop- en oranjekop poppen, hebben poppen met de meest egale maskers de voorkeur. De bruine kopband bij de pop is meestal wat minder strak en regelmatig dan bij de man, enige soepelheid is hier ook wenselijk. De meest strakke band heeft uiteraard de voorkeur. Poppen zullen vaak een wat lichtere wangkleur tonen. Hier is enige soepelheid in de beoordeling wenselijk.

[Terug naar index](#)